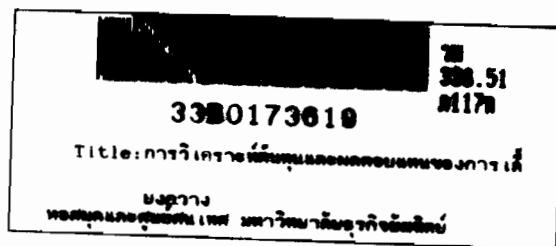

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของการลงทุนของเชิงธุรกิจ
กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ
: กรณีศึกษาของกว้างพันธุ์ชี้่ากับพันธุ์ม้า

ภกวัน ศาสตราจารุณย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9745-36-1

**AN ANALYSIS OF COSTS AND RETURNS ON COMMERCIAL DEER
FARMING : A CASE STUDIES OF RUSA AND SAMBA DEER**

PAKKAWAN SATRANARAKUN

**A Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Degree of Master of Economics**

Department of Economics

Graduate School Dhurakijpundit University

เลขที่ทะเบียน.....	0173619
วันลง磅.....	27 ม.ค. 2548
เลข.บ.บ.พัสดุ.....	07
	338.51
	ก.1177
	ฝรั่งเศส
	(๑)

2004

ISBN 974-9745-36-1

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปริญญา เศรษฐศาสตร์บัณฑิต

ชื่อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของการเลี้ยงกวางเชิงธุรกิจ : กรณีศึกษาของ
กวางพันธุ์ธุ่มซ่าและพันธุ์ม้า

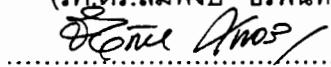
เสนอโดย นางภาณุ ศาสตราจารุณย์
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.สมพงษ์ อรพินท์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ

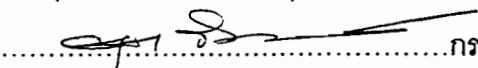
(ผศ.ดร.ธรรมนูญ พงษ์ศรีกุร)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รศ.ดร.สมพงษ์ อรพินท์)

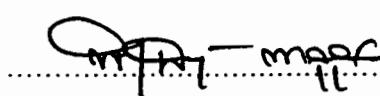
.....กรรมการ

(ดร.ชัยวัฒน์ คนจริง)

.....กรรมการ

(ผศ.อนุชา จินดกานนท์)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.พีระพันธุ์ พาลสุข)

วันที่ 17 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2547

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ทำให้ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของ รศ.ดร สมพงษ์ อรพินท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ และตรวจแก้วิทยานิพนธ์ ตลอดจน คำแนะนำทางวิชาการเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ไพรожน์ วงศ์วิภาณท์ ที่ได้มอบโอกาสให้ผู้เขียนได้ศึกษาและเข้าใจในความสำคัญของการเรียนเศรษฐศาสตร์ในภาคธุรกิจ

ขอกราบขอบพระคุณ นายสมศักดิ์ และ นางสุจิตรา จรัญญากรณ์ บิค่าและมารดาที่ได้ให้ความรัก ความห่วงใย ตลอดจนเป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่แก่ผู้เขียน ขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับคำแนะนำ และความช่วยเหลืออันมีค่าจากน้องชายคนเดียวของผู้เขียน ขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับความรัก ความเข้าใจ ความเสียสละและ ความช่วยเหลือต่างๆจากครอบครัวของผู้เขียน

นอกจากนี้ขอบคุณคุณสุวิทย์ ออนไลย์สินทวี นักวิชาการระดับ 7 และคุณเนตรนภา สาทร เจ้าหน้าที่จากรัฐบคุสต์ รวมถึง คุณสมเกียรติ ยอดมาลี เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ที่ได้อธิบายข้อมูลต่างๆที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พี่อุ๊ หมอกอล์ฟ และหม้อโป๊ ที่ทำให้ข้อมูลต่างๆ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมถึงเจ้าของฟาร์มกว้างต่างๆพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ.ที่นี่

อนึ่ง หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าของผู้ที่สนใจ ผู้เขียนขออุทิศให้แก่นุพกการ์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ส่วนความผิดพลาดและข้อบกพร่องใดๆ ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๘
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘

บทที่

1. บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการศึกษา.....	8
วิธีการศึกษา.....	9
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	9
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	10
การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	15
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	16
ต้นทุนการผลิต.....	16
การคำนวณระยะเวลาคืนทุน.....	21
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ.....	22
อัตราผลประโยชน์ต่อต้นทุน.....	23
อัตราผลตอบแทนภายใน.....	24
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3. ประวัติการเดี่ยงกว้างในส่วนต่างๆ ของโลก.....	28
การเดี่ยงกว้างเป็นสัตว์เศรษฐกิจ.....	30
ลักษณะทั่วไปของกว้าง.....	31
พันธุ์กว้าง.....	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
พันธุ์กว้างที่ควรเลี้ยงเพื่อเป็นการค้าในประเทศไทย.....	34
การทำฟาร์มกว้างอย่างถูกต้องตามกฎหมาย.....	35
ระบบการทำฟาร์ม.....	38
ผลผลิตหลัก การตลาดและราคาจำหน่าย.....	41
4. ผลการศึกษา.....	45
การประเมินโครงการลงทุนเลี้ยงกว้างระหว่างพันธุ์ช่าและพันธุ์น้ำ.....	45
รายละเอียดการลงทุนของฟาร์มตัวอย่าง.....	46
ผลการวิเคราะห์ทางการเงินของฟาร์มตัวอย่าง.....	66
5. สรุปและข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	80
ประวัติผู้เขียน.....	104

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1	แสดงราคากวางม้า กวางรูซ่า และผลิต.....	5
2	เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างกวางม้า และกวางรูซ่า.....	6
3	ข้อมูลรวมจำนวนกวางในประเทศไทย และการนำเข้ากวางมีชีวิต และผลิตภัณฑ์กวาง ตั้งแต่ปี 2541-2546.....	7
4	แสดงข้อมูลทั่วไปของกวางที่มีอยู่ในประเทศไทย.....	33
5	แสดงจำนวน ร้อยละของกวางม้า จำแนกตามข้อมูลเพศ.....	49
6	แสดงจำนวน ร้อยละของกวางม้า จำแนกตามข้อมูลอายุ.....	50
7	แสดงจำนวน ร้อยละจำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงกวางม้า.....	50
8	แสดงจำนวน ร้อยละ จำแนกตามขนาดกิจการ.....	50
9	แสดงจำนวน ร้อยละ จำแนกตามพื้นที่ถือครอง.....	51
10	แสดงจำนวน ร้อยละ ทางลักษณะการเลี้ยงกวางม้า.....	51
11	แสดงจำนวน ของแหล่งเงินทุนเริ่มต้น.....	52
12	แสดงจำนวน การประมาณค่า พ่อ-แม่พันธุ์กวาง.....	52
13	แสดงจำนวน การจัดการลงทุนในโรงเรือนจัดการกวาง.....	53
14	แสดงจำนวน ของประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ล้อมรั้วกันกวาง.....	53
15	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยของการกินอาหารหมายและอาหารขี้น (กก./ตัว) ของกวางม้าเพศเมีย.....	54
16	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยของการกินอาหารหมายและอาหารขี้น (กก./ตัว) ของกวางม้าเพศผู้.....	55
17	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยของการให้ผลผลิตในกวางม้าเพศเมีย.....	55
18	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยของการให้ผลผลิตในกวางม้าเพศผู้.....	56
19	แสดงจำนวน ร้อยละของกวางรูซ่า จำแนกตามข้อมูลเพศ.....	57
20	แสดงจำนวน ร้อยละของกวางรูซ่า จำแนกตามข้อมูลอายุ.....	57
21	แสดงจำนวน ร้อยละจำแนกตามประสบการณ์การเลี้ยงกวางรูซ่า.....	58
22	แสดงจำนวน ร้อยละ จำแนกตามขนาดกิจการ.....	58
23	แสดงจำนวน ร้อยละ จำแนกตามพื้นที่ถือครอง.....	58
24	แสดงจำนวน ร้อยละ ทางลักษณะการเลี้ยงกวางรูซ่า.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
25 แสดงจำนวน ของแหล่งเงินทุนเริ่มต้น.....	60
26 แสดงจำนวน การประมาณค่า พ่อ-แม่พันธุ์กว้าง.....	60
27 แสดงจำนวน การจัดการลงทุนในโรงเรือนจัดการกว้าง.....	60
28 แสดงจำนวน ของประเภทอุปกรณ์ที่ใช้ล้อมรั้วกันกว้าง.....	61
29 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยของการกินอาหารหยาบและอาหารขี้น (กก./ตัว) ของกว่างรูซ่าเพศเมีย.....	61
30 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยของการกินอาหารหยาบและอาหารขี้น (กก./ตัว) ของกว่างรูซ่าเพศผู้.....	62
31 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยของการให้ผลผลิตในกว่างรูซ่าเพศเมีย.....	62
32 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยของการให้ผลผลิตในกว่างรูซ่าเพศผู้.....	63
33 แสดงต้นทุนคงที่ในการเริ่มต้นเลี้ยงกว้างทั้งสองสายพันธุ์.....	64
34 แสดงการเกิดของลูกกว้างในฟาร์ม.....	65
35 กระแสเงินสดของโครงการกว้างม้า.....	66
36 แสดงค่า Benefit/Cost ratio , Payback period , NPV และค่า IRR ของกว้างม้าเมื่อ $r = 6\%$	67
37 แสดงค่า Benefit/Cost ratio , Payback period , NPV และค่า IRR ของกว้างม้าเมื่อ $r = 8\%$	68
38 กระแสเงินสดของโครงการกว่างรูซ่า.....	69
39 แสดงค่า Benefit/Cost ratio , Payback period , NPV และค่า IRR ของกว่างรูซ่าเมื่อ $r = 6\%$	70
40 แสดงค่า Benefit/Cost ratio , Payback period , NPV และค่า IRR ของกว่างรูซ่าเมื่อ $r = 8\%$	71
41 แสดงต้นทุนและรายรับของกว้างม้า.....	81
42 แสดงการหาค่า Benefit/Cost ratio , Payback period , NPV และค่า IRR ของกว้างม้าเมื่อ $r = 6\%$	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
43 แสดงการหาค่า Benefit/Cost ratio , Payback period , NPV และค่าIRRของกวางม้าเมื่อ $r=8\%$	83
44 แสดงต้นทุนและรายรับของกวางรูซ่า.....	84
45 แสดงการหาค่า Benefit/Cost ratio , Payback period , NPV และค่า IRR ของกวางรูซ่าเมื่อ $r = 6\%$	85
46 แสดงการหาค่า Benefit/Cost ratio , Payback period , NPV และค่า IRR ของกวางรูซ่าเมื่อ $r = 8\%$	86
47 แสดงการกินอาหารของกวางม้าเพศเมียที่อยู่ในฟาร์ม.....	87
48 แสดงการกินอาหารของกวางม้าเพศผู้ที่อยู่ในฟาร์ม.....	89
49 แสดงการกินอาหารของกวางรูซ่าเพศเมียที่อยู่ในฟาร์ม.....	92
50 แสดงการกินอาหารของกวางรูซ่าเพศผู้ที่อยู่ในฟาร์ม.....	94
51 แสดงการให้ผลผลิตของกวางม้าเพศผู้.....	97
52 แสดงการให้ผลผลิตของกวางรูซ่าเพศผู้.....	98
53 แสดงรายรับจากการขายลูกกวาง.....	99
54 แสดงการเปรียบเทียบค่าต่างๆของการเลี้ยงกวางม้าและกวางรูซ่า.....	100

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของการเลี้ยงกว่างเชิงธุรกิจ
	: กรณีศึกษาของกว่างพันธุ์ช้างกับพันธุ์ม้า
ชื่อนักศึกษา	ภควัน ศาสตราณราภูด
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ อรพินท์
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์(ธุรกิจ)
ปีการศึกษา	๒๕๔๗

บทคัดย่อ

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศไทยประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร ประกอบกับผลิตผลเกษตรกรรมสาขาทางด้านปศุสัตว์เป็นสินค้าชนิดหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นจำนวนมาก การเลี้ยงกว่างก็เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่นักศึกษาทำรายได้จากการจำหน่ายพันธุ์กว่าง เอกกว้างอ่อน เนื้อกวาง และการแปรรูปหนังกว่างซึ่งเป็นผลผลิตแล้วจะสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นสัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่ได้

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้มีการนำเอากว่างพันธุ์ช้างมาจัดตั้งประเทศไทยเพื่อเลี้ยงให้เป็นสัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่ ทั้งที่ประเทศไทยมีกว่างป่า หรือกว่างม้าที่ให้ผลผลิตทั้งเนื้อและเขามากกว่ากว่างช้าง แต่ไม่สามารถนำมาเพาะเลี้ยงได้เนื่องจากตัดขาดร่องของกฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่า แต่ในปัจจุบันได้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเพื่อนอนุญาตให้เกษตรกรสามารถเลี้ยงกว่างป่าเป็นสัตว์เศรษฐกิจได้

วัตถุประสงค์หลักในการศึกษาระบบนี้เพื่อเปรียบเทียบโครงสร้างต้นทุน ผลได้ และความคุ้มทุนของการเลี้ยงกว่างม้าและกว่างช้าง ด้วยวิธีการประเมินการลงทุนโดยใช้หลักเกณฑ์พิจารณา 4 ประการ ได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน (Pay back period) , มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net present value : NPV) , อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal rate of return : IRR) และ อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit-cost ratio : BCR)

ผลการศึกษาพบว่าการเลี้ยงกวางม้า โดยการพิจารณารายรับจากการขายผลผลิตทั้งขา
กว้างอ่อนและลูกกว้าง พ布ว่าให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการเมื่ออัตราดอกเบี้ยเท่ากับ 6% และ
8% เป็น 6,076,162 บาทและ 4,583,694 บาทตามลำดับ เมื่อเทียบกับเงินลงทุน ที่ 2,143,000 บาท
สามารถคืนทุนได้ในเวลาประมาณ 5.59 ปีและ 6.61 ปี เมื่ออัตราดอกเบี้ยเป็น 6% และ 8%
ตามลำดับ ส่วนค่า IRR ในกรณีคิดเป็น 27% ค่า B/C ratio ของกวางม้า เมื่ออัตราดอกเบี้ยเป็น 6%
และ 8% คิดเป็น 3.92 และ 3.81 ตามลำดับ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเลี้ยงกวางม้าเพื่อเป็นธุรกิจมีความ
เป็นไปได้สูง

ส่วนกรณีของการวิเคราะห์โดยการพิจารณารายรับจากการขายผลผลิตทั้งขา
กว้างอ่อนและ
ลูกกว้าง พ布ว่าให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการเมื่ออัตราดอกเบี้ยเท่ากับ 6% และ 8% เป็น 42,695
บาทและ -133,980 บาทตามลำดับ เมื่อเทียบกับเงินลงทุน ที่ 1,218,000 บาท สามารถคืนทุนได้ใน
เวลา 9.87 ปี เมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินกู้เป็น 6% ส่วนกรณี 8% ไม่สามารถคืนทุนได้ในเวลา 10 ปี ส่วน
ค่า IRR ในกรณีคิดเป็น 6% ค่า B/C ratio ของกวางรูซ่า เมื่ออัตราดอกเบี้ยเป็น 6% และ 8% คิด
เป็น 0.87 และ 0.84 ตามลำดับ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเลี้ยงกวางรูซ่าเพื่อเป็นธุรกิจมีความเป็นไปได้
ถ้ามีการส่งเสริมการตลาดให้มากขึ้น รวมถึงการศึกษาเพื่อออกแบบฟาร์มที่เหมาะสมและ ควรจะได้
มีการศึกษาเพิ่มเติมในกรณีของการขายผลผลิตชนิดอื่นๆ นอกจากการศึกษารังนี้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า กวางม้าสามารถที่จะให้ผลตอบแทนได้ดีกว่ากวางรูซ่า ซึ่งอาจจะมี
เหตุผลเนื่องจาก กวางรูซ่ามีขนาดตัวที่เล็กกว่าและการให้ผลผลิตหลัก เช่น เขากวางอ่อนจะให้
ปริมาณที่น้อยกว่ากวางม้า และ ขนาดตัวอย่างฟาร์มที่ใช้ในการศึกษามีขนาดเล็ก และการเลี้ยงกวาง
จะต้องใช้เงินลงทุนในการเริ่มต้นเลี้ยงสูงมาก ในกลุ่มผู้เลี้ยงเพื่อทำเป็นธุรกิจส่วนใหญ่จึงจำกัดอยู่ใน
กลุ่มที่มีฐานะค่อนข้างดี ดังนั้นน่าจะได้มีการศึกษาถึงรูปแบบการสร้างฟาร์มและ โรงเรือนรวมไปถึง
สายพันธุ์ที่จะใช้เลี้ยงเพื่อใหม่ต้นทุนในการเริ่มเลี้ยงลูกกลง เพื่อให้การส่งเสริมให้กวางเป็นสัตว์
เศรษฐกิจตัวใหม่มีความเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

Thesis Title	An Analysis of Costs and Returns on Commercial Deer Farming : A case studies of Rusa and Samba Deers
Name	Pakkawan Satranarakun
Term Paper Advisor	Associate Prof. Dr. Sompong Orapin
Department	Economics
Academic Year	2004

Abstract

Thailand is the country where most of people have engaged in Agriculture. Many products from livestock part can make Thailand earns a great deal of foreign currency. In additional deer farming is the one of the agricultural product from livestock division that can make the great benefit from their production such as venison , velvet antler , hide & leather etc.

In 1992 , the first year was to import Rusa deers from foreign country into Thailand. Although the Samba deer is one of the local deers in Thailand can increase more production. But they cannot promote to economic livestock because of legal reason.

The main purpose of this study were to analyze costs and returns between Rusa and Samba deers by 4 methods as follows ; Net Present valued (NPV) , Pay back period , Internal rate of return (IRR) and Benefit-Cost Ratio (BCR)

The result of this study is the Samba deer farm can make more benefit than Rusa deer farm. NPV in case of interest at 6 % is 6,076,162 Baht and the pay back period is 5.95 years, B/C ratio is 3.92 . NPV in case of interest is 8% is 4,583,694 Baht and the pay back period is 6.61 years, B/C ratio is 3.81 and IRR in this case is 27 %

The result of this study is the Rusa deer farm can make less benefit than Samba deer farm. NPV in case of interest is 6 % is 42,695 Baht , Pay back Period is 9.87 year , B/C ratio is 0.87 . NPV in case of interest is 8% is - 133,980 Baht and this case cannot have pay back period within 10 years , B/C ratio is 0.84 and IRR in this case is 6%

The summary of this study is Samba deer farm can make more benefit than Rusa deer farm. May be it's come from the reason that Rusa deer has smaller size than Samba deer . So the production of Rusa deer is lower than Samba deer. If we would like to promote deer to new livestock farm. We should be design the low cost pattern of deer farm.

บทที่ 1

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในประเทศไทย ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นถึงปีละ 1 ล้านคน ซึ่งประชากรจากการทำձำນะ ในประชากรในปี 2543 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบร่วมีประชากรถึง 60.6 ล้านคน ด้วยเหตุผลของยัตราที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ทำให้การพัฒนาประเทศต้องมุ่งเน้นในด้านการผลิตอาหารไว้เพื่อให้ เพียงพอ กับการบริโภคภายในประเทศ และพัฒนาศักยภาพการผลิตให้เพิ่มมากขึ้น สามารถที่จะส่งออกทำรายได้ กับประเทศมากขึ้น

ดังนั้น การผลิตวัสดุอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื้อ นม ไข่ จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ทางเศรษฐกิจเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ การเลี้ยงสัตว์ควบคู่ไปกับการผลิตทางพืชยังเป็นการผลิตที่ทำให้มีผลผลอย่างได้ที่สำคัญ คือ มูลสัตว์ ซึ่งสามารถที่จะนำกลับมาใช้เป็นปุ๋ย ได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดความสมดุลทางสภาพแวดล้อม ตลอดจนเป็นหลักการผลิตที่สามารถสืบสุดอยู่ในตัวเอง โดยที่ไม่ต้องพึ่งพาสิ่งแวดล้อมจากภายนอกมากนัก และผลจากการทำปศุสัตว์ยังสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ เป็นสินค้าส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ และสามารถลดการนำเข้าสินค้าอาหารทางการเกษตรที่มีมูลค่าสูง ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

การทำฟาร์มกว้างนั้น นับว่าเป็นการใช้ที่ดินโดยไม่ทำลายสภาพแวดล้อม ที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก นอกจากราชใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาจากการใช้ที่ดินแบบทำลายสมดุล ประกอบกับการได้รับการส่งเสริมให้มีการนำเอาสัตว์ป่า มาเพื่อเป็นฟาร์มเพื่อการขยายพันธุ์ ซึ่งนอกจากจะช่วยอนุรักษ์สัตว์ป่าบางชนิดที่กำลังจะสูญพันธุ์ แล้ว ซึ่งได้แก่ กระม้า ผลผลิตจากการไม่ว่าจะเป็น เนื้อ หนัง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เขาอ่อน ต่างเป็นผลผลิตที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการทำฟาร์มโคนม และเนื่องจากความเป็นสัตว์ที่สามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ได้ดีกว่าโคนมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัชพืชทั้งหลายที่โคนมไม่สามารถกินได้นั้น ความสามารถนำมาใช้ประโยชน์และแปรเปลี่ยนเป็นเนื้อ ตลอดจน ผลผลิตอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่า ดังนั้น การส่งเสริมให้มีการลงทุนในการทำฟาร์มกว้างในพื้นที่ จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก

แต่เนื่องจากความเป็นสัตว์ป่าชนิดหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะตัว คือ มีความระวังภัยสูงมาก จึงมีอาการตื่นกลัวและ ระวังอยู่ตลอดเวลา ซึ่งตามปกติเมื่ออยู่ในป่าตามธรรมชาตินั้นความจังของหากินเป็นสูง หรือ อาจจะมีที่หากินเดียวๆ บ้าง ดังนั้นการนำความเสี่ยงในฟาร์ม สภาพของฟาร์ม จึงต้องมีการออกแบบตลอดจนวิธีการเลี้ยงที่เหมาะสมกับความต่อต้านพันธุ์ เป็นหลัก ส่วนขนาดตัวของกวางนั้นมีตั้งแต่ขนาดเล็กเท่ากับลูกแกะ ไปจนถึง ขนาดใหญ่เท่ากับม้าเทศเลยทีเดียว โดยทั่วไปกว้างสามารถที่จะอยู่ได้ทุกสภาพอากาศ แล้วแต่ สายพันธุ์ ดังนั้นการพิจารณาการทำฟาร์มกวางในประเทศไทย จึงต้องใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาหลายประดิษฐ์

ดังนั้นขอสรุปได้ว่าการส่งเสริมการทำฟาร์มกวางในประเทศไทยมีความสำคัญดังนี้

1. เป็นการสร้างแนวทางใหม่ของปศุสัตว์ ดังเราสามารถนำไปใช้ในบางประเทศที่ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมการทำฟาร์มกวาง เช่น ออสเตรเลีย และ นิวซีแลนด์ ซึ่งต่างก็เป็นประเทศที่มีการทำปศุสัตว์เป็นหลัก และก็มีปัญหานำการแข่งขันที่รุนแรงในอุตสาหกรรมปศุสัตว์ทำให้เกิดการหันเหไปสู่การพัฒนาสัตว์เศรษฐกิจใหม่ ฯเช่น กวาง หรือ นกกระอกเทศ

ปัจจุบันนี้นิวซีแลนด์เป็นประเทศที่ถือว่าประสบความสำเร็จและมีพัฒนาการสูงสุดในอุตสาหกรรมการผลิตกวาง และเป็นประเทศเดียวที่มีการส่งออกผลิตภัณฑ์จากกวางมากที่สุดถึงปีละ 4,000 ล้านบาท และมีแนวโน้มที่จะส่งออกเพิ่มขึ้นทุกปี ตัวน้อยออสเตรเลียนิวซีแลนด์ ในประเทศไทย การเลี้ยงกวางบังอยู่ในระยะเริ่มต้น และมีผู้เลี้ยงเพียง 200 รายเศษ จำนวนกว้างทั่วประเทศมี 5000 ตัว

2. เป็นสัตว์ที่มีความสามารถในการใช้ปัจจัยการผลิตได้สูง จากงานวิจัยของ ชัยณรงค์ กันธพนิต (2541) พบว่าทั้งกวางรูซ่าและกวางม้า สามารถที่จะกินอาหารได้หลากหลาย รวมทั้ง วัวพืช เช่น ไม้ราพักษ์ ผักตบชวาและ เศยวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร เช่น เปลือกข้าวโพด รำ ต้นกล้วย กล่าวคือความสามารถเปลี่ยนพืชอาหารที่หลากหลาย รวมทั้งวัวพืช เศยวัสดุที่มีคุณค่าน้ำดี ทางการเกษตร ให้เป็นผลผลิตที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง ได้แก่ เนื้อกวาง (venison) เขาอ่อน (velvet) และผลผลิตได้อื่นๆ นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มความหลากหลายและเพิ่มทางเลือกในการบริโภคเนื้อสัตว์อีกด้วย

3. ผลผลิตมีคุณประโยชน์สูง ผลผลิตจากการกวางมีหลากหลาย ทั้งเนื้อ (Venison) เขาอ่อน (Velvet antler) หนัง (Hide & Leather) เอ็น (Sinew) อวัยวะเพศผู้ (Pizzle) หาง (Tail) ฯลฯ ในตำราจีนแผนโบราณ “เป็นเจ้ากังมู (Ben Cao Gang Mu)” ได้บรรยายสรรพคุณทางยาของอวัยวะส่วนต่างๆ ของกวางและวิธีใช้อย่างละเอียด

เนื้อกวางจากฟาร์มจัดเป็นเนื้อที่มีปริมาณเนื้อแดงมาก นุ่ม ละมุน อร่อย สารอาหารร้อยเปอร์เซนต์ (Saturated fat) และโคเลสเตอรอล (Cholesterol) ต่ำ มีกรดไขมันที่จำเป็นต่อร่างกาย

(Essential fatty acid) ค่อนข้างมาก (Forss, 2519) มีวิตามินบี ธาตุเหล็ก และแร่ธาตุอื่น ๆ ในปริมาณเทียบเท่าหรือสูงกว่าที่มีในเนื้อปศุสัตว์ชนิดอื่น เนื่องจากว่าอ่อน มีสรรพคุณช่วยบำรุงร่างกาย เสริมภูมิคุ้มกันทางและช่วยบรรเทาอาการของโรคต่าง ๆ หลายชนิด การวิเคราะห์สารสกัดของเข้าอ่อนพบสารประกอบหลายชนิด ซึ่งเมื่อนำไปทดลองทางคลินิกกับสัตว์ทดลอง และกับมนุษย์ในบางกรณีพบว่าได้ผลจริงตามความเชื่อที่มีนานาในหมู่ชาวจีน และเกาหลี ขณะนี้มีงานวิจัยอีกจำนวนมากในสถาบันต่าง ๆ ในหลายประเทศที่พยายามหาข้อสรุปที่เชื่อถือได้ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อสนับสนุนสรรพคุณอันหลากหลายของเข้าอ่อน

4. โภการส่งออก ประเทศไทยมีการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากدواง โดยเฉพาะเนื้อกวางและเข้าอ่อนเพื่อสนับสนุนอุปสงค์ที่มีอยู่จำนวนมากนั่นเอง จากการสำรวจของนิวชีแลนด์ พบว่า มีการส่งเข้ากวางอ่อนจำนวน 4,480 กิโลกรัม และเนื้อกวางจำนวน 12,462 กิโลกรัม มาจำหน่ายยังประเทศไทยในปี พ.ศ. 2539 และ 2540 ตามลำดับ และจากการสอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้อง พอสรุปได้ว่า ในอดีตเคยมีการนำเข้าเขากวางอ่อนปีละประมาณ 5 ตัน แต่ปัจจุบันตัวเลขการนำเข้าไม่แน่ชัด เพราะส่วนมากเป็นการลักลอบนำเข้าโดยหลีกเลี่ยงภาษี ประมาณว่ามนุษย์ค่าน้ำเข้ารวมในแต่ละปีอย่างน้อยหลายสิบล้านบาท ขณะที่ผลผลิตภายในประเทศไทยมีอยู่มากไม่พอตอบสนับต่อความต้องการใน

ในตลาดโลก ยุโรปตะวันตกเป็นผู้บริโภคนেื้อกวางรายใหญ่และนำเข้ามากที่สุด ตลาดสหราชอาณาจักร เป็นตลาดที่มีความสำคัญในอันดับรองแต่คาดว่าจะพัฒนาเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดทั้งเนื้อกวางและเขากวางอ่อนในอนาคต ในเอเชียตลาดเนื้อกวางมีขนาดเล็กและมีความนิยมบริโภคในบางประเทศเช่น ญี่ปุ่น เกาหลี สิงคโปร์ ฯลฯ ส่วนเขากวางอ่อน ตลาดที่บริโภคและนำเข้ามากที่สุด คือ เกาหลี และยังคง

ประเทศไทยส่งออกผลิตภัณฑ์จากدواงที่สำคัญที่สุด คือ นิวชีแลนด์ มีการส่งออกเพิ่มขึ้นทุกปีนับแต่เริ่มอุตสาหกรรมมาในปี พ.ศ. 2515 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ การผลิตในยุโรปและอเมริกาเหนือนี้ไม่เพียงพอที่จะป้อนตลาดภายใน การขยายตัวค่อนข้างเร็วของช้าพระมีอุปสรรคหลายประการ จึงคาดว่าช่องว่างระหว่างอุปสงค์และอุปทานจะกว้างขึ้นอีกในอนาคต เป็นโอกาสสำหรับประเทศไทยที่มีความพร้อมจะส่งผลิตภัณฑ์เข้าไปทำตลาดได้

5 การลงทุนและผลตอบแทนองค์ประกอบของทุน ทุนที่ต้องลงในการเริ่มต้นฟาร์มเลี้ยง กวางได้แก่ ที่ดิน ทุนคงที่ กวางพ่อ และแม่พันธุ์ ทุนหมุนเวียนและค่าใช้จ่าย

- ที่ดิน เป็นต้นทุนที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ขึ้นกับที่ดีและปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ลักษณะและทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมของที่ดินควรเป็นที่ราบ ไม่มีหลุม บ่อ หรือน้ำขัง อยู่ห่างไกลจากแหล่งเลี้ยงปศุสัตว์อื่น ๆ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคสัตว์ และอยู่ห่างไกลจากชายป่าธรรมชาติเพื่อป้องกันการหลุดหนีเข้าป่า

- ทุนคงที่ ได้แก่ อิฐ ก่อสร้าง เครื่องมือ อุปกรณ์ โรงเก็บของ และโรงเรือนพักอาศัย พร้อมสำนักงาน กับส่วนที่ผันแปรตามขนาดของการผลิต (จำนวนกว้าง) ได้แก่ รั้วกันแปลง ระบบชลประทาน และ ค่าจัดภูมิสถานีปัตย์

- พ่อ-แม่พันธุ์ ขึ้นกับจำนวนพ่อ-แม่พันธุ์ ความกว้างที่ต้องการเริ่มต้น

- ทุนหมุนเวียนและค่าใช้จ่าย ได้แก่ ค่าจัดการ ค่าแรงงาน ค่าขนส่ง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ แปลงพื้นที่อาหารกว้างค่าใช้จ่ายด้านสุขอนามัยและการจัดการกว้าง ค่าอาหารเสริมกว้าง ค่าอาหาร กว้าง กรณีจัดหางานแยกกัน ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายสำนักงาน ค่าเครื่องมือ-อุปกรณ์ สำนักงาน ค่าดอกเบี้ย ค่าเครื่องเขียน-สิ่งพิมพ์ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ

ขนาดการลงทุนจึงขึ้นกับขนาดการผลิตเริ่มต้นที่เราต้องการ ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่มีผลกระทำต่อการลงทุนคือ ชนิดของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเป็นหลักซึ่งมีอยู่ 3 ชนิด คือ การผลิตลูกกว้าง การผลิตเนื้อกว้าง และการผลิตเขากว้างอ่อนหรือจะเลือกผลิตแบบผสมผสาน 2 หรือ 3 ชนิด

การเลือกผลิตภัณฑ์หลักและผลตอบแทน

(ก) การผลิตลูกกว้าง กว้างสามพันธุ์รูซ่า อายุ 15 เดือนเริ่มเจริญพันธุ์ สามารถถีบพันธุ์ให้ลูกได้แล้ว ระยะตั้งท้องนาน 8 เดือน ถ้ามีการจัดการที่ดี อาหารสมบูรณ์ จัดระยะเวลาห่างจาก กว้างให้เหมาะสม แม่กว้างสามารถให้ลูกได้ทุกปี ๆ ละ 1 ตัว อัตราส่วนเพศลูกกว้างตามปกติเป็น 1 ต่อ 1 ลูกกว้างจะห่างเมื่ออายุ 4 ถึง 6 เดือน เมื่ออายุได้ 10 เดือน สามารถขายเป็นแม่พันธุ์ได้โดยปกติจะมีอัตราห่างนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 แต่หากเลี้ยงดี สามารถเพิ่มอัตราห่างนได้เป็นเกือบร้อยละ 100 (ชัยณรงค์ กันธพนิต: 2541)

(ข) การผลิตเขากว้างอ่อน กว้างรูซ่าแพศผู้ เริ่มออกขาอ่อนในปีที่ 2 น้ำหนักเข้าสุดมาก น้อยตามอายุกว้าง และความสมบูรณ์ของอาหาร ตามปกติกว้างรูซ่า จะให้เข้าอ่อนน้ำหนักสด 1 ถึง 2.5 กิโลกรัมต่อปี

(ค) การผลิตเนื้อกว้าง กว้างรูซ่า อายุ 2.5 ปี (30 เดือน) จะมีน้ำหนักตัวประมาณ 80 กิโลกรัม และให้เนื้อประมาณร้อยละ 56 ของน้ำหนักตัว หรือ ประมาณ 45 กิโลกรัม ในกรณีที่ต้องการผลิตกว้างบุน โดยใช้เวลาสั้น อาจผลิตกว้างบุนแพศผู้ อายุ 15 เดือน ซึ่งมีน้ำหนักตัวประมาณ 45 กิโลกรัม

ซึ่งเราจะพบว่าปัจจุบันแม้ว่าในประเทศไทยจะมีผู้ที่เริ่มให้ความสนใจกับการเลี้ยงกว้างเพิ่มมากขึ้น และพันธุ์กว้างที่มีการเลี้ยงอยู่อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ได้แก่ กว้างรูซ่า ซึ่งเป็นกว้างที่มีการนำเข้ามาจากต่างประเทศ ส่วนสาเหตุที่กว้างพันธุ์รูซ่า ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย น่าจะเป็น

เพราะไม่ยุ่งยากต่อการขออนุญาตเลี้ยงเนื่องจากไม่ใช่สัตว์ป่าสงวนและนอกจากนี้การเลี้ยงกวางรูซ่า ก็ยังได้รับการสนับสนุนการเลี้ยงจากสหกรณ์กว้างแห่งประเทศไทยอีกด้วยแต่ปัจจุบันนี้พบว่า รัฐบาลโดยการนำของกรมปศุสัตว์ ได้เริ่มนิการสนับสนุนให้มีการทำฟาร์มกวางม้าอย่างถูกต้อง และ ลดขั้นตอนต่างๆในการขออนุญาตให้มีความยุ่งยากน้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลเล็งเห็นว่า กวางม้า ซึ่งเป็นกวางพื้นเมืองน่าจะมีความสามารถที่จะส่งเสริมให้เป็นสัตว์เศรษฐกิจได้ อีกทั้งมีความทนต่อ โรคและน่าจะให้ผลผลิตมากกว่า กวางสายพันธุ์อื่น โดยเฉพาะน้ำหนักเบาอ่อน ที่เป็นรายได้หลักของการทำฟาร์มกวาง

และนอกจากนี้ การศึกษาปรีบเทียบเที่ยบรรทัดว่างกว่างทั้งสองสายพันธุ์ ก็ยังไม่ชัดเจน ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ สำหรับผู้ที่เริ่มจะทำฟาร์มกวาง ก็สามารถ ที่จะใช้ งานวิจัยนี้ในการประกอบการพิจารณาได้

ตารางที่ 1 แสดงราคา กวางม้า กวางรูซ่าและผลผลิต

รายการ	ราคา(บาท/หน่วย)
กวางม้าไม่มีพันธุ์ประวัติ	35,000-50,000
กวางม้ามีพันธุ์ประวัติ	50,000-80,000
กวางรูซ่าเพศผู้อายุ 1-2 ปี (ตัว)	15,000-22,000
กวางรูซ่าเพศเมียอายุ 1 ปีขึ้นไป (ตัว)	20,000-25,000
กวางรูซ่าน้ำเข้าคละเพศ (ตัว)	23,500
กวางรูซ่าพ่อ-แม่พันธุ์ (ตัว)	35,000
ราคานี้ถือว่างจำแนก (บาท/กิโลกรัม)	
- เนื้อสันนอก-สันใน	850-900
- เนื้อแดงส่วนไข่ลับน-ล่าง	400
- เนื้อน่อง	450
- เนื้อพื้นท้อง-อก	180
- เศษเนื้อ	160
ราคารับซื้อขายอ่อนสด (บาท / กิโลกรัม)	3,000-7,500
ราคากำหนดขายขายเบื้องบรรจุแครปชูล (บาท ต่อหน่วย)	12

ตารางที่2 ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาวะม้า และภาวะรูซ่า

พัฒนาการ	ภาวะม้า	ภาวะรูซ่า
น้ำหนัก (กг.)	150-315	102
ส่วนสูง (ซม.)	120-150	110
ระยะเวลาท่อง (วัน)	240	252
อายุผสมพันธุ์ (เดือน)	24	17
ระยะเวลาขุน	+++	++
ความทนทานต่อโรค	+	+++
ตลาดยอมรับ	+	++
ขนาดขา	+	+++

+ = ดีมาก ++ = ดี +++ = ไม่ดี

ที่มา : ครบเครื่องเรื่องเลี้ยงภาวะ (นนารถ ฤทธิ์ไชยวงศ์ :2545)

ตารางที่ 3 ข้อมูลรวมจำนวนกว่างในประเทศและการนำเข้าของกว่างมีชีวิตและผลิตภัณฑ์จาก
กว่างตั้งแต่ปี 2541-2546

ปี	กว่างมีชีวิตใน ประเทศ(ตัว)	การนำเข้า						รวมมูลค่าการ นำเข้า (บาท)	
		กว่างมีชีวิต		เนื้อกวาง		ขากรง			
		ตัว	มูลค่า	ก.ก.	มูลค่า	ก.ก.	มูลค่า		
2541	2,173	-	-	-	-	2	40,000	40,000	
2542	3,104	2	50,042	1925	497,484	985	440,587	547,526	
2543	5,241	8	200,000	395	78,023	196	67,626	345,649	
2544	7,326	320	6,400,000	281	113,588	225	134,433	6,648,021	
2545	12,272	1431	32,623,501	568	115,909	-	-	32,739,410	
2546	19,997	-	-	573	207,570	-	-	207,570	
								40,528,176	

ที่มา: กรมปศุสัตว์, 2546

หมายเหตุ: กวางนำเข้าส่วนมากเป็นกว่างรูดจำานวนกว่างมีชีวิตในประเทศตั้งแต่ปี 2544

กรมปศุสัตว์ไม่ได้ทำการเก็บแยกข้อมูล ดังนั้นจำนวนกว่างที่ได้จึงเป็นค่าประมาณการจากจำนวน
กว่างที่มีการนำเข้าและจำนวนลูกกว่างที่เกิดจากแม่พันธุ์ในประเทศ โดยให้มีอตราสูญเสียลูกกว่าง
ประมาณร้อยละ 10 จากจำนวนลูกกว่างที่เกิดทั้งหมด ซึ่งค่าที่ได้ ใกล้เคียงกับการสำรวจในปี 2546
ว่าจำนวนกว่างในประเทศมีประมาณ 20,000 ตัว

วิธีการเลี้ยง

การทำฟาร์มกว่างมีอยู่ 2 วิธี ได้แก่

1. การเลี้ยงแบบปล่อยทุ่งกว้าง (Ranching) วิธีนี้หมายถึงกับผู้มีที่ดินแปลงใหญ่เป็นพันไร่ แบ่งพื้นที่ออกเป็นหลายแปลง แปลงละ 5-15 ไร่ ทุกแปลงมีทางเชื่อมกัน เพื่อใช้กว้างให้หมูนเวียนไปทั่งปี
2. การเลี้ยงแบบเข้มข้น หรือกึ่งเข้มข้น (intensive or semi-intensive) เป็นการเลี้ยงแบบครัวที่มีพื้นที่จำกัด โดยอาจจะใช้วิธีซังกรงเดี่ยว หรือซังเป็นคู่ (Intensive) หรือซังกรงรวมกันเป็นฝูง (Semi-intensive) แล้วตัดหญ้า หรือ อาหารอื่นๆมาให้กินการเลี้ยงกว่างในประเทศไทย ส่วนมากเป็นการเลี้ยงแบบกึ่งเข้มข้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึง ปริมาณการผลิตและปริมาณการบริโภคของผลผลิตกว่างในประเทศไทย
2. ทำการวิเคราะห์โอกาสทางการตลาดของผลผลิตกว่าง
3. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้เลี้ยงกว่างต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการเลี้ยงกว่างพันธุ์ม้า
4. เพื่อเปรียบเทียบโครงสร้างต้นทุนและผลได้ของการเลี้ยงกว่างม้าและกว่างรูซ่า
5. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคุ้มทุนในการทำฟาร์มกว่างทั้งสองสายพันธุ์

ขอบเขตการศึกษา

ทำการศึกษาเปรียบเทียบฟาร์มที่เลี้ยงกว่างม้า และกว่างรูซ่า โดยทำการศึกษาข้อมูลในกลุ่มฟาร์มที่มีขนาดใหญ่และเลี้ยงกว่างเพื่อเป็นธุรกิจ

โดยศึกษาถึง การเลี้ยง การลงทุน ต้นทุน และผลตอบแทนที่ได้ แล้วนำมามีเคราะห์เปรียบเทียบกัน ระหว่างกว่างทั้งสองสายพันธุ์ นอกจากนี้จะทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้เลี้ยงกว่างต่อกฎหมายที่มีต่อการส่งเสริมให้มีการเลี้ยงกว่างพันธุ์ม้า ในประเทศไทย

วิธีการศึกษา

การวิเคราะห์ทางการเงิน ด้วยการประเมินโครงการลงทุน โดยใช้เกณฑ์พิจารณา 4 ประการ
คือ

- #### 1. ระยะเวลาคืนทุน (Pay back period)

เพื่อพิจารณาว่า จะต้องใช้เวลานานเท่าไร ที่โครงการจะสร้างรายได้ในแต่ละงวดรวมกันได้เท่ากับเงินลงทุนเริ่มต้นพอดี

- ## 2. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net present value : NPV) ของโครงการลงทุน

เพื่อประเมินความสามารถในการสร้างรายได้ของโครงการลงทุน ตลอดระยะเวลา

โครงการ โดยคำนึงถึงค่าของเงินกับเวลาด้วย (Time value of money)

- ### 3. อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal rate of return : IRR)

เพื่อพิจารณา อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยที่โครงการลงทุนสามารถสร้างกำไรได้ตลอด

ระยะเวลาของโครงการ

4. อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit-cost ratio : BCR) เพื่อใช้ประเมินว่าหากโครงการนี้มีความเหมาะสม แล้วคุ้มค่าทางเศรษฐกิจแล้ว ก็ควรจะมีความเหมาะสมและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจเมื่อพิจารณาตัดสินโดยอัตราส่วนประโยชน์ต่อต้นทุนด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปัจจุบันภูมิได้แก่ ข้อมูลด้านการลงทุน องค์ประกอบของทุน ผลผลิต ปริมาณ ราคา และรายได้ ขอบเขตของตลาด การเลี้ยงและการจัดอาหาร การคุ้มครองโรคภัย จำนวน แรงงาน ตลอดจนค่าใช้จ่าย ต่าง ๆ ให้วิเคราะห์เก็บข้อมูลโดยการสอบถาม สัมภาษณ์ผู้ลงทุนโดยทำการ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงควายม้า และควายรุ่ช่าจากรายชื่อของเกษตรกรที่เป็น สมาชิกของสหกรณ์ และผู้เกี่ยวข้อง โดยไม่ได้ใช้แบบสอบถาม การเก็บข้อมูลในส่วนของควายทั้ง สองประเภทจะทำการเก็บข้อมูลตลอดทั้งวงจรชีวิต และทำการสุ่มตัวอย่างของควายในแต่ละช่วง อายุ โดยทำการสุ่มเก็บจากฟาร์มที่มีลักษณะการเลี้ยงเป็นธุรกิจ

รายงานสถิติต่าง ๆ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร หมายถึง ประชากรกว้างตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุประมาณ 10 ปี โดยทำการศึกษาเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มประชากรกว้างม้า และกลุ่มประชากรกว้างรูซ่า

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ตัวแทนของฟาร์มที่สุ่มจากรายชื่อที่มีอยู่ โดยทำการศึกษาในกลุ่มฟาร์มที่มีลักษณะการเลี้ยงกว้างเพื่อเป็นธุรกิจ โดยมีจำนวนกว้างในครอบครองไม่ต่ำกว่า 50 ตัว แต่ไม่เกิน 300 ตัว เพื่อให้เป็นตัวแทนของฟาร์มทั้งหมด โดยทั้งนี้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

1. การศึกษาในด้านการลง ทุน จะใช้รูปแบบของการลงทุนของแต่ละฟาร์มของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาและนำมาหาค่าเฉลี่ย

2. การศึกษาในด้านผลตอบแทนของการให้ผลผลิตจากกว้างทั้ง 2 สายพันธุ์ ทำการศึกษาตามช่วงอายุของกว้างทั้ง 2 สายพันธุ์ ทั้งเพศผู้และเพศเมีย และนำการให้ผลผลิตของแต่ละช่วงอายุมาหาค่าเฉลี่ย

การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณกลุ่มตัวอย่างนี้ ผู้ศึกษาต้องการให้การศึกษามีระดับความเชื่อมั่นได้อย่างน้อย 95% และยอมรับความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน 5%

ซึ่งในการหาขนาดตัวอย่างสำหรับการประมาณค่าเฉลี่ยประชากร (ข้อมูลเชิงปริมาณ) ด้วย

ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (\bar{X}) การหาขนาดตัวอย่าง (μ) η จะเป็น

$$\eta = \frac{NZ^2\sigma^2}{NE^2 + Z^2\sigma^2}$$

โดยที่ N = ขนาดประชากร

η = ขนาดตัวอย่าง

E = ความคลาดเคลื่อนสูงสุดในการประมาณค่า μ ด้วย X

σ^2 = ค่าแปรปรวนของประชากร

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางการแจกแจงแบบปกติมาตรฐานซึ่งจะขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่นที่กำหนด โดยทั่วไปถ้า

กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% จะได้ $Z = 1.96$

ดังนั้น เรายารับว่า จำนวนประชากรของฟาร์มกว้างรูซ่าที่มีขนาดเป็นธุรกิจ มีจำนวนทั้งสิ้น 14 ฟาร์ม (สมเกียรติ ยอดมาลี, 2545)

ตั้งนั้น $N = 14$

$$Z = 1.96 \quad \sigma^2 \text{ หาได้จาก } S^2 = 1/36 (\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด})^2$$

$$E = 0.05$$

แทนค่าตัวแปรที่ได้

$$\begin{aligned} \eta &= \frac{14(1.96)\sigma^2}{14(0.05)^2 + (1.96)\sigma^2} \\ &= \frac{27.44(4)}{0.035 + 1.96(4)} \\ &= 109.76/7.9 \\ &= 13.89 \sim 14 \text{ ฟาร์ม} \end{aligned}$$

กรณีเดียวกัน ฟาร์มกว้างมากในการสุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูล ทำการสุ่มตัวอย่างจากรายชื่อ เกษตรกรที่มีการเลี้ยงกว้างมากเพื่อธุรกิจ และมีขนาดฟาร์มตามที่กำหนด (กรมป่าไม้ , 2546) พบว่า จำนวนฟาร์มที่มีลักษณะตรงตามข้อบ่งชี้การศึกษามีอยู่ห้าแห่ง 5 ฟาร์ม

$$\begin{aligned} \eta &= \frac{5(1.96)(1/36)(5-1)^2}{5(0.05)^2 + (1.96)(1/36)(5-1)^2} \\ &= 4.92 \\ &\sim 5 \text{ ฟาร์ม} \end{aligned}$$

วิธีการ

ในการศึกษารังนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาโดยวิธีการศึกษา 2 วิธี คือ วิธีการศึกษาเชิงสืบค้น (Exploratory study) วิธีการศึกษาโดยการ

- สัมภาษณ์
- อดีตประธานสหกรณ์กว้างแห่งประเทศไทย รศ.ดร. ชัยณรงค์ คันธพนิต
- ประธานสหกรณ์กว้างแห่งประเทศไทย คุณชัชวาลย์
- นายสัตวแพทย์ กิตติภัทท์ สุจิต
- นายสัตวแพทย์ ณัฐวุฒิ คงตระบานท์
- คุณพิมพุ ช่างเสนาะ
- คุณสมบูรณ์ อึ้งคระภูล
- เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ คุณสุวิทย์ อ่อนทัยสินทวี
- เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ คุณสมเกียรติ ยอดนาดี

ซึ่งข้อมูลเบื้องต้นที่ได้กำหนดปัจจุบันและแนวทางการศึกษาร่วมไปถึงการออกแบบสอนตามเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนั้นเป็นการสืบค้นข้อมูลเอกสารของหน่วยงานที่ได้สัมภาษณ์เพื่อทราบถึงการศึกษาที่ผ่านมาและเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสุ่มตัวอย่าง

สำหรับการศึกษาอีก维ธีนี้ คือ การศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive study) เป็นการใช้วิธีการสำรวจ (Survey Method) ด้วยการออกแบบสอนตามเป็นคำตามปลายเปิด เพื่อสัมภาษณ์ถึงข้อมูลเบื้องต้นของฟาร์ม ชนิดของ瓜ที่เลี้ยง ข้อมูลด้านการลงทุนและผลตอบแทนในช่วงปีที่ผ่านมาของฟาร์ม ซึ่งการเก็บข้อมูลจะใช้ทั้งการสัมภาษณ์โดยใช้พนักงาน (Personal interview) และบันทึกคำตอบที่ได้ลงในแบบสอนตามที่กำหนดไว้

อุปกรณ์

แบบสอนตาม เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดเสียง เครื่องใช้สำนักงาน โทรศัพท์ โทรสาร โปรแกรมสถิติสำเร็จ รูป เครื่องเขียนและวัสดุการพิมพ์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

จากการศึกษาในครั้งนี้ ใช้แบบสอนตามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล โดยได้ออกแบบคำตามในการสอนตามให้ครอบคลุมหัวข้อที่ต้องการศึกษา ลักษณะคำตามอธินายในรายละเอียดดังด่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคุณลักษณะทั่วไปของฟาร์ม

เป็นลักษณะคำตามปลายเปิด ได้แก่ ชื่อฟาร์ม, ที่ดิน, ปริมาณการเลี้ยง, สายพันธุ์และขนาดพื้นที่ใช้เลี้ยง รวมไปถึงลักษณะการเลี้ยงว่าเป็นแบบปล่อยเปลงหรือการเลี้ยงในพื้นที่จำกัด

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลด้านการลงทุน

เพื่อประเมินต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร โดยในส่วนของต้นทุนคงที่ จะทำการศึกษาถึงต้นทุนของที่ดิน, อุปกรณ์ล้อมคอก, โรงเรือน, อาคารจัดการสำนักงาน, การลงทุนในการทำเปลงหญ้า, พ่อ-แม่พันธุ์, การลงทุนในด้านอุปกรณ์อื่นๆ เช่น รถตัดหญ้า, รถไถ

ในส่วนของต้นทุนผันแปร จะทำการศึกษาในเรื่องค่าอาหาร ซึ่งแบ่งเป็นค่าอาหารขยายและอาหารขั้น โดยคิดจากจำนวนวันที่กว้างอยู่ในฟาร์มแต่ละปี, ค่าจ้างของคนงาน, ค่าเช่าสำนักงาน, ค่าสาธารณูปโภค น้ำ-ไฟฟ้า, ค่ายา+วัสดุ, ค่าจุลและอุปกรณ์

ต้นทุนในด้านการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ค่าเหล้าขาวในการคงเหลา, ค่าฟอกหนัง, ค่าผลิต capsule, ต้นทุนในการซื้ออุปกรณ์ในการตัดขา

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลด้านการผลิต

โดยแยกเป็นการให้ผลผลิตต่อปีของกว้างเพคผู้กับเพคเมีย โดยกว้างเพคผู้พิจารณาถึง การส่งเป็นกว้างบุน เพื่อขายเนื้อและผลผลิตอื่นๆ ได้แก่ หนัง, ลึงค์, เลือด ในกรณีของกว้างรูซ่า และ การเลี้ยงเพื่อให้เขากวางอ่อน

ในส่วนของกว้างเพคเมีย พิจารณาถึง อัตราการผสมติด เปอร์เซ็นต์การให้ลูก อัตราการ สูญเสียลูกกว่างต่อปี

ในส่วนของลูกกว่าง ศึกษาถึง ราคาขายต่อตัวต่อปีของฟาร์ม

ส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลด้านการตลาดว่า

ฟาร์มที่ทำการศึกษาทำการจำแนน่ายผลผลิตที่ได้เป็นหลัก และราคาที่ขายผลผลิตเป็น เท่าใด ซึ่งราคาผลผลิตที่ทำการศึกษา ได้แก่ เนื้อกวาง (บาท/กิโลกรัม), เนากวางอ่อน (บาท/กิโลกรัม), เหล้าดองเขากวางอ่อน, capsule, เลือด, เอ็นกว่าง (บาท/กิโลกรัม) รวมถึงราคาผลผลิตอื่นๆ เช่น หนัง กวาง (บาท/ผืน)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้ศึกษาได้ทำการใช้โทรศัพท์ เพื่อติดต่อขอข้อมูลในฟาร์มที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บ ตัวอย่างข้อมูลของฟาร์มกว้างรูซ่า จำนวน 14 ฟาร์ม แต่เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผยชื่อ ฟาร์ม ซึ่งใช้สัญลักษณ์ตัวเลขแทนชื่อฟาร์ม

กลุ่มตัวอย่างของฟาร์มกว้างรูซ่า

ฟาร์มจากกรุงเทพฯ จำนวน 1 ราย

ฟาร์มจาก จ. นครนายก จำนวน 2 ราย

ฟาร์มจาก จ. นครราชสีมา จำนวน 2 ราย

ฟาร์มจาก จ. อุบลฯ จำนวน 2 ราย

ฟาร์มจาก จ. ราชบุรี จำนวน 3 ราย

ฟาร์มจาก จ.นครปฐม จำนวน 4 ราย

รวมทั้งหมด 14 ราย

กลุ่มตัวอย่างจากฟาร์มม้าจำนวน 5 ตัวอย่าง

ฟาร์มจาก จ.กาญจนบุรี จำนวน 2 ราย

ฟาร์มจาก จ. จันทบุรี จำนวน 1 ราย

ฟาร์มจาก จ. ลพบุรี จำนวน 1 ราย

ฟาร์มจาก จ. อุบลฯ จำนวน 1 ราย
 รวมทั้งหมด 5 ราย
 2. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้รับตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล
 3.นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์มาบันทึกในระบบคอมพิวเตอร์
 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากการถ่ายเอกสารย่าง น่าวิเคราะห์ข้อมูลค่าวิธีทางสถิติ และประมวลผลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยแยกวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามคุณลักษณะทั่วไปของฟาร์ม ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้รับมาแจกแจง ประเภทของกว้าง จำนวน เพศ อายุ ขนาดพื้นที่ที่ใช้เลี้ยง เพื่อนำมาวิเคราะห์ขนาดพื้นที่การเลี้ยงที่เหมาะสม โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อตัว

ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลค้านการลงทุน เพื่อคำนวณหาค่าเฉลี่ยของต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแล้ว จะนำเอาค่าที่ได้มาคำนวณขนาดการเลี้ยง กว้างที่เหมาะสม โดยนำค่าที่ได้มาคำนวณขนาดพื้นที่การเลี้ยงให้เป็นแบบจำกัด มีต้นแบบของการ จัดการต้นทุนที่เท่ากัน ทั้งการเลี้ยงกว้างรูช่า และกว้างม้า เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางค้านเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ชุดคุ้มทุน, Net present value, IRR (Internal rate of returns) และ Benefit-cost ratio ต่อ N

ส่วนที่ 3 ข้อมูลค้านการผลิต นำข้อมูลที่ได้มาแยกภาวะแต่ละชนิดตามช่วงอายุ ได้แก่ 0-2 ปี, 2-6 ปี, 6-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป โดยแยกตามชนิดและเพศ เพื่อพิจารณาการให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อปี ในแต่ละช่วงอายุ

ส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลค้านการตลาด นำเอาราคากลางในการคิดคำนวณในแต่ละช่วงของฟาร์มและฟาร์มมาหา ค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นราคากลางในการคิดคำนวณในแต่ละช่วงของรายรับของฟาร์ม

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย โดยแสดงในรูปของตาราง โดย

การคำนวณร้อยละ (Percentage) $[\sum (X_i/n) \times 100]$ ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของจำนวนความ แยกตามเพศ พันธุ์และอายุ เพื่อถือการกระจายของตัวแปรคงคล่อง เพื่อใช้ในการนำเสนอข้อมูล

$$\text{การคำนวณค่าเฉลี่ย } x = \sum (X_i/n)$$

ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้แปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ให้อธิบายให้ทราบถึงลักษณะ กว้างๆ ของข้อมูลทั้งหมด เป็นการหาตัวแทนของกลุ่มเพื่อให้ทราบว่าข้อมูลอะไรที่เราสามารถใช้เพื่อเป็นตัวแทนในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ได้

2. สติติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) คือ การนำเอาค่าผลสรุปจากงานวิจัยของกลุ่มตัวอย่างไปใช้อ้างอิงประชากรทั้งหมด ในการศึกษารึว่าใช้สติติทดสอบสมมุติฐาน (Hypothesis testing) โดยใช้การวิเคราะห์ F-test เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ศึกษา เช่น กรณีของอายุความกับการให้ผลผลิต ซึ่งการศึกษานี้ได้กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ในการทดสอบสมมุติฐาน

หากค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้จากการใช้โปรแกรม SPSS มีค่าต่ำกว่า 0.05 หมายความว่า จะปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้และถือว่าตัวแปรต้นและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กัน ในทางกลับกัน หากค่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้มีค่ามากกว่า 0.05 หมายความว่าจะยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และถือว่าตัวแปรต้นและตัวแปรตามไม่มีความสัมพันธ์กัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษานี้

1. ช่วยให้ทราบสภาพของการเลี้ยงกวางทั้งสองสายพันธุ์ในประเทศไทย และความเป็นไปได้ในการสร้างตลาดรองรับผลผลิตจากการเลี้ยงกวาง
2. เพื่อทราบถึงทัศนคติของผู้ที่ทำฟาร์มกวางรูซ่าต่อความสนใจในการเลี้ยงกวางม้า
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ ด้านการลงทุน จุดคุ้นทุน และ ผลตอบแทนจากการเงินระหว่างการเลี้ยงกวางม้า และกวางรูซ่า

บทที่ 2

ต้นทุนการผลิต รายรับ กำไร มูลค่าปัจจุบันสุทธิ และ อัตราผลตอบแทนภายใน

ต้นทุนชนิดต่าง ๆ และความหมายทางเศรษฐศาสตร์

1. ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity cost) เรียกอีก อย่างหนึ่งว่า ต้นทุนในการเลือก (Alternative cost) คือ มูลค่าสูงสุดของผลประโยชน์ที่ควรได้รับหากใช้ทรัพยากริปในทางเลือกหนึ่ง แต่ไม่ได้รับเนื่องจากได้นำทรัพยากริปใช้ในทางอื่นแล้ว ตัวอย่างเช่น มีที่ดินแปลงหนึ่ง ถ้าขายในราคากลางจะได้เงิน 1 ล้านบาท แต่ไม่ขายและนำไปใช้เลี้ยงกวาก ดังนี้ ต้นทุนค่าเสียโอกาสจึงเป็น 1 ล้านบาท

2. ต้นทุนเงินสด (Explicit cost) คือ ต้นทุนที่ได้จ่ายเป็นตัวเงินออกไปจริง เช่น ค่ารื้วถล่มแปลงเลี้ยงกวาก ค่าจ้างแรงงาน ค่าอาหารกวาก ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะถูกบันทึกไว้ในบัญชีของกิจการ ดังนี้จึงเรียกต้นทุนแข็งชัดได้อีกอย่างว่า ต้นทุนทางบัญชี (Accounting cost)

3. ต้นทุนไม่แข็งชัดหรือต้นทุนจำบัง (Implicit cost) คือ ต้นทุนที่มิได้จ่ายเป็นตัวเงินออกไปจริง แต่แฝงไว้ในปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ซึ่งมักถูกละเลย เช่น ผู้จัดการฟาร์มซึ่งเป็นเจ้าของกิจการเองด้วย มิได้จ่ายเงินเดือนให้กับการใช้แรงงานของตนเอง ซึ่งถ้าจ้างผู้อื่นก็จะต้องจ่ายค่าจ้างให้ หรือการที่ได้นำเงินสดของตนเองไปลงทุนในธุรกิจฟาร์มกวาก ก็มิได้จ่ายดอกเบี้ยให้กับทุนส่วนนี้ด้วย ซึ่งถ้ากู้มาเก็ตต้องจ่ายดอกเบี้ย การประเมินต้นทุนไม่แข็งชัด หรือต้นทุนจำบังนี้ จะใช้หลักการเดียวกับการประเมินต้นทุนค่าเสียโอกาส

4. ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ (Economic cost) คือ ผลรวมของต้นทุนเงินสดกับต้นทุนไม่แข็งชัด และเมื่อต้นทุนเงินสดกับต้นทุนทางบัญชีเป็นสิ่งเดียวกัน ดังนี้ต้นทุนทางบัญชีจึงต่ำกว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ และกำไรทางบัญชีก็จะสูงกว่ากำไรทางเศรษฐศาสตร์ ความแตกต่างระหว่างต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ และต้นทุนทางบัญชีจะหมดไป เมื่อกิจกรรมมีนาคใหญ่ขึ้นและเปลี่ยนรูปแบบเป็นบริษัทจำกัด ซึ่งต้นทุนไม่แข็งชัดจะเปลี่ยนไปเป็นต้นทุนเงินสดทั้งหมด

5. ต้นทุนเอกชน (Private cost) คือ ต้นทุนทั้งหมดที่หน่วยธุรกิจนับเป็นต้นทุนในการผลิตของตน ซึ่งจะรวมทั้งต้นทุนเงินสดกับต้นทุนไม่แข็งชัดด้วย ต้นทุนเอกชนสามารถเรียกได้อีกอย่างว่า ต้นทุนภายใน (Internal cost) เนื่องจากเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นเพียงเฉพาะกับหน่วยธุรกิจเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลภายนอก หรือ สถาพาพแวดล้อม ซึ่งอาจเป็นผลจากการดำเนินการผลิตของหน่วยธุรกิจนั้น

6. ต้นทุนภายนอก (External cost) คือ ต้นทุนในส่วนที่เป็นผลกระทบจากการผลิตของหน่วยธุรกิจ และการของต้นทุนส่วนนี้ตกแก่บุคคลภายนอกหรือสังคมโดยรวม เช่น โรงงานกระดาษ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้น้ำเน่าเสีย สัตว์น้ำตาย ชาวประมง และประชาชนเดื่อันร้อน ผลกระทบของการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ จึงเกิดต้นทุนแก่บุคคลภายนอกในรูปของมลพิษ โดยที่โรงงานกระดาษไม่ได้แบกรับภาระต้นทุนในส่วนนี้เลย

7. ต้นทุนของสังคม (Social cost) คือ ผลกระทบของต้นทุนเอกสารหรือต้นทุนภายในกับต้นทุนภายนอก

8. ผลกระทบจากภายนอก (Externalities) ผลกระทบที่เกิดจากการผลิตของหน่วยธุรกิจนอกจานมีต้นทุนภายนอกดังได้กล่าวแล้ว ยังมีผลประโยชน์ภายนอก (External benefit) ซึ่งก็คือผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลภายนอกหรือสภาพแวดล้อม เช่น การเลี้ยงกวาก้าสามารถที่จะทำเป็นแหล่งท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาชุมเพื่อความเพลิดเพลินได้ดังนี้ จึงกล่าวได้ว่าผลภายนอกประกอบด้วย ต้นทุนภายนอก หรือผลกระทบทางลบ กับ ผลประโยชน์ภายนอกหรือผลกระทบทางบวก

9. ต้นทุนจน (Sunk cost) คือ ต้นทุนที่หน่วยธุรกิจได้จ่ายออกไปแล้ว และไม่สามารถกลับคืนมาได้ เช่นหน่วยธุรกิจได้จ่ายเงินซื้ออุปกรณ์ที่ออกแบบเป็นพิเศษสำหรับใช้งานเฉพาะอย่าง แต่เมื่อซื้อมาแล้วปรากฏว่าหน่วยธุรกิจ ได้ตัดสินใจยกเลิกการใช้อุปกรณ์นั้นกับงานดังกล่าว และไม่สามารถใช้กับงานใด ๆ ได้ ดังนี้ค่าอุปกรณ์นี้จึงขอมเป็นทุนจนที่ไม่อาจกลับคืนได้ ทั้งยังไม่มีค่าเสียโอกาสศักดิ์สิทธิ์เนื่องจากใช้งานอย่างอื่นไม่ได้ และขายหรือให้เช่าก็ไม่ได้ ทุนจนจึงไม่มีผลต่อการตัดสินใจใด ๆ ในอนาคตของหน่วยธุรกิจ

ต้นทุนระยะสั้น

ในระยะสั้น ปัจจัยการผลิตแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยคงที่และปัจจัยผันแปร การวิเคราะห์ต้นทุนของหน่วยผลิต จึงยึดหลักความผันแปรเป็นพื้นฐาน

1. ต้นทุนรวม (Total cost : TC)

ต้นทุนการผลิตรวม มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ต้นทุนคงที่ (Fixed cost : FC) อันเป็นต้นทุนที่หน่วยผลิตต้องจ่ายสำหรับปัจจัยคงที่ทั้งหมดที่ใช้ในการผลิต ไม่ว่าหน่วยผลิตจะทำการผลิตที่ระดับใด หรืออาจไม่ผลิตเลย ต้นทุนคงที่ อาจรวมถึงค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาหน่วยผลิต ค่าเบี้ยประกัน หรือค่าจ้างแรงงาน จำนวนต่ำสุดที่จำเป็น ฯลฯ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะมีผลค่าคงที่และไม่ขึ้นกับการผลิต จะไม่ต้องจ่ายต่อเมื่อปีหน่วยผลิตหรือเลิกกิจการ และองค์ประกอบที่สอง ได้แก่ ต้นทุนผันแปร (Variable cost : VC) อันหมายถึงค่าใช้จ่ายสำหรับปัจจัยผันแปรทั้งหมดที่ใช้ในการผลิต ซึ่ง

ได้แก่ ค่าจ้าง เงินเดือน ค่าวัสดุคง ฯลฯ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตหรือผลผลิต

การกำหนดว่าค่าใช้จ่ายใดเป็นต้นทุนประเภทคงที่หรือผันแปร สามารถพิจารณาจากกรอบของเวลาที่เกี่ยวข้อง ในช่วงเวลาสั้น ๆ ค่าใช้จ่ายส่วนมากจะเป็นต้นทุนคงที่ เช่น ค่าวัสดุคงที่ได้ทำสัญญาซื้อล่วงหน้า ค่าจ้างแรงงานที่จ้างไว้แล้ว และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามพันธะสัญญาที่ได้ผูกพันไว้ล่วงหน้า ดังนี้ “ไม่ว่าหน่วยผลิตจะทำการผลิตหรือไม่ หรือจะผลิตจำนวนเท่าไร ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็ยังคงต้องชำระเดือนจำนวนไม่เปลี่ยนแปลง ในระยะยาว หน่วยผลิตมีความยึดหยุ่นที่จะปรับตัวให้สองคล้องกับการผลิตได้มากขึ้น สามารถจัดสรรค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้สอดรับกับปริมาณการผลิตได้ดีขึ้น ค่าใช้จ่ายทั้งหลาย จึงเปลี่ยนเป็นค่าใช้จ่ายผันแปรได้

การตัดสินใจเลือกระดับการผลิต ผู้จัดการหน่วยผลิตจำเป็นต้องทราบความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนผันแปรกับระดับการผลิต เพื่อจะสามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้

2. ต้นทุนหน่วยสุดท้าย (Marginal cost : MC)

ต้นทุนหน่วยสุดท้ายคือ ต้นทุนส่วนที่เพิ่มขึ้นเมื่อผลิตเพิ่มขึ้น 1 หน่วย เนื่องจากต้นทุนคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้น ต้นทุนหน่วยสุดท้าย จึงเท่ากับส่วนที่เพิ่มขึ้นของต้นทุนผันแปร หรือเท่ากับส่วนที่เพิ่มขึ้นของต้นทุนรวม เมื่อผลิตเพิ่มขึ้น 1 หน่วย เช่นเป็นสมการได้ว่า

$$\begin{aligned} MC &= \Delta VC \\ &= \Delta Q \\ &= \Delta TC \\ &= \Delta Q \\ \Delta &= ส่วนที่เปลี่ยนแปลงไป \\ Q \Delta &= ผลผลิตส่วนที่เพิ่มขึ้น \end{aligned}$$

ต้นทุนหน่วยสุดท้ายจะบอกให้ทราบถึงต้นทุนที่เพิ่มขึ้น เมื่อย้ายการผลิตเพิ่มขึ้น 1 หน่วย

3. ต้นทุนเฉลี่ย (Average cost : AC)

ต้นทุนเฉลี่ย คือ ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ต้นทุนรวมเฉลี่ย (Average total cost : ATC) คือ ต้นทุนรวมหารด้วยจำนวนหน่วยของผลผลิต หรือ $ATC = TC/Q$ โดยการเปรียบเทียบต้นทุนรวมเฉลี่ยกับราคายาจราจรว่าการผลิตและขายนั้นให้ผลกำไรหรือไม่ย่างไร

ต้นทุนรวมเฉลี่ยมี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ต้นทุนคงที่เฉลี่ย (Average fixed cost : AFC) หรือ $AFC=FC/Q$ ซึ่งจะลดลงเมื่อผลิตมากขึ้น และต้นทุนผันแปรเฉลี่ย (Average variable cost : AVC) หรือ $AVC=VC/Q$

กำไรขาดทุน

ในการประกอบธุรกิจใด ๆ สิ่งที่จะบ่งชี้ถึงความน่าลงทุนหรือไม่ ก็คือผลตอบแทนจากการประกอบการ โดยปกติในธุรกิจแต่ละแขนง จะมีอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำจำนวนหนึ่งที่จะชูงให้ผู้ผลิตยังคงประกอบการในธุรกิจนั้น ๆ ต่อไป ในกรณีที่ผู้ผลิตไม่ได้รับผลตอบแทนขั้นต่ำจำนวนดังกล่าว หากเป็นระบบสัมมิทไม่สามารถเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิตคงที่ได้ ผู้ผลิตอาจทนทำการผลิตต่อไประยะหนึ่งเพื่อลดการขาดทุนให้น้อยลง แต่ถ้าเป็นระบบขาวที่สามารถเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิตที่ได้แล้ว และสถานการณ์น่าจะไม่ดีอย่างยาวนาน ผู้ผลิตก็จะเลิกผลิตและหันไปประกอบธุรกิจอื่นที่ให้ผลตอบแทนคึกกว่า ผลตอบแทนขั้นต่ำที่กล่าวถึงนี้คือ ต้นทุนค่าเสียโอกาสจากการประกอบธุรกิจนั้นเอง และเนื่องจากเป็นผลตอบแทนจากการประกอบการ จึงเรียกผลตอบแทนส่วนนี้ว่า “กำไร” จากการประกอบการ กำไรขั้นต่ำที่จำเป็นต้องมีเพื่อชูงให้ผู้ประกอบการยังคงดำเนินการอยู่ในธุรกิจได้ ถือเป็นกำไรปกติสำหรับธุรกิจนั้น (Normal profit)

เนื่องจากกำไรปกติเป็นสิ่งที่จะทำให้การผลิตยังคงดำเนินต่อไปได้ จึงต้องนับรวมเข้าเป็นต้นทุนการผลิตที่หน่วยธุรกิจจำเป็นต้องได้รับด้วย กำไรที่แท้จริงตามความหมายทางเศรษฐศาสตร์จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อ หน่วยธุรกิจมีรายรับรวมเกินกว่าต้นทุนการผลิตทั้งจำนวน ซึ่งหมายรวมเอากำไรปกติเข้าไว้ด้วย กำไรส่วนนี้ชื่อเรียกต่าง ๆ กันคือ กำไรที่แท้จริง (Pure profit) กำไรทางเศรษฐศาสตร์ที่แท้จริง (Pure economic profit) หรือ กำไรเกินปกติ (Super normal profit) เมื่อกำไรปกติถือเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนการผลิต ดังนั้น ถ้าหน่วยธุรกิจมีรายรับในส่วนที่เป็นกำไรน้อยกว่ากำไรปกติ ก็กล่าวได้ว่า หน่วยธุรกิจมีผลประกอบการที่ขาดทุน

กล่าวโดยสรุป การพิจารณาผลประกอบการของหน่วยธุรกิจ โดยเปรียบเทียบรายรับและต้นทุน ต้นทุนที่หมายถึงจึงได้แก่ รายจ่ายสำหรับปัจจัยการผลิตทุกอย่างรวมกับกำไรปกติ ถ้าหน่วยธุรกิจมีรายรับที่คุ้มกับต้นทุนพอดี ก็ถือว่า หน่วยธุรกิจได้กำไรปกติ ถ้ามีรายรับสูงกว่าต้นทุน ก็ถือว่า หน่วยธุรกิจได้กำไรเกินปกติ และถ้ามีรายรับต่ำกว่าต้นทุน ก็ถือว่า หน่วยธุรกิจได้ประกอบการขาดทุน

กำไรสูงสุด (Profit maximization)

หน่วยธุรกิจขนาดเล็กที่ผู้บริหารเป็นเจ้าของกิจการ มักมุ่งเน้นการสร้างกำไรสูงสุดเป็นเป้าหมายอันดับต้น แต่หน่วยธุรกิจขนาดใหญ่ที่ผู้บริหารเป็นคนคละบุคคลกับเจ้าของกิจการ อาจสนใจเป้าหมายอื่นมากกว่าการสร้างกำไรสูงสุด เป็นต้นว่าการสร้างยอดขายสูงสุดเพื่อให้ธุรกิจเติบโต หรือมุ่งสร้างกำไรระยะสั้น โดยละเอียดต่อกำไรระยะยาวเพื่อหวังการเลื่อนตำแหน่งหรือผลประโยชน์ตอบแทน อย่างไรก็ได้ การสร้างกำไรสูงสุดระยะยาว นับว่าเป็นสิ่งสำคัญของกิจการ หน่วยธุรกิจที่ละเอียดต่อเป้าหมายกำไรระยะยาวโดยมากจะประสบปัญหาอย่างมากทางการเงิน จนอาจล้มละลายหรือต้องล้มเลิกกิจการไป หน่วยธุรกิจที่จะอยู่รอดได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูง จึงต้องเน้นการสร้างกำไรสูงสุดในระยะยาวเป็นเป้าหมายอันดับต้น

รายรับหน่วยสุดท้าย ต้นทุนหน่วยสุดท้าย และกำไรสูงสุด

(Marginal revenue , marginal cost , and profit maximization)

ไม่ว่าหน่วยธุรกิจจะดำเนินกิจการในตลาดที่มีการแข่งขันหรือในตลาดผูกขาดก็ตาม ทุกหน่วยธุรกิจต่างก็ตัดสินใจเลือกระดับการผลิตที่จะสร้างกำไรสูงสุด ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการวิเคราะห์รายรับ สมมติหน่วยธุรกิจทำการผลิตที่ระดับการผลิต q ซึ่งขายได้หมด และมีรายรับ R รายรับเกิดจากการขายผลิตต่อหน่วย P คูณด้วยจำนวนผลิตที่ขายไป ดังนั้นได้ $R = Pq$ ต้นทุนการผลิต C ขึ้นอยู่กับระดับผลผลิต กำไรของหน่วยธุรกิจ จึงเขียนได้ดังนี้

$$\pi(q) = R(q) - C(q)$$

เพื่อให้มีกำไรสูงสุด หน่วยธุรกิจต้องเลือกระดับการผลิต q ที่ทำให้ผลต่างของ R และ C มีค่าสูงสุด

ระยะเวลาคืนทุน ค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนภายใน

การนำเสนอในหัวข้อนี้ มีเนื้อหาที่ต้องอธิบายด้วยสมการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้สัญลักษณ์ จึงจะกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ พร้อมคำอธิบายดังต่อไปนี้

I_0	= ค่าปัจจุบันสุทธิที่ต้องชำระในตอนต้น
I_1	= เงินทุนส่วนของผู้ลงทุน
I_2	= เงินทุนส่วนที่กู้มา
Ct	= กระแสรายรับสุทธิที่เกิดจากโครงการลงทุน ในเวลา t

t	=	งวดเวลา
r	=	อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยของเงินทุนหรือต้นทุนค่าเสียโอกาสของเงินทุน
r_1	=	ต้นทุนเสียโอกาสของเงินทุนส่วนของผู้ลงทุน
r_2	=	อัตราคาดคะเนเงินกู้
R	=	อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการลงทุน
n	=	ระยะเวลาของโครงการ
n^*	=	ระยะเวลาคืนทุน
B_t	=	ผลประโยชน์ของโครงการในปีที่ t

ระยะเวลาคืนทุน (Payback period) (E.W.Davis and J.Pointon : Finance and the Firm , 2539)

เกณฑ์การวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการลงทุนประการหนึ่งคือ ระยะเวลาคืนทุน ซึ่งหมายถึงระยะเวลาบันทัดเริ่มโครงการจนถึงขณะที่โครงการสามารถสร้างผลตอบแทนที่เมื่อร่วมกันแล้วเท่ากับเงินลงทุนเริ่มต้นพอดี การพิจารณาระยะเวลาคืนทุนมี 2 แนวคิด แนวคิดแรกจะไม่สนใจมูลค่าของเงินกับเวลา (Time value of money) ดังนั้น ระยะเวลาคืนทุนจึงเป็นการประมาณเพื่อให้ทราบคร่าว ๆ ถึงความสามารถในการสร้างผลตอบแทนของโครงการลงทุน ส่วนแนวคิดที่สองจะคำนึงถึงมูลค่าของเงินกับเวลา (Time value of money) การคำนวนในกรณีจะค่อนข้างยุ่งยาก เพราะต้องคำนวณค่าปัจจุบัน (Present value) ของกระแสรายรับในแต่ละงวดเวลา ระยะเวลาคืนทุนยิ่งสั้นก็ยิ่งดี เพราะแสดงว่า โครงการลงทุนให้ผลตอบแทนที่ดี จึงสามารถคืนทุนได้เร็ว จากนิยาม จะหาระยะเวลาคืนทุน n^* ได้เมื่อ

แนวคิดที่ 1

$$C_1 + C_2 + C_3 + \dots + C_{n^*} = I_0$$

หรือ

$$\sum_{t=1}^{n^*} C_t = I_0 \quad \Rightarrow \quad n^*$$

แนวคิดที่ 2

$$\frac{C_1}{(1+r)} + \frac{C_2}{(1+r)^2} + \frac{C_3}{(1+r)^3} + \dots + \frac{C_{n^*}}{(1+r)^{n^*}} = I_0$$

หรือ

$$\sum_{t=1}^{n^*} \frac{C_t}{(1+r)^t} = I_0 \quad \Rightarrow \quad n^*$$

มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการลงทุน (Net present value : NPV)

(E.W. Davis and J.Pointon : Finance and the Firm , 2539)

มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการลงทุน คือ ผลรวมของรายรับสุทธิที่เกิดขึ้นในแต่ละเวลา เวลาตลดอความของโครงการ หักลดด้วยต้นทุนค่าเสียโอกาสของเงินทุนที่ใช้ในโครงการตาม ระยะเวลาที่เกิดรายรับสุทธินั้น ๆ

จากนิยาม จะหมายความว่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิได้ดังนี้

$$NPV = -I_0 + \frac{C_1}{(1+r)} + \frac{C_2}{(1+r)^2} + \frac{C_3}{(1+r)^3} + \dots + \frac{C_{n^*}}{(1+r)^{n^*}}$$

หรือ

$$NPV = -I_0 + \sum_{T=1}^n \frac{C_t}{(1+r)^t} = \sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(1+r)^t} - I_0$$

เกณฑ์การตัดสินว่าโครงการได้ควรลงทุนหรือไม่จะพิจารณาจากค่าของ NPV ดังนี้

$NPV < 0$ ไม่ควรลงทุน

$NPV = 0$ ไม่มีความแตกต่างระหว่างลงทุนและไม่ลงทุน

$NPV > 0$ ควรลงทุน

NPV ยิ่งมากแสดงว่าโครงการลงทุนยิ่งให้ผลตอบแทนมาก

อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit-cost ratio :BCR)

อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน คือ มูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์รวม หารด้วย มูลค่าปัจจุบันของต้นทุนรวม ผลประโยชน์จะเกิดขึ้นตลอดอายุทางเศรษฐกิจของโครงการถึงแม้ว่า เมื่อการลงทุนผ่านพ้นไปแล้ว ในขณะที่ต้นทุนในการก่อสร้างจะเกิดขึ้นเฉพาะในช่วงการลงทุน เท่านั้น ส่วนต้นทุนที่อยู่ในรูปค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ซึ่งมีแนวโน้มบำรุงรักษาและลงทุนทดแทน อุปกรณ์ที่เสื่อมสภาพจะเกิดขึ้นตลอดช่วงอายุทางเศรษฐกิจของโครงการ (Economic life or useful life of the project) จากนั้นจึงนำเอากระแสผลประโยชน์และกระแสต้นทุนของโครงการที่ได้ปรับค่า ไปตามเวลา หรือคิดเป็นมูลค่าปัจจุบันแล้วมาเปรียบเทียบกันเพื่อหาอัตราส่วนผลประโยชน์ ต่อ ต้นทุน (BCR) ดังนี้

$BCR = PVB/PVC$ หรือ

$$\sum_{t=1}^n B_t(1+r)^{-t}$$

$$\sum_{t=1}^n C_t(1+r)^{-t}$$

ขนาดของ BCR ที่เหมาะสมและคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ คือ $BCR = 1$ หรือมากกว่า 1

อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการลงทุน (Internal rate of return : IRR)

(E.W.Davis and J.Pointon : Finance and the Firm , 2539)

อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการลงทุน คือ อัตราส่วนลดที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการเป็นศูนย์ จากนิยาม จะหาอัตราผลตอบแทนภายในได้ดังนี้

$$-\frac{I_0}{1+R} + \frac{C_1}{(1+R)^2} + \frac{C_2}{(1+R)^3} + \frac{C_3}{(1+R)^4} + \dots + \frac{C_n}{(1+R)^n} = 0$$

หรือ

$$-\frac{I_0}{1+R} + \sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(1+R)^t} = \sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(1+R)^t} - I_0 = 0$$

เกณฑ์การตัดสินใจว่าโครงการได้ควรลงทุนหรือไม่จะพิจารณาโดยเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนภายใน (R) กับต้นทุนค่าเสียโอกาสของเงินลงทุน (r)

$R < r$ ไม่ควรลงทุน

$R = r$ ไม่มีความแตกต่างระหว่างลงทุนและไม่ลงทุน

$R > r$ ควรลงทุน

$R > r$ ยิ่งมากแสดงว่าโครงการลงทุนยิ่งให้ผลตอบแทนมาก

งานวิจัยและงานเขียนอื่นที่เกี่ยวข้อง

- งานศึกษาวิจัยของสหกรณ์กว้างแห่งประเทศไทย โดย ชัยมรงค์ คันธพนิต ซึ่งได้รวบรวมผลการศึกษาและจัดพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ “รู้รอบเรื่องเลี้ยงกว้าง สัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่น่ารร” เพื่อเผยแพร่แก่ผู้สนใจทั่วไป โดยสำนักพิมพ์ดิชัน เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2541 เนื้อหาในหนังสือมี 8 บทมีสาระโดยสรุป คือ ผู้เขียนได้กล่าวถึงเหตุผลและความเป็นมาของความสนใจเลี้ยงกว้างในประเทศไทย และนำไปสู่ความสำเร็จของฟาร์มกว้างในประเทศไทยโดยเนีย นิวชีแลนด์ และออสเตรเลีย ให้ความรู้เรื่องจัดแบ่งประเภทและชนิดกว้าง พฤติกรรมต้านต่าง ๆ ของกว้าง การเลี้ยงและการให้อาหาร การออกแบบฟาร์มเลี้ยงกว้าง การผลิตและคุณประโยชน์ของผลผลิตต่าง ๆ การลงทุนและผลตอบแทน ผู้เขียนเสนอแนะว่า การเลี้ยงกว้างเป็นอุตสาหกรรม มีความเป็นไปได้

2. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง จากสัตว์ป่าสู่สัตว์เศรษฐกิจ หน้า 24-29 กล่าวถึง การนำเอา gwang-paa หรือ กวางม้า (Samba deer : Cervus unicolor) ที่จะซึ่งเริ่มนี้แนวโน้มที่จะลดจำนวนลง มาทำการเพาะเลี้ยงเพื่อที่จะช่วยเพิ่มจำนวนไม่ให้สูญพันธุ์ โดยกล่าวถึงการเพาะเลี้ยง ไม่ว่าจะเป็น สถานที่เลี้ยง การผสมพันธุ์ การคลอดและการอนุบาลลูกกว่าง หลักการให้อาหาร การแปรรูปเขากวางอ่อน และ ตลาดของผลผลิตจากกว่าง

3. การศึกษาพฤติกรรมการกินอาหารของกว่างป่า โดยวิธี Completely Randomized Design (CRD) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) โดยนิสัน ศรีเสริม แห่งสถานีวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเข้าสอยดาว ต.ทับไทร อ.ป่าน้ำร้อน จ.จันทบุรี ระหว่าง 1 กรกฎาคม 2542 ถึง 30 เมษายน 2543 ผลการศึกษาพบว่า กวางป่าสามารถกินพืชอาหารต่าง ๆ ได้มากกว่า โโค กระปือ และเป็นอาหารที่มีในท้องถิ่น จึงน่าสนใจเพาะเลี้ยงกว่างป่าในเชิงพาณิชย์

4. รายงานผลการวิจัย งานค้นคว้า และวิจัยการผลิตสัตว์ พ.ศ. 2541 กรมป่าสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง “ลักษณะเศรษฐกิจของกว่างพันธุ์รูปช่า” โดย สุวิทย์ อโนทัยสิน ทวี และคณะจัด พิษยารุ่งค์สังคม ซึ่งได้ดำเนินการศึกษาที่ ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์หน่อง กวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรีระหว่าง มกราคม 40 ถึง กันยายน 41 โดยทำการเปรียบเทียบลักษณะ เศรษฐกิจ ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโต ปริมาณอาหารที่กินได้ ประสิทธิภาพการใช้อาหาร และ ต้นทุนค่าอาหารในการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ของกว่างรูปช่าเพศผู้และเพศเมียช่วงอายุ 5 ถึง 11 เดือน และทำการเปรียบเทียบผลการใช้อาหารในระดับร้อยละ 1 และ 1.5 ของน้ำหนักตัว ที่มีต่อการ เจริญเติบโต ปริมาณอาหารที่กินได้ ประสิทธิภาพการใช้อาหาร และต้นทุนค่าอาหารในการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ของกว่างรูปช่าช่วงอายุ 12 ถึง 18 เดือน

จากการศึกษาการเปรียบเทียบลักษณะทางเศรษฐกิจนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบความ แตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธี paired t-test พบว่า กวางเพศผู้มีอัตราการเจริญเติบโตสูงกว่าเพศเมีย ปริมาณวัตถุแห่งทั้งหมดที่กินได้ของกว่างเพศผู้และเพศเมียแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ปริมาณ วัตถุแห่งทั้งหมดที่กินได้ เมื่อคิดเป็นร้อยละของน้ำหนักตัวไม่แตกต่างกัน ประสิทธิภาพการใช้อาหาร และต้นทุนค่าอาหารในการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ไม่แตกต่างกัน

ส่วนการศึกษาผลของการใช้อาหารนั้นนำข้อมูลที่ได้มาปรับความแตกต่างของอิทธิพลเพศ โดยใช้ Least square analysis แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิธี paired t-test พบว่าอัตราการ เจริญเติบโตและปริมาณวัตถุแห่งทั้งหมดที่กินได้ของกว่างกลุ่มที่กินอาหารขั้นร้อยละ 1 และ 1.5 ของน้ำหนักตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประสิทธิภาพการใช้อาหารของกว่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าอาหารในการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ของกว่างทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

5. งานวิจัยเฉพาะเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้ในการเลี้ยงกวางเพื่อเป็นสัตว์เศรษฐกิจของไทย โดย ไพรัช เดชะนพันธ์ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ทางการเงินจากข้อมูลการลงทุนของตัวอย่างฟาร์ม 2 ราย ได้แก่ ชนินทร์ฟาร์ม กรณีเงินลงทุนร้อยละ 2 ต่อปี และ เจร อาร์ฟาร์ม ร้อยละ 5.5 ต่อปี ซึ่งสรุปว่าภายในตัวอย่างประทับใจและมีประสิทธิภาพ โดยเลี้ยงกวางแบบกึ่งเข้มข้น จะสามารถคืนทุนได้ในเวลา 8 ปี 7 เดือน ส่วน เจาร์ฟาร์มจะสามารถคืนทุนได้ในเวลา 9 ปี 3 เดือน

6. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง อนาคตสัตว์ป่าพัฒนาสู่สัตว์เศรษฐกิจ ได้จริงหรือ? รายละเอียดของการสัมมนานักล่าวนิ่ง แนวทางในการนำเอาสัตว์ป่าหลากหลายชนิดที่มีแนวโน้มในการที่จะสามารถพัฒนามาเป็น สัตว์เศรษฐกิจ โดย หนึ่งในหัวข้อสัมมนา มีเรื่องของการลงทุนและผลตอบแทนในการเลี้ยงกวางพันธุ์รูซ่า โดย รศ. ดร.ชัยมงคล คันธพนิต หน้า 137-141

7. หนังสือเรื่อง การผลิตกวาง โดย คณจักร พิชัยรณรงค์ส่งครรภ์ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ปี พ.ศ. 2546 จำนวน 109 หน้า

8. หนังสือเรื่อง ครบเครื่องเรื่องกวาง โดย ธนากร ฤทธิ์ไชย พิมพ์ครั้งที่ 2 ปี 2545 จำนวน 199 หน้า

9. ทัศนคติของผู้เลี้ยงกวางต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการเลี้ยงกวางม้า

สำหรับทัศนคติของผู้เลี้ยงกวางรูซ่าต่อนโยบายส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าในเชิงพาณิชย์ ได้ทำการวิจัยโดย สมเกียรติ ยอดมาลี,2545 โดยศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า ประสบการณ์ในการเพาะเลี้ยงกวางรูซ่า ขนาดกิจการ ความต้องการเพาะเลี้ยงกวางป่าไทย ขนาดพื้นที่ถือครอง ความมั่นใจในการหาแหล่งเงินทุน ความมั่นใจในการหาตลาด และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเชิงพาณิชย์ กับ ความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าในเชิงพาณิชย์พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน คือ เน้นด้วยอย่างยิ่งถ้านโยบายนี้ประกาศใช้ซึ่งจะทำให้มีความสะดวกและเพิ่มทางเลือกในการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า หากหากหลายชนิดมากขึ้น และรวมทั้งจะได้ถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น

กลุ่มผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่ามีความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเชิงพาณิชย์ในทิศทางที่คิดว่ากลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์ ทั้งนี้เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเคยประสบกับปัญหาและอุปสรรคมา ก่อนจึงมีความคิดเห็นว่า นโยบายนี้จะช่วยขัดปัญหาและอุปสรรคที่เคยมีมาในอดีต และเพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกในการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าได้หากหลายชนิดมากขึ้น

กลุ่มผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงกวางรูซ่าที่มีประสบการณ์ในการเพาะเลี้ยงกวางรูซ่าแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าในเชิงพาณิชย์ไม่แตกต่างกัน อาจเป็น

เพราะว่า นโยบายนี้เป็นประโยชน์ต่อภาพรวมของการเพาะเลี้ยงกว่างรูช่าและการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า ซึ่งถ้านโยบายนี้ประสบผลสำเร็จ น่าจะเป็นผลดีต่อทั้งผู้เพาะเลี้ยงกว่างรูช่าและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์ป่า ในเรื่องตลาดที่เปิดกว้างมากยิ่งขึ้น

กลุ่มผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงที่มีขนาดกิจการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้ทำการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ประกอบการที่มีขนาดเล็กกว่าจะมีความคิดเห็นที่คิดต่อนโยบายนี้มากกว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่เข้มตามลำดับ

ในส่วนของความคิดเห็นของผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงกว่างรูช่าที่มีความต้องการเพาะเลี้ยงกว่างป่าไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการเพาะเลี้ยงกว่างป่าไทยกับกลุ่มที่ไม่ต้องการเพาะเลี้ยงกว่างป่าไทยมีความคิดเห็นต่อนโยบายส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าในเชิงพาณิชย์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีความต้องการในการเพาะเลี้ยงกว่างป่าแตกต่างกันแต่โดยภาพรวมแล้วมีความคิดเห็นที่คิดต่อนโยบายนี้ เพราะผู้ที่ไม่ต้องการเลี้ยงกว่างป่าอาจจะมีความต้องการในการเลี้ยงสัตว์ป่าชนิดอื่น

นอกจากนี้แล้วงานวิจัยฉบับนี้ได้สรุปข้อมูลปัจจัยบางประการของผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงกว่างรูช่า จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่แล้วผู้เพาะเลี้ยงกว่างรูช่ามีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า ในส่วนของประสบการณ์การเลี้ยงกว่างกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 1-3 ปี และขนาดกิจการส่วนใหญ่น้อยกว่า 25 ตัว และมีความต้องการเลี้ยงกว่างป่าไทยคิดเป็นร้อยละ 85.9 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพื้นที่ถือครองมากกว่า 50 ไร่ และผู้ที่เพาะเลี้ยงกว่างรูช่าส่วนใหญ่มีความมั่นใจในหารเงินทุนและพบว่าร้อยละ 81.5 ใช้เงินทุนของตัวเอง และผู้เลี้ยงส่วนใหญ่มีความมั่นใจในตลาดทั้งในและนอกประเทศ

การสำรวจเอกสารทางวิชาการ เท่าที่พบ ส่วนมากเป็นการศึกษาวิจัยในเรื่องทั่วไปทางชีววิทยา และนิเวศน์วิทยา รวมทั้งการศึกษาพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของกว่าง ส่วนการศึกษาด้านเศรษฐกิจมีอยู่น้อยมาก

บทที่ 3

การเลี้ยงกว่างในส่วนต่าง ๆ ของโลก

นิวซีแลนด์ เริ่มเลี้ยงกว่างมาประมาณ 20 ปีแล้วแต่ทำกันอย่างเป็นล้ำเป็นสันในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการเลี้ยงกว่าง สามารถทำรายได้เข้าออกประเทศหลายหมื่นล้านบาท โดยเฉพาะการส่งออกเนื้อกว่างไปจำหน่ายต่างประเทศ ปัจจุบันพัฒนาการเลี้ยงครัวเรือนจากที่เริ่มน้ำจากการเลี้ยงเพื่อตัดขาย รัฐบาลให้การสนับสนุนทุกค้าน ออกกฎหมายรองการทำธุรกิจฟาร์มกว้าง มีการเตรียมมาตรการต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เลี้ยงกว่าง ไม่ว่าจะเป็นการตั้งฟาร์มทดลอง การหาตลาด รวมไปถึงการควบคุมคุณภาพของเนื้อกว่างเพื่อการส่งออก ลักษณะการเลี้ยงส่วนใหญ่เป็นแบบปล่อยเลี้ยงเป็นฝูงใหญ่ในทุ่งหญ้าเนื้อที่หillyพันไร่ และบริเวณรอบ ๆ ฟาร์มทำรั้วตาข่ายล้อมรอบ โดยลัวคตาข่ายจะมีความยืดหยุ่นเป็นพิเศษ เวลาที่กว่างกระโดดชนจะไม่บาดเจ็บ มีการจัดการฟาร์มที่คีม่า ไม่ว่าจะเป็นการตัดเลือกสายพันธุ์กว่าง การผสมพันธุ์ กวางลูกผสมมีอัตราการเจริญเติบโตเร็วและด้านโรคได้ดี ปัจจุบันสายพันธุ์กว่างในนิวซีแลนด์มีการพัฒนาสายพันธุ์กว่างทั้งการผสมเทียม การข้ายาฝากรตัวอ่อน และมีความชำนาญมากในการผสมข้ามพันธุ์ (วัตถุประสงค์ของการผสมพันธุ์ก็เพื่อจะได้กว่างที่แข็งแรง ทนทาน น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หรือโตเร็ว น้ำหนักซากดี) นอกจากนี้ยังปราศจากโรคร้ายแรง เช่นเชื้อราภูมิประเทศเป็นภัยอุบัติจากประเทศอื่น ในนิวซีแลนด์ มีการเลี้ยงกว่างคงมากที่สุด นอกจากรัฐบาลเป็นภัยอุบัติ กวางซิก้า และกว่างฟอลโล่ ปัจจุบันมีฟาร์มเลี้ยงเพื่อเป็นการค้าประมาณ 500 ฟาร์ม มีจำนวนกว่าง 1.5 แสนตัว เดิมรายได้จากการผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ของนิวซีแลนด์เรียงตามลำดับดังนี้ โคนม แกะ และผลิตภัณฑ์กว่าง ปัจจุบันรายได้จากผลิตภัณฑ์กว่างแซงขึ้นเป็นอันดับ 3 แทนแกะ

ออสเตรเลีย เริ่มเลี้ยงกว่างช่วงปี 2390 โดยนำเข้ากว่างจากยุโรป และตั้งแต่ปี 2520 เป็นต้นมา มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เคยกำหนดว่าเจ้านายหรือราชวงศ์เท่านั้น จึงมีสิทธิโดยอุகุต้องตามกฎหมายที่จะมีกว่างไว้ในครอบครอง หลังจากนั้น จึงมีการเลี้ยงกว่างในฟาร์มโดยเริ่มที่รัฐควีนส์แลนด์ อุตสาหกรรมการเลี้ยงกว่างแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เลี้ยงกว่างเมืองหนาว ได้แก่ กวางดาวซุปเปอร์ และกวางแดง ส่วนมากนักอนุรักษ์ต้องได้ของประเทศในรัฐควีนส์แลนด์และวิกตอเรีย เนื่องจากมีภูมิอากาศเหมาะสม อีกกลุ่มนั้น คือผู้เลี้ยงกว่างเมืองร้อน คือกว่างโนมลักกัน奴ชา บริเวณรัฐควีนแลนด์ ปัจจุบันออสเตรเลียมีกว่างเลี้ยงในฟาร์ม 42,670 ตัว โดยร้อยละ 60 เป็นกว่างเมืองหนาว ผลผลิตหลักของกว่างในออสเตรเลีย คือเนื้อกว่าง ในขณะที่ขายกว่างอ่อน หาย หนัง และ

ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เป็นผลผลิตได้ ปัจจุบันօสเตรเลียนำกว่างต่างชนิดมาผสมข้ามพันธุ์เพื่อปรับปรุงขนาดและเพิ่มผลผลิตเนื้อ ส่วนทางด้านการตลาดในօสเตรเลีย มุ่งเน้นเนื้อกวางเพื่อป้อนตลาดในประเทศเป็นหลัก หลังจากที่เคยพึ่งการนำเข้าจากนิวซีแลนด์ มุ่งเน้นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคในประเทศที่มีความเชื่อถือในคุณภาพของเนื้อกวางต่างประเทศ

เกษตรนิวเมีย ประเทคนิวคลิโอดเนย์ (หมู่เกษตรระหว่างอสเตรเลีย และนิวซีแลนด์) มีการเลี้ยงเป็นฟาร์มขนาดใหญ่ ทำธุรกิจครบวงจร คือมีโรงฆ่าและชำแหละชาภากวาง ส่วนใหญ่ส่งเนื้อกวางไปจำหน่ายยังประเทศต่าง ๆ ในทวีปยุโรป โดยเฉพาะเยอรมันและฝรั่งเศส ส่วนตลาดเนื้อ กวางนอกยุโรป คือมาเลเซีย กวางที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นกวางรูซ่า ซึ่งนำเข้ามาจากเวียดนาม ประเทศ อินโดนีเซีย เมื่อประมาณ 120 ปีก่อนในปัจจุบันประมาณกันว่า ในเกษตรนิวเมียมีกว้างป่าจำนวนกว่า 100,000 ตัว และกว้างเลี้ยงอยู่ในฟาร์มต่าง ๆ อีกประมาณ 150,000 ตัว มีฟาร์มกว้างกว่า 1,000 ฟาร์ม ต้นกำเนิดฟาร์มกว้างในเกษตรนิวเมีย เริ่มนึ่งในปี 2530 องค์การชีรารดของฝรั่งเศสริ่มน้ำไว้จัด และ ซักซวนชาวนิวคลิโอดเนย์ทำธุรกิจฟาร์มกว้าง ซึ่งรัฐบาลสนับสนุนผู้ที่ทำธุรกิจฟาร์มกว้างหลายด้าน ทั้งการลงทุนและการตลาดผลิตภัณฑ์กว้าง ในด้านการลงทุนรัฐบาลตั้งหน่วยงานให้สินเชื่อ ตลอดจนช่วยประสานกับทางการในการจัดหาที่ดินเพื่อทำฟาร์ม ผู้เลี้ยงได้เงินกู้รับภาระที่มีเงื่อนไข ดี อัตราดอกเบี้ยต่ำ ระยะปลดหนี้ระยะยาว ส่วนในด้านการตลาด รัฐบาลสนับสนุนให้เกย์ตրกร รวมตัวกันเป็นสมาคมเพื่อใช้เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ตลอดจนกระตุ้นให้มีการใช้ เทคโนโลยีทันสมัยในการทำฟาร์ม ตั้งองค์กรขึ้นมาทำการตลาดคือ OCEF ซึ่งมีโรงฆ่าและตัดแต่ง เนื้อกวาง รับกว้างจากเกษตรกรนำมายเปรียบเทียบกับรัฐอื่นเพื่อการส่งออก นอกจากนี้ องค์กรนี้ยังทำหน้าที่ด้านการตลาดแทนเกษตรกร ตั้งแต่การเจรจา จัดทำข้อตกลง ตลอดจนจัดส่ง และจัดการด้านบริหารการเงิน

จีนและไต้หวัน เลี้ยงกว้างแดงและกว้างเอล ซึ่งเป็นกว้างเมืองหน้าเป็นส่วนใหญ่ แต่การเลี้ยงยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร ในจีนตัดกุประสงค์ของการเลี้ยงกวังก์เพื่อตัดขาดออกจากชาวเชื้อสาย เพียงอย่างเดียว การเลี้ยงจะเลี้ยงเป็นรุ่น ๆ แยกเพศ และจะเลี้ยงแบบแยกขังในกรง

เวียดนาม เลี้ยงกว้างพันธุ์ฟอลเลน และ ชิก้า โดยเน้นการตัดขา และแหล่งเลี้ยงอยู่ทางตอนเหนือของประเทศ ปัจจุบันมีการเลี้ยงเป็นการค้าประมาณ 1,000 ตัว อย่างไรก็ตามการเลี้ยงในประเทศยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร

มาเลเซีย ตื่นตัวที่จะเลี้ยงกว้างเป็นการค้าก่อนหน้าประเทศไทย 4 - 5 ปี นำเข้าพันธุ์จากนิวซีแลนด์ ปัจจุบันมีการเลี้ยงกว้างประมาณ 2,000 - 3,000 ตัว นอกจากรักษาความปลอดภัยในประเทศเพื่อนบ้านของไทย พม่ามีจำนวนกว้างมากที่สุด

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้มีการจัดตั้งสหกรณ์กว้างแห่งประเทศไทยอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2537 ระหว่างนั้นก็เริ่มติดต่อนำกว้างเข้า กว้างที่สหกรณ์นำเข้ามามีทั้งหมด 3 รุ่น รวมทั้งหมด 970 ตัว รุ่นสุดท้ายนำเข้าเมื่อปี 2540 กว้างทุกรุ่นที่นำเข้ามามีอายุประมาณ 1 ปี สัดส่วนของตัวผู้ต่อตัวเมียคือ 1 ต่อ 20 เป็นหลักที่คงกันไว้กับนิวคาลิโอดเนี่ย กว้างทั้งหมดเป็นกว้างรูช่า ทุกวันนี้กว้างพวงนี้กระจายไปอยู่ฟาร์มต่าง ๆ ในกลุ่มของสมาชิกเช่น ระยะ ตาก พังงา ราชบุรี นครปฐม สระบุรี นครนายก กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ฯลฯ ปัจจุบันนี้มีสมาชิกอย่างเป็นทางการประมาณ 97 ราย ผู้เลี้ยงจริง ๆ ประมาณ 45 ราย จำนวนในแต่ละฟาร์มต่ำสุดประมาณ 20 ตัว สูงสุดประมาณ 500 ตัว ทุกวันนี้ก็มีการซื้อขายระหว่างสมาชิกกันเอง สำหรับผู้ที่สนใจจะเลี้ยงกว้างจริง ๆ ก็ควรมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเลี้ยงและดูแลกว้าง โดยทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน ร่วมกับสหกรณ์กว้างแห่งประเทศไทย มีการจัดครอสฝึกอบรมการเลี้ยงกว้างปีละ 1 - 2 รุ่น ประมาณ 40 คน การอบรมแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 5 วัน ค่าใช้จ่ายประมาณ 3,500 บาท

การเลี้ยงกว้างเป็นสัตว์เศรษฐกิจ

กว้างเป็นสัตว์เศรษฐกิจตัวหนึ่งที่เกษตรกรรมให้ความสนใจ เนื่องจากมีความเป็นไปได้มากในการเลี้ยงเป็นเชิงการค้า เพราะกว้างสามารถให้ผลผลิตหลายอย่าง เช่น เข้าอ่อน เนื้อที่มีโปรตีนสูง คลอรีสเตอรอลต่ำ หนังเมื่อฟอกแล้วมีความนิ่มมากและมีความเหนียวทนทาน หางและเข็มสามารถขายได้ซึ่งมีคุณสมบัติรองจากเข้าอ่อน กว้างเป็นสัตว์กึ่ง มีสีกระเพาะ สามารถกินหญ้าใบไม้ต่างๆ ได้หลายชนิด และขังสามารถแทะเปลือกต้นไม้เป็นอาหารได้ด้วย กว้างไม่มีถุงน้ำดี

การเลี้ยงกว้างเพื่อเป็นการค้าในต่างประเทศ ได้มีการพัฒนาในด้านวิชาการจัดการฟาร์ม กว้างตลอดด้านการตลาดและผลิตภัณฑ์ เช่น เนื้อ เข้า หนัง และเข็ม ประเทศนิวซีแลนด์เป็นประเทศหนึ่งที่เลี้ยงกว้างกันมาก พัฒนามากกว่า 20 ปี มีกว้างประมาณ 1.3 ล้านตัว สามารถส่งออกเนื้อกว้างเป็นมูลค่า 1,900 ล้านบาท/ปี กว้างที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นพันธุ์กว้างเขตหนาว เช่น กวางแดง (Red deer) กวางวาปิติ (Wapiti or Elk deer) และกวางฟอลโลว์ (Fallow deer) ประเทศไทยอสเตรเลียมีการเลี้ยงกว้างคล้ายคลึงกันกับประเทศไทยนิวซีแลนด์ แต่ได้มีการนำเข้ากว้างเมืองร้อน คือ กวางโมลัคกันรูช่า (Moluccan Rusa) จากเกาะโมลัคกันของประเทศไทยโดยเชี่ยวชาญไป เลี้ยงบริเวณรัฐวินสแลนด์ ประมาณปี พ.ศ. 2455 ในยุโรปแถบสแกนดิเนเวียรวมทั้งรัสเซียก็มีการเลี้ยงกว้างเช่นกัน แต่เป็นพันธุ์

กว่างเบตหน้าว(ยังไม่มีข้อมูลเฉพาะการทำฟาร์มกว่างม้า(SAMBA))

ในทวีปเอเชีย ก้มีการเลี้ยงกว่างในประเทศไทย ได้หวาน เกาหลีใต้ เวียดนามและล่าสุด ประเทศไทยเลี้ยงได้ในภาคโนโตรีเข้ามายังนิวซีแลนด์และนิวคาลิโคนี ซึ่งได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา สำหรับประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีศักยภาพในการพัฒนาด้านปศุสัตว์การเลี้ยงกว่างเนื่องเป็นการค้าจึงควรที่จะได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นอาชีพหนึ่ง

การเลี้ยงกว่างในประเทศไทยได้ทำกันมานานแล้ว เป็นการเลี้ยงเพื่อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งดำเนินการโดยกรมป่าไม้ และมีการเลี้ยงกว่างในสวนสัตว์ ตามจังหวัดต่างๆ เกือบทั่วประเทศ การเลี้ยงกว่างเพื่อเป็นการค้าเช่นเดียวกับการเลี้ยงปศุสัตว์อื่นมีอยู่น้อยมาก ทั้งนี้เนื่องจากในอดีตที่ผ่านมาไม่มีข้อจำกัดที่ว่า กว่างเป็นสัตว์ป่ามีกฎหมายคุ้มครองซึ่งไม่สามารถนำมาเลี้ยงเพาะขยายพันธุ์ได้อย่างเปิดเผย เพราะผิดค่านิยมต่อสัตว์ทุกชนิด ในปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลได้มีพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าฉบับใหม่ซึ่งอนุญาตให้ออกชนเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าบางชนิด ได้เช่น กว่างม้า เนื้อทราย (Hog deer) เก้ง และกระเจ้า ฯลฯ แต่ทั้งนี้ต้องขออนุญาตจากการป่าไม้

ลักษณะทั่วไปของกว่าง

กว่างเป็นสัตว์ป่าชนิดหนึ่ง มีลักษณะของการระวงภัยสูงมากจึงมีอาการตื่นตัวและระมัดระวังภัยจนเป็นนิสัยอยู่ตลอดเวลา มีการหากินโดยอาจจะเป็นพวกที่ชอบหากินและอยู่เดี่ยวๆ หรืออยู่เป็นกลุ่มเป็นฝูงหรืออยู่เดี่ยวบ้างเป็นบางครั้งก็มี ขนาดตัวของกว่างจะมีตั้งแต่ตัวเล็กเท่าๆ กัน ถูกแบ่งไปจนถึงขนาดใหญ่เท่าม้า สามารถอยู่ได้ในภูมิอากาศเบตหน้า หรือเขตอากาศอบอุ่น ไปจนถึงเขตหนาวซึ่ง

ทั้งนี้โดยแยกออกเป็นชนิดต่างๆ ตามภูมิอากาศที่อยู่อาศัย เช่น กว่างแดง กว่างขาว และ กว่างขาว อยู่ในเขตภูมิอากาศอบอุ่น กว่างเรนเดียร์ กว่างมูช อยู่ในเขตภูมิอากาศเบตหน้า และ กว่างม้า กว่างรูซ่า เนื้อทราย อยู่ในภูมิอากาศร้อนชื้น เป็นต้น

ลักษณะพิเศษของกว่าง เนื่องจากกว่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวผู้เป็นสัตว์ที่สามารถผลัดเปลี่ยนเขาได้ทุกปี กล่าวคือเมื่อไกสีถึงฤดูผสมพันธุ์จะมีการสร้างเขาอ่อน (VELVET ANTLER) ซึ่งก็คือโครงสร้างของมวลถ่ายกระดูกอ่อนที่ยังไม่เลือดไปหล่อเลี้ยงอยู่ตลอดเวลาได้ และนำเอาเรื่องราตรีโนน วิตามิน และ โภชนาต่างๆ ขึ้นไปสู่เขาอ่อนนี้อยู่เรื่อยๆ โดยมีหนังเต็มไปด้วยขนสั้นละเอียดและหนาแน่นของคุณถ่ายผ้ากำมะหยี่ห่อหุ้มอยู่โดยตลอดเต็มตา

ดังนั้นชาวตะวันตกจึงเรียกเขาอ่อนชายนิคนี้ว่า VELVET ANTLER หรือ VELVET คำเดียวก็เปลี่ว่าเขากระหมายน้ำหรือเขาอ่อนนั่นเอง เขาอ่อนนี้มีเวลาผ่านไประยะเวลา 2 - 4 เดือนก็จะประสบภาพไปเป็นเขาแข็งที่แท้จริง โดยมีขนาดกว้างก้านสาขาใหญ่โดยมากน้อยตามอายุของกว้างและภายในเขามีลักษณะคล้ายหินปูนสีขาวแข็งมากและคล้ายกระดูก

ชาวตะวันตกจึงเรียกเขาชนิดนี้ว่า แอนท์เลอร์ (ANTLER) ซึ่งน่าจะเปลี่ว่าเขาผลัดได้ซึ่งแตกต่างไปจากคำว่า HORN อันหมายถึงเขาที่มีลักษณะเป็นกระดูก ดังนั้นในทางวิทยาศาสตร์จึงได้จัดให้กว้างเป็นสัตว์อยู่ในครະกูลเชอร์วิดอี (CERVIDAE) ซึ่งก็หมายถึงสัตว์ที่ผลัดเปลี่ยนเขาได้ทุกปีในเพศผู้นั่นเอง

การพัฒนาพันธุ์ ในช่วงต้นของฤดูพัฒนาพันธุ์ซึ่งส่วนมากจะอยู่กลางฤดูฝนคือประมาณเดือนกรกฎาคม เป็นต้นไปนั้น กวางที่มีอายุ 1 ปีขึ้นไปก็จะเริ่มออกเขาอ่อน (VELVET ANTLER) ออกมากจากปุ่มส่วนหน้าสุดของกระโหลกครึ่งหน้า (frontal bone process) ซึ่งมีชื่อเรียกในภาษาอังกฤษว่าเบอร์ (Bucks) โดยออกออกมากมีรูปร่างเหมือนเข้า แต่จะแตกต่างจากเขาก็โดยที่มีหนังหุ้มดังได้อธินายไว้ข้างต้น ต่อมามีเมื่อมันได้ผลัดหนังหุ้มกำมะหยี่โดยการถูไถกับดินไม้จนหนังหุ้มหลุดออกไปหมดแล้ว ก็จะถือว่าเป็นชุดเขาผลัดได้ที่แท้จริง (ANTLER) เกิดขึ้น โดยระยะเวลาตั้งแต่แรกออกมากจนถึงเวลานี้จะอยู่ระหว่าง 3 - 6 เดือน จนอยู่กับอายุสัตว์

หลังจากนั้นกว้างตัวผู้เหล่านี้ก็จะไม่กินอาหารใด ๆ เลย และจะต่อสู้กันเองเพื่อความเป็นใหญ่แต่ผู้เดียว คุณผู้อ่านเมียพัฒนาพันธุ์จนหมดฤดูหนาวและโดยที่ระยะเวลาเป็นสัดของกว้างตัวเมียมีเพียง 3 - 4 ชั่วโมงเท่านั้นกว้างตัวผู้จึงต้องติดตามอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาจนกว่าจะพัฒนาพันธุ์เสร็จจึงค่อยติดตามตัวอื่นในฝูงต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงเป็นกฎหมายชาติที่สัตว์ตัวที่แข็งแรงกว่าเท่านั้นจะสามารถสืบพันธุ์และดำรงสืบสานต่อไปได้

กว้างตัวเมียจะตั้งท้องประมาณ 8 เดือน และออกลูก 1 ตัวเป็นส่วนใหญ่ การออกลูก 2 ตัวนั้นมีความเป็นไปได้น้อยมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งกว้างในเมืองร้อน แต่หากเป็นเมืองหนาวแล้ว มีโอกาสได้ลูก 2 ตัวสูงกว่า

พันธุ์กว่าง

พันธุ์กว่างที่เหมาะสมนำมาเลี้ยง ควรเป็นกว่างที่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในประเทศไทยได้ดี และเป็นกว่างที่มีขนาดตัวใหญ่ให้ผลผลิตเน่าใหญ่มีน้ำหนักมาก สำหรับข้อมูลทางวิชาการด้านพันธุ์ที่เหมาะสมกับการจัดการเลี้ยงในประเทศไทยว่าพันธุ์ใดที่ผลผลิตสูงนั้นยังไม่มีรายงานอย่างไรก็ตามในปีงบประมาณ 2538 กลุ่มงานสัตว์เลี้ก กองบำรุงพันธุ์สัตว์ ได้ขอรับการสนับสนุนพันธุ์กว่างต่างๆ จากกองค์การสวนสัตว์ และนำเข้ากว่างบางพันธุ์เพื่อศึกษาวิจัยความเป็นไปได้ในด้านการจัดการ ด้านทุน และผลตอบแทนด้านการตลาดพันธุ์กว่างที่น่าสนใจได้แก่

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลทั่วไปของกว่างที่มีอยู่ในประเทศไทย

พันธุ์	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ส่วนสูง	น้ำหนัก	ระยะเวลา	ถูกกาล ผสม
กว่างป่า. กว่างแมว	Sambar deer	Cervus unicolor	140-160 ซม.	185-260 กก.	240 วัน	ตลอดปี
เนื้อหาราย	Hog deer	Cervus porcinus	65-72 ซม.	70-110 กก.	240 วัน	ตลอดปี
กว่างรูซ่า	Rusa deer	Cervus timorensis	110 ซม.	102 กก.	233 วัน	ตลอดปี
กว่างดาว	Chital deer	Axis axis	75-97 ซม.	75-100 กก.	-	-
กว่างรีก้า. กว่างญี่ปุ่น	Sika deer	Cervus Nippon	65-109 ซม.	45-80 กก.	222-240 วัน	มค.-มิย.
กว่างแดง	Red deer	Cervus elaphus	120-150 ซม.	95-300 กก.	233 วัน	พค.-มิย.
กว่างฟอลโลว์	Fallow deer	Dama dama	100 ซม.	50-80 กก.	226-230 วัน	กย.-พย.
*กว่างวาปิติ	Wapiti deer	Cervus Canadensis	140-150 ซม.	200-450 กก.	249-262 วัน	กย.-ตค.

*หมายเหตุ ถูกกาลผสมพันธุ์และคงลูกในประเทศไทยของกว่างวาปิติอยู่ในระหว่างการศึกษา

พันธุ์กว่างที่ควรเลี้ยงเพื่อเป็นการค้าในประเทศไทย

สำหรับผู้จะทำธุรกิจฟาร์มกว้างประเด็นที่ควรพิจารณาว่ากว่างพันธุ์ใดควรจะเลี้ยงเป็นการค้าในประเทศไทยมี 5 ประเด็นคือ

1. ควรเป็นพันธุ์ที่เข้าอ่อนขนาดใหญ่ เพราะเข้าอ่อนจะเป็นรายได้หลักจากการเลี้ยงกว้างในระยะแรก
2. ควรเป็นพันธุ์ที่มีขนาดตัวขนาดกลาง เพื่อสะดวกแก่การจัดการ และได้เนื้อมากพอสมควร ซึ่งรายได้จากเนื้อกวางผู้ประกอบธุรกิจนี้จะได้รับภัยหลังจากเลี้ยงกว้างไปได้ 4 - 5 ปี
3. ควรเป็นพันธุ์ที่อยู่ได้ทั้งพื้นที่ชื้นและแห้ง เติบโตได้ดีในภูมิอากาศร้อนชื้นของไทย
4. ควรเป็นพันธุ์ด้านโรคติดต่อโดยเฉพาะวัณโรค โรคป่ากและเทาเปื้อย และโรคโลหิตเป็นพิษ โรคจากเห็บและแมลงต่าง ๆ ซึ่งโรคเหล่านี้พบบ่อยในการเลี้ยงกว้างในมาเลเซีย
5. โตเร็วและกินพืชได้หลากหลายชนิด

ซึ่งเมื่อพิจารณาประเด็นต่าง ๆ แล้วพันธุ์กว่างที่น่าสนใจ คือ

1. พันธุ์กว่างไทย หรือเรียก กันว่า กวางม้า กวางควาย หรือ กวางป่า (Sambar Deer) สูงประมาณ 135 - 150 เซนติเมตร น้ำหนักตัวผู้ประมาณ 200 - 300 กิโลกรัม ขนาดกำลังพอดีใน การเลี้ยง ง่ายต่อการควบคุม และให้เนื้อปริมาณมากพอสมควร ในน้ำหนักเข้าอ่อนสัดประมาณ 3 - 4 กิโลกรัม เป็นขาอ่อนที่นิยมมากในตลาดเอเชีย อาศัยอยู่ได้ในที่ลุ่ม ปลัก หรือแห้ง ยังไม่มีรายงาน การเป็นวัณโรคปอด ทนต่อเห็บและแมลง เป็นโรคป่ากและเทาเปื้อย และมีรายงานเกี่ยวกับโรค โลหิตเป็นพิษน้อยมาก อย่างไรก็ตามปัญหาคือ ปัจจุบันปริมาณกว่างไทยไม่เพียงพอต่อความ ต้องการของผู้สนใจเลี้ยง
2. กวางชวา หรือ กวางรูซ่า (Rusa Deer) กวางประเภทนี้มีน้ำหนักเข้าอ่อนสัดน้อยมาก เพียง 1 กิโลกรัม และเป็นขาอ่อนที่ยังไม่เป็นที่นิยมในตลาดเอเชีย เนื่องจากขนาดตัวเล็ก ตัวผู้สูง ประมาณ 80 - 100 เซนติเมตร น้ำหนักตัวประมาณ 40 - 60 กิโลกรัม ให้เนื้อน้อยประมาณ 35 กิโลกรัมต่อตัว อยู่ได้เฉพาะในพื้นที่แห้งและอากาศแห้ง พบว่า การเลี้ยงในมาเลเซียเป็นวัณโรคปอด

บอย ๆ กวางรูซ่ามี 2 สายพันธุ์ คือ โมลัคกันรูซ่า (Moluccan Rusa) นิยมเลี้ยงในอสเตรเลีย และจาวนรูซ่า (Javan Rusa) มีขนาดใหญ่กว่าร้อยละ 25 นิยมเลี้ยงในนิวคาลิโคนีย

3. กวางดาว หรือกวางทอง (Chital Deer) ให้น้ำหนักขาอ่อนสด 2 - 3 กิโลกรัม อยู่ในที่ชื้นแห้งในประเทศไทยยังไม่มีรายงานวัณโรคปอด มีเดิ่งในไทยมาแล้วเป็นเวลานานกว่า 50 ปี กินพืชได้หลายชนิด มีถักษณะเชื่อมมากกว่ากวางชนิดอื่น ๆ

4. กวางซิก้า หรือกวางจีน (Sika Deer) ให้น้ำหนักขาอ่อนสด 2 - 3 กิโลกรัม เป็นขาที่นิยมในตลาดเอเชียชนิดหนึ่ง ตัวผู้น้ำหนัก 60 - 80 กิโลกรัม สูง 1 เมตร มีถินกำเนิดในญี่ปุ่น และจีน ซึ่งมีอากาศแห้ง ยังไม่มีรายงานโรคภัย โรคปอด และโรคปากและเท้าเปื้อย เกษตรกรทั่วไปสามารถเลี้ยงได้ โดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากการป่าไม้ ซึ่งเป็นกวางที่น่าสนใจอีกพันธุ์หนึ่ง

5. กวางแดง (Red Deer) ให้น้ำหนักขาอ่อนสด 4 - 5.5 กิโลกรัม เป็นขาที่นิยมในตลาดพอสมควร และเป็นกวางที่ให้ขาอ่อนที่ขนาดใหญ่ที่สุดเทียบกับกวางที่ก่อรากแล้ว ตัวผู้น้ำหนักตัว 300 - 400 กิโลกรัม สูงประมาณ 150 - 160 เซนติเมตร มีถินกำเนิดอยู่ในประเทศไทยพบหน้าอากาศแห้ง หลักฐานการเลี้ยงในเมืองไทยยังไม่ทราบแน่ชัด จึงยังไม่มีรายงานทราบเรื่องโรคต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม กวางแดงเป็นพันธุ์กวางที่เลี้ยงมากที่สุดในนิวซีแลนด์ และพบว่าป่วยเป็นวัณโรคบ่อย

การทำฟาร์มกวางอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าปี 2535 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 29 กุมภาพันธ์ 2535 "การนำสัตว์ป่ามาเพาะเลี้ยงเพื่อการศึกษาทางวิชาการ หรือถ้ามีการค้าหรือครอบครองจะต้องเป็นสัตว์ที่เกิดจากการเพาะเลี้ยง ซึ่งกฎกระทรวงฯ ฉบับที่ 1 กำหนดสัตว์ที่จะเพาะเลี้ยง 4 ประเภท คือ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นก สัตว์เลี้ยดอีกคลาน และสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ซึ่งในประเทศไทยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ กำหนดไว้ 6 ชนิด คือ กวางรูซ่า และกวางม้า กระจะเล็ก เก้ง ชะมดเชื้ด เนื้อทราย และลิงกัง"

ดังนั้น วิธีการทำฟาร์มกวางอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ก็คือ ในกรณีกวางม้าให้แจ้งขออนุญาตต่อกรมป่าไม้ ป่าไม้เขตหรือป่าไม้จังหวัด ประการสำคัญก็คือ การเลี้ยงกวางม้าจะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า เป็นกวางจากการเพาะเลี้ยง ไม่ใช่กวางป่า สำหรับกวางรูซ่าซึ่งต้องนำเข้าน้ำ ควรแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบข้อมูลการนำเข้าไว้เป็นหลักฐาน สำหรับหน่วยงานในการป่าไม้ที่จะติดต่อ คือ ฝ่ายเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า กองอนุรักษ์สัตว์ป่า โดยผู้จะดำเนินธุรกิจฟาร์มกวางต้องยื่นคำขออนุญาตเพาะเลี้ยง

โดยในเบตกม. ยื่นที่กองการอนุญาต กรมป่าไม้กระทรวงเกษตร ส่วนในด่างจังหวัดยื่นได้ที่ป่าไม้อำเภอหรือกิ่งอำเภอ โดยผู้ขอรับการเพาะเลี้ยงต้องเป็นเจ้าของกิจการเอง อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ไม่เป็นผู้ถูกศาลสั่งฟ้องล้มละลาย ไม่อยู่ในระหว่างพักใบอนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า และไม่เคยถูกถอนใบอนุญาตซึ่งออกตาม พrn. ฉบับนี้ ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคลจำเป็นต้องมีโครงการแสดงแผน และรายละเอียดการเพาะเลี้ยง จำนวนกว้างที่จะเพาะเลี้ยง เครื่องมืออุปกรณ์วิธีการแผนการเพาะพันธุ์ และยังต้องมีคนงานอีกจำนวนหนึ่งซึ่งกฎหมายระบุไว้อย่างรัดกุมเพื่อให้แน่ใจว่ากว้างที่จะนำมาเพาะเลี้ยง ได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพดี และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

นอกจากนี้ ผู้ทำการเพาะเลี้ยงที่จะทำเป็นการค้ากรมป่าไม้ก็จะออกใบอนุญาตเพาะเลี้ยง และใบอนุญาตให้ค้าได้ หากผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยง กว้าง รวมไปถึงได้ละเลยไม่จัดหามาเลี้ยงตามที่ได้ขออนุญาตภายใน 1 ปี หากเจ้าหน้าที่พบจะรายงานให้อธิบดีกรมป่าไม้ทราบ เพื่อให้มีคำสั่งระงับ และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบในฟาร์มเพาะพันธุ์ ผู้เป็นเจ้าของฟาร์มจะต้องอำนวยความสะดวกให้ตามสมควร และจะต้องแสดงบัญชีชนิด จำนวนกว้างที่เลี้ยง โดยกำหนดให้ยื่นครั้งแรกภายใน 30 วันหลังจากได้รับใบอนุญาต

ส่วนในกรณีกว้างในฟาร์มเพิ่มหรือลดลงจากบัญชีที่แจ้งไว้เบื้องต้นจะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ 30 วันหลังจากได้รับใบอนุญาต

ส่วนในกรณีการสั่งซื้อพันธุ์ม้าจากต่างประเทศ จะต้องไม่ใช่ตระกูลกว้างในเมืองไทย คือ กวางม้า และกว้างดาว แต่กว้างสั่งซื้อพันธุ์ม้าจากต่างประเทศเหล่านี้ได้ต้องได้จากการเพาะเลี้ยงอย่างไรก็ตามปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายฉบับใดในประเทศไทยที่มารองรับ ไม่ว่าจะเป็นการคุ้มครองการนำเข้าหรือขนส่งออก การตรวจสอบใบเคลื่อนย้าย ใบกำกับการฉีดวัคซีนหรือใบรับรองสุขภาพสัตว์ รวมไปถึงการตรวจกักสัตว์เพื่อตรวจโรค ในกรณีการพิจารณาออกใบอนุญาตเพาะพันธุ์สัตว์ป่าได้นั้น อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณา โดยจะคำนึงถึงความรู้ความสามารถ รวมไปถึงประสบการณ์ในการดำเนินการเพาะพันธุ์สัตว์ป่า และฐานะการของผู้ขอรับอนุญาต ตลอดจนจะดูถึงความเหมาะสม ของสถานที่ใช้เพาะพันธุ์ เมื่อยื่นขอใบอนุญาตแล้วจะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบไปตรวจสอบพันธุ์กว้างที่ได้ทำการเพาะพันธุ์ ภายในกำหนดระยะเวลา ซึ่งแล้วแต่กรณี ดังนี้

- มีความอยู่ในครอบครองอยู่แล้วแจ้งเจ้าหน้าที่ภายใน 30 วัน หลังจากได้รับอนุญาต

- ไม่มีภาวะอยู่ในครอบครองแจ้งเจ้าหน้าที่ภายใน 30 วัน และเมื่อมีพันธุ์ภาวะที่จะทำการเพาะพันธุ์จึงแจ้งเจ้าหน้าที่ให้มาตรวจสอบ พร้อมทำเครื่องหมายประจำตัวภาวะภายใน 7 วันทำการ

หลังจากดำเนินการเพาะเลี้ยงภาวะไปแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามดังนี้

- แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยในฟาร์มที่เพาะเลี้ยง
- ต้องทำการเพาะพันธุ์หรือเพาะเลี้ยงภายใน 1 ปี หลังจากที่ได้รับใบอนุญาต
- ต้องมีนักวิชาการ สัตวแพทย์ หรือสัตวบาลประจำฟาร์มเพาะเลี้ยง
- ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสัตว์ป่า

ข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมค่าง ๆ ในการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าตาม พรบ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าปี 2535

- ค่าใบอนุญาตให้เพาะเลี้ยงสัตว์ป่าฉบับละ 1,000 บาท
- ใบอนุญาตให้มีไว้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองและซากสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้จากการเพาะเลี้ยงฉบับละ 500 บาท
- ใบอนุญาตค้าสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้จากการเพาะพันธุ์ฉบับละ 1,000 บาท
- ใบอนุญาตค้าซากสัตว์ป่าคุ้มครองหรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเพาะพันธุ์ฉบับละ 1,000 บาท
- ใบอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกสัตว์ป่าหรือซากสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้จากการเพาะพันธุ์ฉบับละ 500 บาท
- ใบอนุญาตให้นำผ่านสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครองและซากสัตว์สงวนหรือซากสัตว์ป่าคุ้มครองฉบับละ 500 บาท
- ใบอนุญาตให้นำสัตว์ป่าคุ้มครองเคลื่อนที่เพื่อการค้าฉบับละ 100 บาท
- ใบรับรองให้นำเข้า ส่งออกหรือให้นำผ่านสัตว์ป่าฉบับละ 500 บาท

9. ใบรับรองให้นำเข้า ส่งออกหรือให้นำผ่านสัตว์ป่าหรือชากระดังสัตว์ป่าฉบับละ 500 บาท

10. ใบอนุญาตให้จัดตั้งและดำเนินกิจการสวนสัตว์สาธารณะฉบับละ 10,000 บาท

11. ใบแทนใบอนุญาตหรือใบรับรองฉบับละ 100 บาท

12. การต่ออายุใบอนุญาตฉบับละ 500 บาท

ระบบการทำฟาร์ม

สำหรับผู้ที่สนใจหรือมีโครงการจะเลี้ยงกว่าง ควรจะเตรียมปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ให้พร้อมก่อนได้แก่

1. ปัจจัยด้านความรู้ หมายถึงความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเลี้ยงและดูแลกว่าง โดยที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ร่วมกับสหกรณ์กว่างแห่งประเทศไทย มีการจัดครอสฟีกอบรมการเลี้ยงกว่างปีละ 1 - 2 รุ่น การอบรมแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 5 วัน ค่าใช้จ่ายประมาณ 3,500 บาท

2. ปัจจัยด้านพื้นที่ กว่างเป็นสัตว์อยู่ร่วมกันง่าย สามารถเลี้ยงได้ทุกแห่งหนในประเทศไทยขอเพียงอยู่ในพื้นที่ไม่มีน้ำขังหรือน้ำท่วมก็พอ ขนาดของพื้นที่ก็ไม่จำเป็นต้องกว้างขวางอย่างของวัว พื้นที่แค่ 3 - 5 ไร่ สามารถเลี้ยงกว่างได้เป็นร้อยตัว สมมุติว่าเรามีพื้นที่ 5 ไร่ แบ่งพื้นที่ไว้ประมาณ 3 ไร่ เพื่อผลิตหญ้าอีก 2 ไร่ ทำเป็นฟาร์มกว่างได้ประมาณ 100 - 150 ตัว

3. ปัจจัยด้านอาหารและน้ำ อาหารที่กว่างกินนอกจากหญ้าก็มีไม่ใบเขียวทั้งหลายยอดไม้ กิ่งไม้ กว่างกินได้หมด ที่สำคัญคือน้ำดื่อมีน้ำสำหรับใช้ในการผลิตหญ้า ผลิตพืชอาหารให้กวางกิน

4. ปัจจัยด้านเงินทุน ด้วยความที่กว่างในประเทศไทยยังนิยมงานวนน้อยอยู่ ราคากว่างตอนนี้จึงเทียบเท่ากับราคากวางนำเข้าคือประมาณ 25,000 บาท/ตัว เป้าใจว่าในอนาคตเมื่อกว่างในประเทศไทยมีจำนวนมากขึ้นราคากองจะลดลงกว่างที่ทางสหกรณ์นำเข้ามีก็มีเพียง 1 สายพันธุ์ คือ รูซ่า จากนิวคาลิโดเนีย โดยติดต่อ กับสหกรณ์กว่างของเข้าโดยตรง โดยเราวาง stipulation ไว้แล้ว นักวิชาการของศูนย์ฯ ที่ประจำอยู่ที่นี่จะช่วยเหลือจดหมายให้ตามสเปคเรา แต่เมื่อมาซื้อกองสหกรณ์รายหนึ่งไปนำกว่างเข้ามาจากเวียดนาม จัดการเองโดยที่ทางสหกรณ์ไม่ได้เกี่ยวข้องคือกว่างทางเวียดนาม ทางเวียดนามเองก็มีกว่างสายพันธุ์ใหม่ก่อนของเราแต่ที่เขามีคือ กวางดาวเวียดนาม นอกนั้นจะคล้าย ๆ กับของเรา

5. ปัจจัยด้านบุคลากร คนคุณภาพfarmต้องสามารถอยู่ที่farmได้ 24 ชั่วโมง เพื่อกันภัย
หายเมื่อภัยหลุดออกไปแล้วมักไม่สามารถตามคืนได้และที่สำคัญคือต้องระวังไม่ให้สูนัขเข้ามา
รบกวนภัยเพระมันขอบไล่กัดภัยโดยเฉพาะลูกภัย

ในการจัดการfarmนี้มี 2 สิ่งที่ต้องคำนึงถึงได้แก่

1. โรงเรือนและอุปกรณ์การเลี้ยง มีอุปกรณ์ที่สำคัญคือ

รั้วภัย เป็นรั้วที่ออกแบบมาเป็นพิเศษมีลักษณะดังนี้

1.1 ไม่เป็นสนิม มีอายุใช้งาน 20 ปี

1.2 มีความยืดหยุ่นสูง (กระเด้งได้)

1.3 สูงประมาณ 2 เมตร รั้วเราใช้ล้อมภัยทำเป็นแปลงให้มันอยู่ ไม่จำเป็นต้องมี
โรงเรือนแต่ควรมีรั้วให้มันบ้าง วัสดุที่ใช้ทำรั้วทางสหกรณ์ภัยได้ประสานงานกับทาง คุณสรจิต
เป็นผู้นำเข้าและบริการให้แก่สมาชิกสหกรณ์ลักษณะของรั้ว 1 ม้วนยาวประมาณ 100 เมตร สูง 5
เมตร ราคาประมาณ 17,500 บาท/ม้วน

สรุปแล้ว โรงเรือนไม่จำเป็นสำหรับภัย ในส่วนอุปกรณ์อื่น ๆ อย่างที่กินน้ำก็ใช่ที่รอง
สั่วมต่อท่อเข้าไปเป็นน้ำใส่ไว้ให้มันกิน และถ้าหากจะเดียงภัยเพื่อเป็นปศุสัตว์จริง ๆ นั้นจะต้องมี
ส่วนประกอบที่มีความจำเป็นอีกอย่างหนึ่งได้แก่ อาคารจัดการภัย หรือโรงเรือนจัดการภัย มี
ลักษณะเป็นโรงเรือนสูงประมาณ 2 - 2.5 เมตร ฝาผนังทึบ แบ่งเป็นห้อง ห้องเด็ก ๆ แล้วแต่จำนวน
ภัย มีห้องที่จะด้อนภัยเข้าไปในห้องนึ่งภัย ซึ่งห้องนึ่งภัยจะสร้างให้พื้นมันเปิดได้เวลา
ภัยถูกหนีบมันจะไม่มีที่ยันและจะทำอะไรไม่ได้ แค่นี้เราสามารถตัดขาด ติดเบอร์หู ฟังชิป ฯลฯ
ได้อย่างปลอดภัยกว่าที่จะไม่มีห้องนึ่ง

2. การจัดการด้านสุขาภิบาล ภัยเป็นสัตว์ที่เลี้ยง่ายมาก เพราะมันคุณภาพตัวเองได้ อย่าง
เรื่องอาหารภัย กิน งานจะหนักบ้างก็ต่อนเข้า กับน้ำที่ต้องไปตัดหญ้าให้มันกินและอยู่แล้วให้น้ำ
เท่านั้นเอง ส่วนงานหนักจริง ๆ จะมีแค่ปีละ 1 - 2 ครั้ง คือ การตัดเข้าอ่อน แยกผุง และติดเบอร์หู ใน
เรื่องโรคภัยไข้เจ็บนั้นแทนไม่มีอะไรเลย ภัยก็ไม่จำเป็นต้องทำความสะอาดปล่อยให้ย่อยสลาย
ตามธรรมชาติ เพราะลักษณะของภัยจะเป็นเม็ดคล้ายเมล็ดแพะหรือกระต่าย คือแห้งและไม่มีกลิ่น
เหม็น

การเลี้ยงดูควงสามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบดังนี้

การเลี้ยงดูควงแบบปล่อยทุ่งกว้าง ในกรณีนิวคาลิโอดเนย օอสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ นั้นเนื่องจากมีพื้นที่กว้างขวางการเลี้ยงควงเป็นฟาร์มจึงค่อนข้างจะเป็นแบบปล่อยทุ่งกว้าง กล่าวคือ มีการกันพื้นที่ด้วยรั้วสูงประมาณ 1.80 เมตร ใช้ลวดชนิดยึดได้สูง (high tensile wire) ถักเป็นตาสี่เหลี่ยมประมาณ 12 ซม. มีเสาไม้สูง 1.8 เมตร ขนาดประมาณ 4 นิ้ว หรือที่เรียกทั่วไปว่าเสาหน้า 4 ฝังให้ห่างกันประมาณช่วงละ 8 เมตร โดยคลอดส่วนรั้วภายในนั้นจะมีความสูงประมาณ 2.20 เมตร ผังของฟาร์มจะประกอบด้วยรั้วล้อมรอบพื้นที่ฟาร์มทั้งหมด เรียกว่า รั้วเขตนอก (boarder fence) เพื่อกันเบตและป้องกันศัตรู โดยเฉพาะอย่างยิ่งสุนัข และมักจะใช้รั้วลวดหนามเป็นสันที่ป้องกันพื้นดินเพื่อป้องกันสุนัขศัตรูอื่น ๆ เข้ามาทำร้ายควง

ส่วนภายในฟาร์มจะมีการกันรั้วแบ่งพื้นที่ออกเป็นแปลงย่อยหลาย ๆ แปลง เพื่อให้ควงอยู่อาศัยและกินหญ้าคลอดจนในไม้เป็นอาหารได้ในแต่ละแปลง และเพื่อให้สามารถต้อนควงไปอยู่ในแปลงอื่นที่มีอาหารมากกว่า โดยให้เวลาหญ้าและต้นไม้ในแปลงเก่าได้มีโอกาสแตกใบได้ึกจังต้องมีการกันบริเวณกลางฟาร์มเป็นช่องคลายถนนยวคลอดฟาร์มตั้งแต่ด้านหน้าไปจนถึงด้านหลังสุดของฟาร์มเพื่อใช้เป็นช่องทางต้อนควงเปลี่ยนสถานะแปลงได้โดยง่าย

สำหรับควงที่ตั้งท้องและพร้อมจะคลอดนั้นจะต้องจัดแปลงขนาดพอเหมาะสมไว้แปลงหนึ่งต่างหากโดยนอกจากจะมีหญ้าเป็นอาหารพอเพียงแล้วควรจะมีพุ่มไม้เตี้ย ๆ ไว้จำนวนหนึ่งด้วยเสมอ ทั้งนี้เพราะเมื่อควงจะเข้าไปปั๊กอยู่ใต้พุ่มไม้หนาทึบและคลอดลูกเอง ลูกควงที่คลอดออกมาน่าจะมีจำนวนน้อยลงได้พุ่มไม้เนื่องโดยคุณแม่ทุกวันจนครบ 1 - 2 สัปดาห์จึงสามารถลูกวิ่งเดินตามแม่ไปได้ ลูกควงจะหย่านมที่อาบุญประมาณ 6 - 7 เดือน ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของอาหาร เมื่อย่างนั้นแล้วเจ้าของฟาร์มก็ต้องแยกไปรวมฝูงตามขนาดอาบุญเดียวกันไว้ในแปลงที่แยกออกไปต่างหากมิเช่นนั้นควงที่ตัวโตกว่าจะทำร้ายถึงตายได้

อัตราส่วนของภาวะตัวผู้ที่นิยมใช้มักจะใช้ 1 ต่อตัวเมีย 20 - 30 ตัว แต่ในบางกรณีหากตัวผู้มีความสามารถสูงก็อาจคุณตัวเมียได้ถึง 40 - 50 ตัว ซึ่งก็มีปัจจัยสำคัญน่าจะอยู่ที่อาหารและการบำรุงตัวผู้เป็นสำคัญ

การเลี้ยงดูควรแบ่งขังคอกในพื้นที่จำกัด สำหรับรูปแบบของการเลี้ยงภาวะในระบบฟาร์ม นอกเหนือจากการเลี้ยงในแปลงปล่อยพื้นที่กว้าง ๆ อย่างในประเทศไทยวิชีแลนด์, ออสเตรเลีย, นิวคาลิโคนีย์ แล้วก็มีรูปแบบการเลี้ยงอีกอย่างคือการเลี้ยงแบบขังคอก ซึ่งก็คือในการเลี้ยงตามส่วน สัดว์ต่าง ๆ แต่ทว่าใช้พื้นที่น้อยกว่า กล่าวคือจะใช้พื้นที่เพียง $3 * 4$ เมตร หรือ $5 * 8$ เมตร ก็สามารถ เลี้ยงภาวะได้ 6 - 12 ตัว อย่างที่ได้หวนได้ทำการเลี้ยงอยู่ทุกวันนี้ จะกันคอกเป็นห้อง ๆ ซึ่งก็มีทั้งที่ เป็นคอกแบบทึบและแบบโปร่ง คือคอกแบบทึบนั้นจะปิดทึบผนังด้านข้างทั้งสองด้าน ส่วน ด้านหน้าและด้านหลังจะมีช่องระบายอากาศให้ พร้อมกับเป็นช่องสำหรับใส่หญ้าและมีช่องประตู เข้าออกและพื้นคอกเคลือบซีเมนต์ โดยมีอ่างน้ำใส่ไว้ให้กวางกินอยู่ในคอกด้วย สำหรับคอกแบบ โปร่งก็มีการกันเป็นห้อง ๆ เมื่อนกับคอกแบบทึบ จะต่างกันเพียงว่าการกันแบ่งเป็นคอกนั้นใช้ลวด ตาข่ายเป็นที่กัน ก็เลยทำให้คอกโปร่งหรือเรียกว่าคอกแบบโปร่งและเช่นเดียวกันภายในคอกมีรัง หญ้าและอ่างน้ำ หรือบางแห่งก็จัดวางไว้ที่ด้านหน้าของคอกนักก็มีการเทพื้นคอกด้วย ปูนซีเมนต์ ผู้ที่ได้ไปเห็นมาเล่าว่า ช่วยให้ง่ายต่อการทำความสะอาดดีอีกด้วยคือ เพียงฉีดน้ำเข้าไปล้างอุจาระ และเศษอาหารที่ตกหล่นอยู่ในคอก ก็จะถูกชะล้างออกหมด

ผลผลิตหลัก การตลาดและราคาจำหน่าย

1. เกษรวง (เนื้อแพะในเพศผู้)

อายุการตัดเกษรวง ภาวะเพศผู้อายุ 1 ปีขึ้นไปจะเริ่งอกเขาอ่อน (Velvet) และจะแปรสภาพเป็นเข้าแข็งแท้จริงใช้เวลาประมาณ 3-6 เดือน ขนาดของเขากว้างจะมีกิ่งก้านมากหรือน้อย

ขึ้นอยู่กับอายุสัตว์ ซึ่งอาจตัดเขากวางได้น้ำหนักสดถึง 5 กก. แต่ถ้าจะตัดเข่าอ่อนใช้เวลาประมาณ 50-60 วัน เข่าอ่อนมีน้ำหนักสด 1-2 กก. เขากวางจะมีการผลิตทุกๆ ปี ตัดเข่าได้ปีละ 1 ครั้ง อายุการตัดเขากวางนานถึง 15-20 ปี เขากวางเมื่อนำมาอบแห้งจะเหลือน้ำหนักแห้งเพียง 30-35 เปอร์เซ็นต์

การจำหน่ายเขากวางภายในประเทศ เขากวางอ่อนสดราคาคิวต์โลกรัมละ 9,000-10,000 บาท เข่าอบแห้งราคาปีรัมละ 12,000 บาท ขึ้นอยู่กับคุณภาพ วิธีการอบ และเกรดของเขากวางซึ่งแบ่งออกเป็น 7 เกรด ในส่วนของเอกชนที่ประกอบการอยู่ขณะนี้มีเกษตรกรในจังหวัดกาญจนบุรีและพิษณุโลกได้ตัดเขากวางอ่อนที่ได้จากการป่าสั่งจำหน่ายในกรุงเทพฯ ร้านขายยาจินแนบโนราณ (ตลาดเยาวราช) ราคาคุ้ลละประมาณ 10,000-15,000 บาท/กก. สำหรับการจำหน่ายส่งออกต่างประเทศ เช่น ในประเทศไทยลักษณะสามารถจำหน่ายในราคา 22,500 บาท/กก. (150 เหรียญออสเตรเลีย/กก.)

สรรพคุณของเขากวางอ่อนมีความเชื่อกันว่าเป็นยาอายุวัฒนะบำรุงร่างกาย เพิ่มสมรรถภาพทางเพศ รักษาโรคหัวใจ และแก้โรคไข้ข้อของคนชราได้ แต่สรรพคุณดังกล่าวยังไม่มีการยืนยันในทางการแพทย์ ดังนั้นการขายด้วยตัวของ自身บริโภคเขากวางอ่อนในประเทศไทยไม่ได้เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด (จากสถิติการนำเข้าเขากวางอ่อนจากประเทศจีนเป็นส่วนใหญ่ผ่านกรมศุลกากรราคา 7,500-7,800 บาท/กก.)

ปี 2534 นำเข้า 943 กก. คิดเป็นมูลค่า 5,293,896 บาท

ปี 2535 นำเข้า 120 กก. คิดเป็นมูลค่า 943,276 บาท

ปี 2536 นำเข้า 200 กก. คิดเป็นมูลค่า 1,530,600 บาท (มค.-มีค.)

การผลิตเขากวาง จึงน่าเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกตลาดต่างประเทศ เช่น ฮ่องกง ไต้หวันและเกาหลีซึ่งปัจจุบัน ประเทศนิวซีแลนด์เป็นผู้ครองตลาดอยู่ถึง 90 เปอร์เซ็นต์

2. เนื้อกวาง

กว่างเพศผู้อายุ 14 เดือน น้ำหนักมีชีวิต 80 กก. เมื่อชำแหละจะได้น้ำหนักซาก 50 กก. (เปอร์เซ็นต์ซาก 60-62%) คิดเป็นเนื้อแดง 36 กก. (เปอร์เซ็นต์เนื้อแดง 73%)

ราคาจำหน่ายเนื้อชำแหละประมาณ 120-150 บาท/กก. คิดเป็นเงิน 6,000-7,500 บาท และยังสามารถจำหน่ายผลิตผลอื่นๆ เช่น หนัง เอ็น และหาง เป็นต้น

สำหรับด้านการตลาด สำหรับกว่างแห่งประเทศไทย จำกัด จะเป็นผู้ดำเนินการจัดการด้านค่างๆ ให้แก่สมาชิกของสหกรณ์ โดยจัดหาตลาดรองรับผลผลิตกว่างในและต่างประเทศรวมทั้งกำหนดราคาซื้อขายเพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด กรณีที่ประเทศไทยยังมีปัญหาเรื่องโรคปากและเท้า

เปือย การส่งผลผลิตออกต่างประเทศคงมีข้อจำกัดในการส่งออกของประเทศไทยนั้นๆ เช่นเดียวกันกับผลิตภัณฑ์สัตว์อื่นๆ

การทำฟาร์มเลี้ยงกวัวในประเทศไทย

พระราชบัญญัติส่วนและคุ้มครองสัตว์ปี 2535 อนุมัติให้การเพาะเลี้ยงกวัวม้าหรือกวัวไทยในเชิงการค้าเป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยต้องมีการขออนุญาตและจดทะเบียนฟาร์มกับกรมป่าไม้ นอกจากนี้กวัวยังได้รับการบรรจุเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่ได้รับการส่งเสริมการเลี้ยงมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดูบันที่ 7 ปัจจุบันการเพาะเลี้ยงกวัวจึงได้รับความสนใจอย่างมากจากเกษตรกร เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าธุรกิจนี้น่าจะได้รับผลตอบแทนที่ดีและคุ้มค่ากว่าปศุสัตว์ประเภทอื่น ๆ ซึ่งก็ทำให้ธุรกิจฟาร์มกวัวขยายตัวอย่างรวดเร็ว

ธุรกิจที่น่าสนใจในระยะสั้น ก็คือ ธุรกิจเพาะเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์และธุรกิจเพาะเลี้ยงลูกกวัวและธุรกิจที่น่าสนใจในระยะอีก 5 - 6 ปีข้างหน้าก็คือ ตลาดเนื้อกวางในประเทศไทย ปัจจุบันฟาร์มกวัวที่เพาะเลี้ยงในลักษณะการค้ามีประมาณ 5 ฟาร์ม ซึ่งเพาะเลี้ยงกวัวไทย 200 - 300 ตัวคาดว่าในอนาคตอันใกล้นี้จำนวนฟาร์มกวัวจะเพิ่มขึ้นอีก 10 ฟาร์ม โดยจะเลี้ยงกวัวพันธุ์ธูช่า ซึ่งสหกรณ์ผู้เลี้ยงกวัวแห่งประเทศไทยนำเข้าจากประเทศนิว喀ลีโคนีย 3,000 ตัว เพื่อจำหน่ายแก่สมาชิกสหกรณ์ฯ โดยทยอยส่งเข้ามาครั้งละ 400 - 500 ตัวและจะครบตามจำนวนภายใน 3 ปี

สาเหตุที่ธุรกิจฟาร์มกวัวได้รับความสนใจเป็นอย่างมากแม้จะเป็นธุรกิจใหม่สำหรับประเทศไทยเนื่องจากในต่างประเทศซึ่งมีภูมิประเทศและภูมิอากาศใกล้เคียงกับไทย เช่น นิวคาลีโคนีย สามารถประสบความสำเร็จอย่างมากในการดำเนินธุรกิจฟาร์มกวัวต่อครองรับผลิตภัณฑ์กวัวยังเปิดกว้างทั้งตลาดในประเทศไทยและตลาดในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทยเพื่อนบ้านของไทย นอกจากนี้คุ้มทุนของธุรกิจฟาร์มกวัวนี้ประมาณ 3 ปี

ตลาดรองรับผลิตภัณฑ์กวัวในประเทศไทยขณะนี้มีเพียงตลาดชาวกรุงอ่อนน ซึ่งจำหน่ายอยู่ตามร้านขายยาจีนโบราณ แหล่งที่พูนมากคือ เยาวราช รูปแบบที่ขายมีทั้งขายอ่อนชนิดที่สักดีเป็นตัวยาแล้ว และขายกวัวแห้งที่ยังไม่แปรสภาพ ราคาจำหน่ายอย่างประมาณ 20,000 - 30,000 บาท ซึ่งปัจจุบันพึ่งพิงการนำเข้าจากจีน น้ำดี 5 - 7 ล้านบาทต่อปี ดังนั้นมีการเลี้ยงกวัวอย่างเป็นลำเป็นสวนในประเทศไทยก็จะลดการพึ่งพิงนำเข้าขายกวัวอ่อนได้ นอกจากนี้ในระยะ 5 - 6 ปีต่อไปตลาดผลิตภัณฑ์กวัวประเภทอื่น ๆ ก็จะเกิดตามขึ้นมาด้วยโดยเฉพาะตลาดเนื้อกวาง ซึ่งเป็นที่นิยมบริโภคในตลาดต่างประเทศ ราคาจำหน่ายจะอยู่ที่ 300 - 500 บาท ซึ่งสหกรณ์ผู้เลี้ยงกวัวแห่ง

ประเทศไทย มีแผนที่จะขยายตลาดเนื้อกวางในประเทศ โดยจะแยกชิ้นส่วนเนื้อบรรจุในแพคเก็จ สำเร็จรูป ส่งจำหน่ายตามชุมป์เปอร์มาร์เก็ตต่าง ๆ คาดว่าจะต้องมีการสร้างโรงฆ่าชำแหละกว้าง ซึ่งคงจะต้องลงทุนประมาณ 14 ล้านบาท แม้ว่าปัจจุบันเนื้อกวางยังเป็นของหารับประทานยากในเมืองไทยเมื่อเทียบกับเนื้อสัตว์ประเภทอื่น ๆ นอกจากที่ชุมป์เปอร์มาร์เก็ตย่านสุขุมวิท แต่ในปัจจุบันได้มีเริ่มนิการบุกเบิกตลาดเนื้อกวางในประเทศคือ บริษัท เวนิสัน (ประเทศไทย) จำกัด มีแผนจะหาผู้ร่วมลงทุนเป็นตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทย เพื่อนำเข้าเนื้อกวางมาจำหน่าย ตลาดที่น่าสนใจอีกตลาดหนึ่ง คือ ตลาดเอ็นกวาง ซึ่งปัจจุบันร้านอาหารและภัตตาคารใหญ่ ๆ นำเข็นกวางไปประกอบอาหารประเภทตุ๋นเครื่องยาจีน ซึ่งราคาเอ็นกวางสูงถึงกิโลกรัมละ 2,000 บาท

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจที่น่าสนใจในระยะสั้นสำหรับการทำฟาร์มเพาะเลี้ยงกวางในประเทศไทย ก็คือธุรกิจเพาะเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ และธุรกิจเพาะเลี้ยงลูกกวางเนื่องจากราคายังไม่แพง กว่างไวยอยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งหากนำไปจับนึ่มราคาก็สูงถึง 40,000 - 50,000 บาท ต่อตัว ส่วนกว่างรูซ่าที่นำเข้าราคาจำหน่าย 20,000 บาทต่อตัว ดังนั้นผู้ที่จะเริ่มดำเนินธุรกิจเพาะเลี้ยงกวางจะต้องลงทุนในด้านพันธุ์กว่างสูงมาก แต่เมื่อคำนึงถึงผลตอบแทนในระยะยาวก็นับว่าคุ้มค่าต่อการลงทุน ถ้าจะเปรียบรายได้ของธุรกิจฟาร์มกวางของนิวซีแลนด์ จะเห็นว่าเกษตรกรนิวซีแลนด์จะได้รับผลตอบแทนจากการทำธุรกิจฟาร์มกวาง 100 บาทต่อ กิโลกรัม เมื่อคำนวณแล้วน้ำหนักตัวประมาณ 40 กิโลกรัม เกษตรกรนิวซีแลนด์ได้รับผลตอบแทนทั้งหมดประมาณ 4,000 บาทต่อตัว และเมื่อรวมผลตอบแทนจากการจำหน่ายอีก พังพีด หาง และอวัยวะภายในแล้ว กวางแต่ละตัวน่าจะจำหน่ายได้ 6,000 - 8,000 บาท นับว่าเป็นรายได้ที่น่าสนใจที่เดียว ซึ่งผลตอบแทนนี้ยังไม่รวมการจำหน่ายขา กวางอ่อน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การประเมินโครงการลงทุนระหว่างกวางพันธุ์รูซ่าและพันธุ์ม้า

ในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอถึงผลการศึกษา การเปรียบเทียบระหว่างต้นทุนกับผลได้ของการเลี้ยงกวางม้ากับกวางรูซ่าแบบทั้งขังคอก โดยการแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ต้นทุนและผลได้เฉลี่ยของกวางม้า และส่วนที่สองจะเป็นการวิเคราะห์ต้นทุนและผลได้เฉลี่ยของกวางรูซ่า ก่อนที่จะนำเอาผลของค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกวางทั้งสองสายพันธุ์ มาทำการวิเคราะห์ของความเป็นไปได้ของโครงการทางด้านการเว้นของกวางทั้งสองสายพันธุ์ โดยจะทำการ mixค่าต้นทุนคงที่ของการศึกษาทั้งสองกรณีให้เท่ากัน เช่น กรณีของต้นทุนเฉลี่ยที่คิดจะเน้นการศึกษาแบบใช้พื้นที่จำกัดและแยกที่ดิน เพื่อการทำแปลงหญ้าออกไปเพื่อให้การวิเคราะห์เป็นจริงมากที่สุด

ลักษณะทั่วไป กวางม้าจัดว่าเป็นกวางในเขตร้อน มีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปแอฟริกาใต้ ตั้งแต่อินเดีย ศรีลังกา เนปาล พม่า ภูฏาน ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม อินโดนีเซีย และบางส่วนของประเทศจีน กวางม้าจัดว่าเป็นกวางที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในภูมิภาคนี้ ทั่วไปมีสีเทาแกมน้ำตาลเข้ม สีอาจจะเข้มหรืออาจเข้มขึ้นอยู่กับฤดูกาล และอายุ ขนาดประมาณ 2-4 เซนติเมตร ส่วนตัวผู้จะมีขนาดยาวที่บริเวณรอบคอ 7-10 เซนติเมตร ตัวเมียจะมีสีอ่อนกว่าในตัวผู้ ลักษณะที่เกิดใหม่จะไม่มีจุดดำขาวบนตัวซึ่งแตกต่างจากลักษณะพันธุ์อื่นๆ

การให้ผลผลิต

หากวางแผน มีผลพาะในเพศผู้ เขาเต็ลงชั้นนี้ 3 กิ่ง กิ่งแรกเรียกว่ากิ่งรับหมา (Brow tine) จะซึ่ไปทางด้านหน้า ลำเขาตัวจริง (Beam) จะซึ่ไปด้านหลัง รอยต่อระหว่างกิ่งรับหมาและลำเขาจริง จะมีลักษณะคล้ายรูปตัวยู (U) กำกิ่งกับรูปตัววี (V) ปลายเขาจริงจะแตกแขนงออกเป็น 2 กิ่ง โดยที่กิ่งด้านหน้าจะยาวกว่ากิ่งด้านหลัง ลำเขาจริงจะค่อนข้างใหญ่ (เมื่อเปรียบเทียบกับกวางรูซ่า จะแตกต่างกันตรงที่เขาของกวางรูซ่าจะมีกิ่งด้านหลังยาวกว่า กิ่งด้านหน้า) หากวางแผนอาจยาวได้ถึง 140 เซนติเมตร แต่โดยทั่วไปความยาวเขาเฉลี่ยอยู่ที่ 60-100 เซนติเมตร ในประเทศไทยส่วนใหญ่ กวางจะผลัดเขาทุกปี ในช่วงเดือนมีนาคม- พฤษภาคม

ลูกกว้าง กวางม้าเพศเมียสามารถผลิตลูกได้เมื่ออายุประมาณ 18 เดือน มีระยะเวลาท้องประมาณ 240 วัน จากการสำรวจพบว่า กวางม้าให้ลูกเฉลี่ยปีละ 1 ตัว ซึ่งตรงกับผลการสำรวจของ FAO ในประเทศไทยเมื่อ ค.ศ. 1986 ประมาณว่าระยะห่างของการให้ลูกของกวางม้าโดยเฉลี่ยประมาณ 312.5 วัน

รายละเอียดการลงทุนของฟาร์มตัวอย่างที่เลี้ยงกวางม้าเพื่อการค้า

การจัดการฟาร์ม

ลักษณะการเลี้ยงกวางม้าจากการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงแบบเข้มข้น (intensive) ลักษณะจะเป็นการเลี้ยงในพื้นที่จำกัด การจัดแบ่งพื้นที่ขึ้นกับ ที่ดินเริ่มต้นของเกษตรกร ในกรณีฟาร์มตัวอย่างของ แซมบ้าเดียร์ ฟาร์มกวาง 21/1 หมู่ 2 ต.ท่าล้อ อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี ของ คุณสมบูรณ์ อึ้งตระกูล มีพื้นที่ทั้งหมด 3 งานเริ่มเลี้ยงกวางตั้งแต่ปี 2530 โดยปัจจุบันเลี้ยงกวางพันธุ์ ม้าทั้งหมดประมาณ 150 ตัว โดยประกอบไปด้วยแม่พันธุ์ 40 ตัว พ่อพันธุ์ 10 ตัว กวางตัวผู้เพื่อตัดขา 60 ตัว ลูกกว้าง 40 ตัว การเลี้ยงเป็นแบบจังคอก หรือแบบเข้มข้น แบ่งพื้นที่ 3 งาน เป็นคอก แต่ละ คอกมีขนาด 6×12 ตารางเมตร การเลี้ยงจะแบ่งออกเป็น คอกเพาะพันธุ์ โดยใช้พื้นที่กว้าง 1 ตัว ต่อแม่พันธุ์ 10 ตัว

โรงจัดการกวาง

โรงจัดการกวางมีไว้เพื่อทำการต้อนกวางเข้าสู่ช่องหนีบกวาง (Deer crush) วัตถุประสงค์ เพื่อการป้อนยาถ่ายพยาธิ ฉีดวัคซีน ตัดขา ติดเบอร์ที่หู หรือ ฝังไนโตรชิพ ในกรณีศึกษาโรงจัดการ กวางของฟาร์มเป็นแบบง่ายไม่ได้มีรูปแบบที่ซับซ้อนเนื่องจากกวางม้าที่ทางฟาร์มเลี้ยงส่วนใหญ่จะ เชื่องและง่ายต่อการจัดการ แต่ในปัจจุบันได้มีการวางแผนของฟาร์มและโรงจัดการไว้อย่างเป็นระบบ

การให้อาหาร

จากการสำรวจพบว่าฟาร์มกวางม้าส่วนใหญ่จะเลี้ยงแบบจังคอกในพื้นที่จำกัดและตัด หญ้าหรือใบไม้มาให้กิน บางฟาร์มก็จะใช้กลุ่มอาหารเป็นพากวัสดุเหลือใช้จากการเกษตร เช่น เปลือกข้าวโพด กล้วย หญ้า และปอ กวางม้าชอบกินพอกใบไม้มากกว่าหญ้า แต่ในการจัดการฟาร์ม ในด้านอาหารนั้นบางฟาร์มก็จะมีการทำแปลงหญ้าของฟาร์มขึ้น จำนวนแปลงจะมากหรือน้อย

ขึ้นกับปริมาณความที่เลี้ยง แต่สำหรับแซนบ้าเดียร์ฟาร์มจะให้อาหารในครุ่นของวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นหลัก ซึ่งโดยทั่วไปทางฟาร์มจะให้อาหารวันละ 2 ครั้ง

ส่วนอาหารขันที่ทางฟาร์มใช้เสริมก็จะได้แก่ รำข้าว ราชา 6 นาทต่อ กิโลกรัม การให้อาหารขันจะใช้เพื่อบรูํงแม่กว้าง, พ่อพันธุ์ในช่วงผสมพันธุ์ และ ภาวะตัวผู้ในช่วงตั้ดขา

โดยทั่วไปพบว่าภาวะจะกินอาหาร 2.5-3.5% ของน้ำหนักตัวเฉลี่ย (คณจักร,2546) แต่ในสภาพการเลี้ยงในปัจจุบัน ซึ่งมีการเลี้ยงทั้งแบบกักขังและปล่อยหากินในแปลง เป็นการยากที่จะกำหนดปริมาณพืชอาหารสัตว์ ทั้งนี้เป็นเพราะพืชอาหารสัตว์ไม่แต่ละห้องที่กีบคุณค่าทางอาหารไม่เท่ากัน ดังนั้นวิธีที่ดีที่สุดที่จะพิจารณา况ว่าภาวะได้รับอาหารเพียงพอหรือไม่ ก็โดยการพิจารณาจากสภาพร่างกาย (Body Score) ของภาวะ โดยมองจากด้านข้างแล้วทำการประเมินสภาพว่า ออยู่ในเกณฑ์ดี ปานกลาง หรือ เกา ซึ่งสภาพร่างกายที่แล้วก็จะพบลักษณะที่มีปุ่มกระดูกสันหลังและกระดูกเชิงกรานยื่นออกมาอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นถ้าภาวะที่เลี้ยงอยู่ในสภาพที่แล้วก็ต้องมีการเพิ่มการให้อาหารสดเป็น 1.5-2% ของน้ำหนักตัว นอกจากราอาหารสดและอาหารขันแล้วฟาร์มควรส่วนใหญ่ก็จะมีก้อนแร่ธาตุผูกไว้ให้ภาวะเดียกินตลอดเวลา ซึ่งจากการสำรวจพบว่าก้อนแร่ 1 ก้อน ใช้กับภาวะ 10 ตัว จะใช้ได้ประมาณ 6 เดือน คิดเป็นค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 1,000 บาท

การให้ผลผลิต

ลูกภาวะ ในด้านการผลิต ทางฟาร์มใช้อัตราการผสม ตัวผู้ 1 ตัวต่อตัวเมีย 10 ตัว ปัจจุบันสามารถผลิตลูกภาวะ ได้ปีละประมาณ 30 ตัว ภาวะม้าตัวเมียทั่วไปจะเริ่มเป็นสัตว์เมื่ออายุประมาณ 2 ปี ให้ลูกเฉลี่ยปีละ 1 ตัวโดยมีอัตราการสูญเสียเฉลี่ย ประมาณ 10% โดยทั่วไปการจัดการฟาร์มที่ดีควรมีอัตราการเลี้ยงลูกกรดเมื่อห่านมเฉลี่ยร้อยละ 85 ขึ้นไป ทั้งนี้ เพราะในการเลี้ยงปกติจะเกิดความสูญเสียที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ปีละ 10 โดยความสูญเสียนี้เริ่มตั้งแต่การผสมติดไปจนถึงช่วงห่านม ส่วนอักร้อยละ 5 นั้นจะขึ้นกับประสบการณ์และความชำนาญของผู้เลี้ยงแต่ละคน ส่วนอัตราการสูญเสียของลูกแรกคลอดที่พับมักมีสาเหตุมาจากการที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำกว่า 3 กิโลกรัม

หากภาวะอ่อน มีเฉพาะในภาวะม้าเพศผู้ ปกติแล้วจะเริ่มมี�性ทางออกขึ้นมาเมื่ออายุ 1 ปีขึ้นไป จากการเก็บข้อมูลพบว่า หากภาวะในปีที่ 3 จะเริ่มมีคุณภาพดีและให้น้ำหนักเฉลี่ยมากกว่า 1 กิโลกรัม ต่อคู่ และน้ำหนักของเขากว้างอ่อนของภาวะม้าจะดีที่สุดเมื่ออายุ 7 ปีโดยให้น้ำหนักเฉลี่ยอยู่ที่ 3 กิโลกรัมต่อคู่ ส่วนการขายเนื้อกว้างม้า จากการสำรวจฟาร์มที่เลี้ยงภาวะม้าไม่มีการฆ่าชำแหละเนื้อ

การดูแลในส่วนของสุขภาพกว้าง

ปกติแล้วการจัดการในส่วนของเรื่องโรคติดต่อ และการถ่ายพยาธิควรจะได้ทำเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะการถ่ายพยาธิควรทำเป็นประจำทุก 6 เดือน ส่วนโปรแกรมการให้วัคซีนสำหรับการทำฟาร์มเลี้ยงกว้างในประเทศไทยยังไม่ได้มีการกำหนดให้ทำวัคซีนใดๆ ยกเว้นการเคลื่อนย้ายจากฟาร์มหนึ่งไปอีกฟาร์มหนึ่งจะต้องทำวัคซีนป้องกันโรคปะกากและเท้าเปื่อยที่ฟาร์มด้านทาง ตาม พ.ร.บ. โรคระบาดสัตว์ของกรมปศุสัตว์ ซึ่งวัคซีนนี้สามารถขอได้จากทางกรมปศุสัตว์ ในส่วนของฟาร์มกว้างม้า ไม่ได้มีการจัดการในเรื่องโรค การดูแลส่วนใหญ่จะเป็นการรักษาอาการเจ็บป่วยทั่วไป รวมถึงความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นเนื่องจากอุบัติเหตุต่างๆด้วย ซึ่งในกรณีฟาร์มตัวอย่างนี้ ก็จะมีอุบัติเหตุทำให้กว้างขาหักทุกปี ละ 3-4 ตัว

ช่องทางการตลาด

สำหรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ซึ่งได้แก่ เอกกว้างอ่อน ทางฟาร์มได้ทำการจัดจำหน่ายให้กับทางสหกรณ์โดยก่อนปี 2546 สหกรณ์รับซื้อในราคากิโลกรัมละ 3,500 บาท และบางส่วนทำการจัดจำหน่ายเองโดยใช้บ้านเป็นอาคารสำนักงาน สำหรับการจัดจำหน่ายเองทางฟาร์มก็จะมีขายทั้งขายกว้างอ่อนสดและแข็ง เอกกว้างอ่อนอบแห้ง และ เอกกว้างคงเหลือขาว ซึ่งการจัดจำหน่ายเองจะได้ราคาที่ดีกว่าการส่งขายให้กับสหกรณ์ โดยเฉลี่ยราคาขายกว้างที่ผ่านช่องทางการจัดจำหน่ายเองจะอยู่ที่ 15,000 บาทต่อกิโลกรัม

กรณีศึกษา : กวาวม้า (*Cervus unicolor*)

ซึ่งข้อมูลที่จะนำเสนอต่อไปนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 5 ชุด ทำการเก็บด้วยวิธีการสัมภาษณ์ รวมถึงการใช้โทรศัพท์ ด้วยตัวของผู้ทำการศึกษาเอง ข้อมูลจากแบบสอบถามได้ถูกออกแบบไว้เป็นส่วนๆ เพื่อให้สะดวกต่อการแปลผล ซึ่งจะนำเสนอต่อไปนี้

คุณลักษณะของฟาร์มกวาวม้า

ลักษณะทางประชาราศาสตร์

จากข้อมูลแบบสอบถามในส่วนที่ 1 สามารถแสดงลักษณะทางประชาราศาสตร์ของกวาวม้า ได้แก่ เพศ, อายุ ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนร้อยละของกวาวม้า จำแนกตามข้อมูลเพศ

ข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์ของกวาวม้า	จำนวน	ร้อยละ
3. เพศ		
เพศผู้	330	43
เพศเมีย	437	57
รวม	767	100.0

ตารางที่ 6 แสดงร้อยละของความมั่นจำแนกตามอายุ

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
4. อายุ		
ลูกสาว (0-5 เดือน)	122	16
สาวรุ่น (5 เดือน–2 ปี)	155	20.2
แม่พันธุ์สาว (2 ปีจีนไป)	300	39.1
พ่อพันธุ์สาว (2 ปี–6 ปี)	101	13.1
(6 ปี–10 ปี)	80	10.54
(10 ปีจีนไป)	9	1.2
รวม	767	100.0

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนร้อยละจากประสบการณ์การเลี้ยงสาว

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการเลี้ยงสาว		
5-10 ปี	1	20
10 ปีจีนไป	4	80
รวม	5	100.0

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามขนาดกิจการ

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (พาร์ม)	ร้อยละ
2. ขนาดกิจการ		
50-100 ตัว	-	-
100-200 ตัว	4	80.0
200-300 ตัว	1	20.0
รวม	5	100.0

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามพื้นที่ถือครอง

ข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์	จำนวน (ฟาร์ม)	ร้อยละ
3. พื้นที่ถือครอง		
ต่ำกว่า 5 ไร่	3	60.0
5-10 ไร่	1	20.0
11-20 ไร่	1	20.0
21-50 ไร่	-	-
รวม	5	100.0

ตารางที่ 10 แสดงร้อยละทางลักษณะการเลี้ยง

ข้อมูลลักษณะประชาราศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
2. ลักษณะการเลี้ยง		
- ปล่อยแปลงหญ้า	1	20.0
- ซังในพื้นที่จำกัด	4	80.0
รวม	5	100.0

สามารถอธิบายข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์ของฟาร์มกว้างมากได้ดังนี้

1. ผู้เลี้ยงกว้างมากของกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการเลี้ยงกว้างมานามากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.0

2. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีขนาดกิจการ 100-200 ตัว คิดเป็นร้อยละ 80.0

3. ผู้เลี้ยงกว้างในกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ครอบครองส่วนใหญ่ต่ำกว่า 5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 60.0

4. ตัวอย่างกลุ่มประชากรกว้างที่ทำการศึกษานี้แบ่งออกเป็น เพศผู้จำนวน 330 ตัวและ เพศเมียจำนวน 437 ตัว คิดเป็นร้อยละ 43.0 และ 57.0 ตามลำดับ

5. โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาจำแนกร้อยละตามอายุของกว้าง ดังนี้

ลูกกว้าง จำนวน 122 ตัว กว้างรุ่น จำนวน 155 ตัว

พ่อพันธุ์ จำนวน 190 ตัว แม่พันธุ์ จำนวน 300 ตัว

จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีจำนวนกว้างที่ให้ผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 63.8 ของประชากร กว้างมากทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

ชี้ผลการศึกษาในส่วนของต้นทุนคงที่นั้นแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงร้อยละของแหล่งเงินทุนเริ่มต้น

ข้อมูลด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
1. แหล่งเงินทุน		
- ใช้เงินทุนตัวเอง 100%	4	80.0
- เงินกู้ยืม 100%	-	-
- เงินทุนตัวเอง 50% กู้ยืม 50%	1	20.0
รวม	5	100.0

ตารางที่ 12 แสดงร้อยละการประมาณค่าพ่อ-แม่พันธุ์กว้าง

ข้อมูลด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
2. ราคาของพ่อ-แม่พันธุ์ที่เริ่มต้นเลี้ยง		
- 10,000-30,000	-	-
- 30,001-50,000	-	-
- 50,001-100,000	4	80.0
- สูงกว่า 100,000	1	20.0
รวม	5	100.0

ตารางที่ 13 แสดงร้อยละทางการลงทุนในการ โรงเรือนจัดการกว้าง

ข้อมูลด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
3. การสร้างมีโรงเรือนจัดการกว้าง		
- มีการสร้างโรงเรือน	1	20.0
- ไม่มีการสร้างโรงเรือน	4	80.0
รวม	5	100.0

ตารางที่ 14 แสดงร้อยละของประเภทของอุปกรณ์ที่ใช้ล้อมรั้วกันกว้าง

ข้อมูลด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
4. ประเภทของอุปกรณ์ที่ใช้ล้อมรั้ว		
- อุปกรณ์นำเข้าจากต่างประเทศ	1	20.0
- ใช้อุปกรณ์ในประเทศไทย	3	60.0
- ใช้ทั้ง 2 ประเภท	1	20.0
รวม	5	100.0

ในส่วนของการแสดงผลของการศึกษาของต้นทุนผันแปร โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนค่าอาหาร ซึ่งแบ่งเป็นอาหารขี้นและอาหารขยายของกว้างม้าจำนวน 767 ตัว แสดงผลโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงร้อยละของการกินอาหารขยายและอาหารขี้น (กิโลกรัมต่อตัว) ของ กว้างม้า เพศเมีย

ข้อมูลด้านการลงทุน	กลุ่มอายุ	จำนวน (ตัว)	ค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม/ตัว)
5.1 ข้อมูลด้านการกินอาหารขยาย และอาหารขี้น - อาหารขี้น	○ 0-5 เดือน	61	0.15
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	77	0.95
	○ 21 ปีขึ้นไป	299	1
	รวม	437	0.9
- อาหารขยาย	○ 0-5 เดือน	61	1.4
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	77	10.4
	○ 21 ปีขึ้นไป	299	17.3
	รวม	437	13.9

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยของการกินอาหารധยาบและอาหารขี้น (กิโลกรัม/ตัว) ของชาวม้าเพศผู้

ข้อมูลด้านการลงทุน	กลุ่มอายุ	จำนวน (ตัว)	ค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม/ตัว)
○ อาหารขี้น	○ 0-5 เดือน	61	0.16
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	91	0.97
	○ 2.1 ปี-6 ปี	94	1
	○ 6.1 ปี-10 ปี	75	1
	○ 10 ปีขึ้นไป	9	1
รวม		330	0.84
○ อาหารധยาบ	○ 0-5 เดือน	61	1.3
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	91	12.16
	○ 2.1 ปี-6 ปี	94	21.15
	○ 6.1 ปี-10 ปี	75	18.56
	○ 10 ปีขึ้นไป	9	14.1
รวม		330	14.2

การนำเสนอผลการศึกษาส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลด้านการผลิต โดยทำการแยกเป็นค่าเฉลี่ยของการให้ผลผลิตหลัก ได้แก่ เขากวางอ่อนในชาวม้าเพศผู้และลูกกว่างในชาวม้าเพศเมีย

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยของการให้ผลผลิตในชาวม้าเพศเมีย

ข้อมูลด้านผลผลิต	กลุ่มอายุ	จำนวน (ตัว)	ผลผลิตเฉลี่ย (ตัว/ตัว)
1. การให้ลูก	○ 0-5 เดือน	-	
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	30	1
	○ 2 ปีขึ้นไป	299	1
รวม			1

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้ผลผลิตหลักในวง稼働ผู้

ข้อมูลด้านผลผลิต	กลุ่มอายุ	จำนวน (ตัว)	ค่าเฉลี่ยของผลผลิต (กิโลกรัม/ตัว)
2. เขากวางอ่อน	○ 0-5 เดือน	-	-
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	28	1.3
	○ 2.1 ปี-6 ปี	94	3.29
	○ 6.1 ปี-10 ปี	75	4.62
	○ 10 ปีขึ้นไป	9	3.43
รวม		206	3.52

หมายเหตุ : สำหรับวง稼働ม้าเนื่องจากแต่เดิมการเลี้ยงหรือมีวง稼働ในครอบครองจำนวนมาก ถือเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย ประกอบกับจำนวนที่มีอยู่น้อย การเพาะเลี้ยงส่วนใหญ่จึงขายลูกวงและขายตัวพ่อ-แม่พันธุ์จะได้ราคาดีกว่าการขายเนื้อ ในการศึกษาระบบนี้ในด้านการใช้ผลผลิตจึงไม่มีข้อมูลของการขายเนื้อวง稼働ม้า

ส่วนที่ 4 เป็นการศึกษาถึงสถานที่จำหน่ายผลผลิตและราคาผลผลิต

พบว่า ฟาร์มที่ทำการศึกษาทั้งหมด 5 ฟาร์ม ทำการจัดจำหน่ายผลผลิตเองร้อยละ 100.0 ทั้งในส่วนของลูกวง稼働ที่เกิดใหม่และเขากวางอ่อน ไม่ได้มีการจัดจำหน่ายผลผลิตให้กับสหกรณ์ กวาง โดยราคาของลูกวง稼働อายุประมาณ 5 เดือน(หย่านมแล้ว) เฉลี่ยจะอยู่ที่ตัวละประมาณ 50,000 บาท มีฟาร์มที่ทำการศึกษาอยู่ 1 ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ 20.0 ที่สามารถจำหน่ายลูกวง稼働อายุประมาณ 5 เดือน ได้ที่ราคาย่อมเยาตัวละ 70,000 บาท ในส่วนราคาของการจัดจำหน่ายของเขากวาง อ่อนสุดจะราคาเฉลี่ยของฟาร์มที่ทำการศึกษาจะอยู่ที่ 15,000 บาท/กิโลกรัม

กรณีศึกษาของفار์มกว่างรูซ่า (*Rusa deer :Cervus timorensis*)

ข้อมูลที่จะนำเสนอต่อไปนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 14 ชุด ทำการเก็บด้วยวิธีการสัมภาษณ์ด้วยตัวของผู้ทำการศึกษาเอง ซึ่งการแปลผลของข้อมูลที่ได้ทำการศึกษา ขอนำเสนอดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทางค้านคุณลักษณะของฟาร์มกว่างรูซ่า

ลักษณะทางประชาราศาสตร์

จากข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 1 สามารถแสดงลักษณะทางประชาราษฐของกว่างรูซ่า ได้แก่ เพศ, อายุ ดังนี้

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนร้อยละของกว่างรูซ่า จำแนกตามข้อมูลเพศ

ข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์ของกว่างรูซ่า		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ผู้	418	28.8
	เมีย	1032	71.2
รวม		1450	100.0

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนร้อยละของกว่างรูซ่า จำแนกตามอายุ

ข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์ของกว่างรูซ่า		จำนวน	ร้อยละ
อายุ	ลูกกว่าง (0-5 เดือน)	242	16.8
	กว่างรุ่น (5.1 เดือน-2 ปี)	194	13.4
	แม่พันธุ์กว่าง (2 ปีขึ้นไป)	777	53.5
	พ่อพันธุ์กว่าง (2-6 ปี)	148	10.2
	(6.1-10 ปี)	89	6.1
	(10 ปีขึ้นไป)	-	-
รวม		1450	100.0

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนร้อยละจากประสบการณ์การเลี้ยงกว่างูช่า

ข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์ของกว่างูช่า	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการเลี้ยงกว่างูช่า		
- 5-10 ปี	14	100.0
- 10 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	14	100.0

ตารางที่ 22 แสดงร้อยละจำแนกตามขนาดกิจการของกว่างูช่า

ข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์ของกว่างูช่า	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดกิจการ		
50-100 ตัว	7	50.0
101-200 ตัว	5	35.7
201-300 ตัว	2	14.3
รวม	14	100.0

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนร้อยละจำแนกตามพื้นที่ดีอกรอง

ข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์ของกว่างูช่า	จำนวน	ร้อยละ
พื้นที่ดีอกรอง		
ต่ำกว่า 5 ไร่	-	-
5-10 ไร่	5	35.7
11-20 ไร่	7	50.0
20 ไร่ ขึ้นไป	2	14.3
รวม	14	100.0

ตารางที่ 24 แสดงร้อยละของลักษณะการเดี่ยง

ข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์ของชาวรูซ่า	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการเดี่ยง	14	100.0
- ปล่อยแปลงหญ้า - ขังไว้ในพื้นที่จำกัด	-	-
รวม	14	100.0

สามารถอธิบายข้อมูลลักษณะทางประชาราศาสตร์ของฟาร์มชาวรูซ่าได้ดังนี้

- ผู้เดี่ยงชาวรูซ่าของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีประสบการณ์ในการเดี่ยงส่วนใหญ่ 5-10 ปีคิดเป็นร้อยละ 100.0
- กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีขนาดกิจการ 50-100 ตัว คิดเป็นร้อยละ 50.0
- ผู้เดี่ยงชาวส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่ถือครอง 11- 20 ไร่ และใช้วิธีการเดี่ยงแบบปล่อยแปลง
- ตัวอย่างของกลุ่มประชาราษฎร์ที่ทำการศึกษาแบ่งออกเป็นเพศผู้จำนวน 418 ตัวและ เพศเมีย จำนวน 1032 ตัว คิดเป็นร้อยละ 28.8 และ 71.2 ตามลำดับ
- โดยที่กลุ่มตัวอย่างของประชาราษฎร์ที่ทำการศึกษาจำแนกร้อยละตามอายุของชาวดังนี้
 - สูกชาวจำนวน 242 ตัว
 - ชาวรุ่นจำนวน 194 ตัว
 - พ่อพันธุ์จำนวน 237 ตัว
 - แม่พันธุ์จำนวน 777 ตัว

จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีจำนวนชาวที่ให้ผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 69.9 ของประชากรชาวรูซ่าทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการลงทุนของกว้างรูช่า

ตารางที่ 25 แสดงร้อยละของแหล่งเงินทุนเริ่มต้น

ข้อมูลด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
1. แหล่งเงินทุน		
- ใช้เงินทุนตัวเอง 100%	4	28.6
- เงินกู้ยืม 100%	-	-
- เงินทุนตัวเอง 50% กู้ยืม 50%	10	71.4
รวม	14	100.0

ตารางที่ 26 แสดงร้อยละการประมาณค่าพ่อ-แม่พันธุ์กว้าง

ข้อมูลด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
2. ราคาของพ่อ-แม่พันธุ์ที่เริ่มต้นเดิม		
- 20,000-30,000	14	100.0
- 30,001-50,000	-	-
- 50,001-100,000	-	-
- สูงกว่า 100,000	-	-
รวม	14	100.0

ตารางที่ 27 แสดงร้อยละทางการลงทุนในการ โรงเรือนจัดการกว้าง

ข้อมูลด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
3. การสร้างมีโรงเรือนจัดการกว้าง		
- มีการสร้างโรงเรือน	14	100.0
- ไม่มีการสร้างโรงเรือน	-	-
รวม	14	100.0

ตารางที่ 28 แสดงร้อยละของประเภทของอุปกรณ์ที่ใช้ล้อมรั้วกันวาง

ข้อมูลด้านการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
4. ประเภทของอุปกรณ์ที่ใช้ล้อมรั้ว		
- อุปกรณ์นำเข้าจากต่างประเทศ	12	85.7
- ใช้อุปกรณ์ในประเทศไทย	1	7.15
- ใช้ทั้ง 2 ประเภท	1	7.15
รวม	14	100.0

ตารางที่ 29 แสดงร้อยละของการกินอาหารหายาบและอาหารข้น (กก.ต่อตัว) ของชาวบ้านซึ่งมีค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม/ตัว)

ข้อมูลด้านการลงทุน	กลุ่มอายุ	จำนวน (ตัว)	ค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม/ตัว)
5.1 ข้อมูลด้านการกินอาหารหายาบ และอาหารข้น	○ 0-5 เดือน	126	-
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	129	1.0
	○ 2.1 ปีขึ้นไป	777	1.0
	รวม	1032	0.88
- อาหารหายาบ	○ 0-5 เดือน	126	0.1
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	129	5.4
	○ 2.1 ปีขึ้นไป	777	7.7
	รวม	1032	6.5

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ยของการกินอาหารหารยาและอาหารขี้น (กг./ตัว) ของชาวรูซ่าเพศผู้

ข้อมูลด้านการลงทุน	กลุ่มอายุ	จำนวน (ตัว)	ค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม/ตัว)
5.2 การกินอาหารหารยาและอาหารขี้น			
○ อาหารขี้น	○ 0-5 เดือน	116	-
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	65	1.0
	○ 2.1 ปี-6 ปี	148	0.91
	○ 6.1 ปี-10 ปี	89	0.5
	○ 10 ปีขึ้นไป	-	-
รวม		418	0.58
○ อาหารหารยา	○ 0-5 เดือน	116	0.86
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	65	6.26
	○ 2.1 ปี-6 ปี	148	6.64
	○ 6.1 ปี-10 ปี	89	8.18
	○ 10 ปีขึ้นไป	-	-
รวม		418	5.08

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ยของการให้ผลผลิตในชาวรูซ่าเพศเมีย

ข้อมูลด้านผลผลิต	กลุ่มอายุ	จำนวน (ตัว)	ผลผลิตเฉลี่ย (ตัว/ตัว)
1. การให้ลูก	○ 0-5 เดือน	-	-
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	121	0.74
	○ 2 ปีขึ้นไป	777	1.0
รวม		898	0.96

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ยของการให้ผลผลิตหลักในภาวะรูซ่าเพศผู้

ข้อมูลด้านผลผลิต	กลุ่มอายุ	จำนวน (ตัว)	ค่าเฉลี่ยของผลผลิต (กิโลกรัม/ตัว)
2. เขากวางอ่อน	○ 0-5 เดือน	-	-
	○ 5.1 เดือน-2 ปี	38	0.42
	○ 2.1 ปี-6 ปี	148	1.07
	○ 6.1 ปี-10 ปี	89	1.97
	○ 10 ปีขึ้นไป	-	
รวม		275	1.27

การประเมินโครงการลงทุนระหว่างภาวะพันธุ์ม้าและรูซ่า

ทั้งนี้เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าลักษณะการเลี้ยงภาวะม้าและภาวะรูซ่า มีรูปแบบที่แตกต่างกันในแต่ละฟาร์ม ดังนั้น เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบการลงทุนและผลตอบแทนที่ได้ จึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดปัจจัยในการผลิต-ต้นทุนบางส่วนให้เป็นค่าคงที่ โดยการใช้ข้อมูลเฉลี่ยจริงที่ได้จาก การศึกษา เช่น กรณีของที่ดินจะจัดแบ่งเป็นที่ดินในส่วนของการใช้เพื่อการเลี้ยงภาวะจริงกับพื้นที่เพื่อขัดทำแปลงหญ้า เพราะในกรณีศึกษาของภาวะทั้ง 2 สายพันธุ์ พบร่วมกันว่า การเลี้ยงภาวะม้าส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการเลี้ยงแบบใช้พื้นที่จำกัด และตัดหญ้าหรืออาหารมาให้กิน ส่วนกรณีภาวะรูซ่านั้น การเลี้ยงดูในฟาร์มนั้นจะเป็นแบบการให้ออยู่ในพื้นที่กว้างและอยู่ร่วมกันเป็นฝูง และมีการปล่อยให้กินหญ้าตามอิสระ ซึ่งเมื่อการใช้พื้นที่ไม่เท่ากัน ไม่เท่ากันอาจจะส่งผลให้การคิดต้นทุนคงที่แตกต่างกันมาก ดังนั้น จึงกำหนดให้ลักษณะการเลี้ยงเป็นแบบใช้พื้นที่จำกัด ตัดหญ้าหรืออาหารสดจำกัด ในไม่มากให้กิน โดยภาวะม้าคิดจากค่าเฉลี่ยต่อหน่วยจากฟาร์มตัวอย่าง ส่วนภาวะรูซ่าใช้พื้นที่เฉลี่ยต่อตัว อ้างอิงจากข้อมูลที่ได้มีผู้ทำการศึกษาไว้ก่อนหน้านี้

ดังนั้นในด้านการเปรียบเทียบต้นทุนและผลได้จะกำหนดดังนี้

ต้นทุนคงที่ในการเริ่มต้นเดี่ยงกว้างประกอบด้วย

ตารางที่ 33 แสดงต้นทุนคงที่ในการเริ่มเดี่ยงกว้างทั้งสองสายพันธุ์

	กว้างม้า	กว้างรูช่า
- ที่ดิน 1 ไร่	150,000	150,000
- อาคารจัดการ	200,000	200,000
- ซองบังคับกว้าง	24,000	24,000
- รถเพื่อการบรรทุก 4 ล้อ 1 คัน	500,000	500,000
- เครื่องตัดหญ้า 2 เครื่อง	2x10,000	2x10,000
- ค่าพ่อพันธุ์กว้างจำนวน 1 ตัว	200,000 x1	25,000 x 1
- ค่าแม่พันธุ์กว้างจำนวน 10 ตัว	100,000 x10	25,000 x10
- ระบบสาธารณูปโภค	40,000	40,000
- ค่าจ้างแรงงาน 2 คน คนละ 4,500	9,000	9,000
รวมต้นทุนคงที่	2,143,000	1,218,000

ต้นทุนก่อนให้ผลผลิต

- ค่าสำนักงานเดือนละ 1,500 บาท 18,000 บาท
- ค่าแรงในการเดี่ยง

 - คนงาน 2 คนๆละ 4,500 บาท 108,000 บาท

- ค่าซ่อมบำรุงระบบนำ-ไฟ 3,000 บาท

ต้นทุนในช่วงที่กว้างให้ผลผลิต

- ค่าอาหาร
 - อาหารขยาย 0.1 บาทต่อกิโลกรัม
 - อาหารขี้น 6 บาทต่อกิโลกรัม
- ค่าเสื่อมราคาเครื่องมือและอุปกรณ์
 - ค่าซ่อมแซมคอก 3,000 บาท
 - ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์ตัดหญ้า 2,000 บาท

○ ค่าเสื่อมของรถที่ใช้ในฟาร์ม	6,000	บาท
○ ค่าซ่อมบำรุงระบบน้ำ-ไฟ	3,000	บาท
ก. ต้นทุนผันแปร		
ค่าแรงคนงาน 2 คนๆละ 4,500 บาท	108,000	บาท
ค่าไฟฟ้าในการสูบน้ำ	6,000	บาท
ค่าน้ำ	6,600	บาท
ค่าน้ำนันเชื้อเพลิง	36,000	บาท
ค่าวัสดุและยารักษาโรค	54,000	บาท
ดังนี้สามารถแสดงการใช้ผลผลิตหลักภายในฟาร์มได้ดังนี้		

ตารางที่ 34 แสดงการเกิดขึ้นลูกกลัวในฟาร์ม

ปีที่	รุ่นที่	จำนวนแม่ที่ผสม	จำนวนลูกที่เกิด	จำนวนลูกที่รอด (เมีย/ผู้)
1	1	10	10	5/4
2	2	10	10	4/5
3	3	13	13	6/6
4	4	15	15	7/6
5	5	18	18	8/8
6	6	22	22	10/10
7	7	26	26	12/13
8	8	31	31	14/14
9	9	37	37	16/17
10	10	44	44	20/19

หมายเหตุ

- การงเพศเมียจะเริ่มให้ลูกเมื่ออายุประมาณ 18 เดือน
- ระยะห่างของการให้ลูกอยู่ที่ประมาณ 10 เดือน
- อัตราการรอคของลูกกว่างหลังคลอดอยู่ที่ประมาณ 90 %
- ระยะห่างนลูกอยู่ที่ 5 เดือน

ตารางที่ 35 แสดงงบประมาณเงินสดของโครงการพัฒนาชุมชน

รายการ	ปี	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
งบประมาณเดือนตุลาคม											
๑ รายรับ	249,500	312,500	511,500	660,000	977,500	1,385,000	1,861,500	2,359,000	3,062,500	3,610,000	
๒ ราย支ดุล	2,143,000										
๓ รวมงบประมาณเดือนตุลาคม											
- ค่าอาหาร	33,376	48,464	60,972	78,395	101,657	131,013	165,859	182,968	255,794	299,166	
- ค่าเชื้อชาติ	75,600	75,600	75,600	75,600	75,600	84,000	84,000	84,000	84,000	84,000	
- ค่าเช่า	18,000	18,000	18,000	18,000	18,000	19,800	19,800	19,800	19,800	19,800	
- น้ำ,ไฟ	12,000	12,000	12,000	12,000	12,000	24,000	24,000	24,000	24,000	24,000	
- ยา วัสดุเครื่อง	3,500	3,500	12,000	12,000	12,000	36,000	36,000	36,000	36,000	36,000	
- ค่าซ่อมแซม	6,000	6,000	8,000	8,000	8,000	14,000	14,000	14,000	14,000	14,000	
๔ ทั้งหมดรวม	148,476	163,564	186,572	203,995	227,257	308,813	343,659	360,768	433,594	488,966	
๕ รวมเงินสดที่เหลือ	101,024	148,936	324,928	456,005	750,243	1,076,187	1,517,841	1,998,232	2,628,906	3,121,034	

ตารางที่ 36 แสดงค่า BCR , Payback period , NPV และค่า IRR ของความเสี่ยงเมื่อ $r = 6\%$

序號	รายรับ	รายจ่าย	PV รายรับ	PV รายจ่าย	Benefit cost ratio	Pay back period	NPV	IRR
1	249,500	148,476	95,265.63	140,012.87	=	5.95		27%
2	312,500	163,564	132,553.04	145,571.96	PV รายจ่าย / PV รายรับ			
3	511,500	186,572	272,939.52	156,720.48	=			
4	660,000	203,995	361,155.96	161,564.04		3.92		
5	977,500	227,257	560,431.52	169,760.98				
6	1,385,000	308,813	758,711.84	217,713.17				
7	1,861,500	343,659	1,009,364.27	228,533.24				
8	2,359,000	360,768	1,252,891.46	226,201.54				
9	3,062,500	433,594	1,556,312.35	256,687.65				
10	3,610,000	488,966	1,741,536.97	272,843.03			0.00	
			7,741,162.56	1,975,608.94				

ตารางที่ 37 แสดงค่า BCR, Payback period , NPVและค่า IRR ของความเสี่ยงที่ $r = 8\%$

ปี	รายรับ	รายจ่าย	PV รายรับ	PV รายจ่าย	Benefit cost ratio	Pay back period	NPV	IRR
1	249,500	148,476	93,548.22	137,488.78	=	6.16		27%
2	312,500	163,564	127,638.15	140,174.35	PV รายจ่าย / PV รายรับ	=		
3	511,500	186,572	257,992.83	148,138.17	=			
4	660,000	203,995	335,163.68	149,936.33	3.81			
5	977,500	227,257	510,915.48	154,762.02				
6	1,385,000	308,813	677,997.81	194,552.19				
7	1,861,500	343,659	884,901.30	200,353.20				
8	2,359,000	360,768	1,079,045.28	194,814.72				
9	3,062,500	433,594	1,314,453.00	216,797.00				
10	3,610,000	488,966	1,445,038.74	226,391.26				
			6,726,694.50	1,763,408.00				

ตารางที่ 38 กระแสเงินสดของโครงการกวางช้าง

รายการ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
กระแสเงินสดเข้า										
๑ ราชบุรี	107,000	115,400	179,400	200,400	285,120	386,360	501,320	619,080	784,240	937,640
เงินลงทุน	1,218,000									
กระแสเงินสดออก										
๑ ราชบุรี										
ค่าเช่าที่ดินและอสังหาริมทรัพย์										
- ค่าเช่าห้อง	3,290	11,158	17,082	25,968	37,885	55,238	75,622	75,307	127,747	147,616
- ค่าเช่าจัง	75,600	75,600	75,600	75,600	75,600	84,000	84,000	84,000	84,000	84,000
- ค่าเช่าท่า	18,000	18,000	18,000	18,000	18,000	19,800	19,800	19,800	19,800	19,800
- น้ำ ไฟ	12,000	12,000	12,000	12,000	12,000	24,000	24,000	24,000	24,000	36,000
- ข้าวสาร	3,500	3,500	12,000	12,000	12,000	36,000	36,000	36,000	36,000	36,000
- ค่าซ่อมแซม	6,000	6,000	8,000	8,000	8,000	14,000	14,000	14,000	14,000	14,000
ค่านหุ้นรวม	118,390	126,258	142,682	151,568	163,485	233,038	253,422	253,107	305,547	337,416
กระแสเงินสดทั้งหมด	-	11,390	-	10,858	36,718	48,832	121,635	153,322	247,898	478,693
										600,224

ตารางที่ 39 แสดงค่า BCR , Payback period , NPVและค่า IRR ของโครงการนี้เมื่อ $r = 6\%$

ปี	รายรับ	รายจ่าย	PV รายรับ	PV รายจ่าย	Benefit cost ratio	Pay back period	NPV	IRR
1	107,000	118,390	-10,740.66	111,641.66	=	9.87		6%
2	115,400	126,258	-9,663.84	112,369.84	$\frac{\text{PV รายจ่าย}}{\text{PV รายรับ}}$			
3	179,400	142,682	30,843.12	119,852.88	=			Sum PV - เงินลงทุน
4	200,400	151,568	38,674.94	120,041.86	0.87			=
5	285,120	163,485	90,861.35	122,123.30				
6	386,360	233,038	108,092.01	164,291.79				
7	501,320	253,422	164,852.17	168,525.63				
8	619,080	253,107	229,465.07	158,698.09				
9	784,240	305,547	283,386.26	180,883.82				
10	937,640	337,416	334,924.99	188,278.13				
			1,260,695.41	1,446,706.99				

ตารางที่ 40 แสดงค่า BCR , Payback period , NPV และค่า IRR ของงานชุดนี้เมื่อ $r = 8\%$

序號	จำนวนเงิน	รายจ่าย	PV รายรับ	PV รายจ่าย	Benefit cost ratio	Pay back period	NPV	IRR
1	107,000	118,390	-10,547.03	109,629.03	=	0.00		6%
2	115,400	126,258	-9,305.52	108,203.32	PV รายรับ / PV รายจ่าย			
3	179,400	142,682	29,154.09	113,289.51	=			Sum PV - จำนวนทุน
4	200,400	151,568	35,891.52	111,402.48				=
5	285,120	163,485	82,833.44	111,333.29				-฿133,980.48
6	386,360	233,038	96,592.86	146,813.94				
7	501,320	253,422	144,524.53	147,745.03				
8	619,080	253,107	197,625.42	136,677.78				
9	784,240	305,547	239,346.50	152,773.50				
10	937,640	337,416	277,903.71	156,223.61				
			1,084,019.52	1,294,091.48				

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบด้านทุนและผลได้ในการเลี้ยงกวางทั้ง 2 สายพันธุ์ ได้แก่ กวางม้า และกวางรูซ่าเพื่อที่จะได้ทราบปริมาณการผลิต การบริโภคของเนื้อกวางในประเทศไทย แนวทางการตลาด ทัศนคติเบื้องต้นต่อการเลือกเลี้ยงกวางม้าของผู้เลี้ยงกวางพันธุ์รูซ่า เปรียบเทียบ ด้านทุน-ผลได้และความคุ้มทุน จากการทำฟาร์มกวางทั้งสองสายพันธุ์โดยการรวมรวมข้อมูลจาก เอกสารสิ่งพิมพ์ งานศึกษาวิจัย รายการการประชุม รายงานสถิติต่างๆ ตลอดจนการสอบถาม สมภาษณ์ผู้ลงทุนและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงการ วิเคราะห์ทางการเงินของตัวอย่างฟาร์มที่มีขนาดใกล้เคียงกันของกวางทั้ง 2 สายพันธุ์ เพื่อที่จะใช้เป็น แนวทางในการส่งเสริมในการตัดสินใจในการเริ่มต้นทำฟาร์มกวางในประเทศไทยนั้น การศึกษาได้ ข้อสรุปดังนี้

1. การวิเคราะห์ทางการเงินของฟาร์มตัวอย่างทั้งสองฟาร์ม พบว่า การทำฟาร์มกวางม้า สามารถที่จะให้ระเบียบคืนทุนที่เร็วกว่าการเลี้ยงกวางรูซ่าซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่นำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการที่ฟาร์มกวางรูซ่าส่วนใหญ่มีการเลี้ยงที่มีการระบบการจัดการที่ดีไว้เพื่อ รองรับการขยายตัวของฟาร์มในอนาคต ส่งผลให้ต้นทุนคงที่ที่ใช้เพื่อการลงทุนเริ่มต้นสูงกว่าฟาร์ม กวางม้า และในช่วงระหว่างที่มีการเก็บข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ ยังเป็นช่วงเวลาที่ลูกค้ากวางม้ามี ราคากำชื้อ-ขาย สูงมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่กวางม้าจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง การเลี้ยงส่วนใหญ่ แล้วเป็นการลักลอบเลี้ยงและการซื้อขายกันขัดกับกฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่า ทำให้มีความต้องการ ของผู้เลี้ยงกวางม้ามีมากขึ้น ประกอบกับจำนวนลูกค้ากวางม้าที่มีจำนวนน้อยทำให้ ราคาซื้อ-ขายจึงสูง ถึง 50,000- 70,000 บาท ในขณะที่ลูกค้ากวางรูซ่าซึ่งหาได้ยากกว่าและการซื้อขายกันไม่ขัดต่อกฎหมาย การคุ้มครองสัตว์ป่าจึงมีราคาที่ถูกกว่า ทั่วไปราคาซื้อขายก็จะอยู่ที่ 20,000-25,000 บาท

ผลการศึกษาพบว่าการเลี้ยงกวางม้า โดยการพิจารณารายรับจากการขายผลผลิตทั้งขา กวางอ่อนและลูกกวาง พบร่วมกับปัจจัยอื่นๆ ที่มีอัตราดอกเบี้ยเท่ากับ 6% และ 8% เป็น 6,076,162 บาทและ 4,583,694 บาทตามลำดับ เมื่อเทียบกับเงินลงทุน ที่ 2,143,000 บาท สามารถคืนทุนได้ในเวลาประมาณ 5.59 ปีและ 6.61 ปี เมื่ออัตราดอกเบี้ยเป็น 6% และ 8% ตามลำดับ ส่วนค่า IRR ในกรณีคิดเป็น 27% ค่า B/C ratio ของกวางม้า เมื่ออัตราดอกเบี้ยเป็น 6%

และ 8% คิดเป็น 3.92 และ 3.81 ตามลำดับ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเลี้ยงกวากม้าเพื่อเป็นธุรกิจมีความเป็นไปได้สูง

ส่วนกรณีของกวากรูซ่า โดยการพิจารณารายรับจากการขายผลผลิตทั้งเขากวางอ่อนและลูกกว่าง พบร่วมหาดใหญ่ค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการเมื่ออัตราดอกเบี้ยเท่ากับ 6% และ 8% เป็น 42,695 บาทและ -133,980 บาทตามลำดับ เมื่อเทียบกับเงินลงทุน ที่ 1,218,000 บาท สามารถคืนทุนได้ในเวลา 9.87 ปี เมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินกู้เป็น 6% ส่วนกรณี 8% ไม่สามารถคืนทุนได้ในเวลา 10 ปี ส่วนค่า IRR ในกรณีนี้คิดเป็น 6% ค่า B/C ratio ของกวากรูซ่า เมื่ออัตราดอกเบี้ยเป็น 6% และ 8% คิดเป็น 0.87 และ 0.84 ตามลำดับ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเลี้ยงกวากรูซ่าเพื่อเป็นธุรกิจมีความเป็นไปได้ถ้ามีการส่งเสริมการตลาดให้มากขึ้น รวมถึงการศึกษาเพื่อออกแบบฟาร์มที่เหมาะสมและ ควรจะได้มีการศึกษาเพิ่มเติมในการนี้ของการขายผลผลิตชนิดอื่นๆ นอกจากการศึกษารั้งนี้

ดังนั้นจากการศึกษารั้งนี้สรุปได้ว่า การเลี้ยงกวากม้าให้ผลตอบแทนและคุ้มค่ากับการลงทุนในระยะเวลา 10 ปีและ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าการจัดการฟาร์มกว่างแบบใช้พื้นที่จำกัดมีข้อดีหลายประการและ น่าจะเหมาะสมกับประเทศไทย เช่น สะดวกต่อการจัดการต่างๆ ใช้พื้นที่น้อย และทำให้สามารถเริ่มต้นเลี้ยงกว่างเป็นอาชีพเสริมได้ โดยไม่ต้องลงทุนสูงในการทำแปลงหญ้า แม้ว่าการเลี้ยงแบบนี้จะมีข้อจำกัดอยู่บ้างที่จำเป็นต้องมีการตัดพืชอาหารสัตว์ มาให้กวางทุกวันก็ตาม

2. ประเด็นในส่วนการบริโภคและการผลิตเนื้อในประเทศไทย

ตลาดภายในประเทศไทย นั้นได้มีการสำรวจสถิติจากการนำเข้าเนื้อและเขากวางอ่อนจากต่างประเทศ พบร่วด้วยตั้งแต่ปี 2540 ที่ประเทศไทยประสบกับปัญหาที่เศรษฐกิจตกต่ำส่งผลให้การนำเข้าเนื้อและเขากวางลดลงจากในปี 2540 ที่มีมูลค่าการนำเข้าหลักล้านบาท เป็น เพียงไม่ถ้วนบาทในปี 2541-2545 ประกอบกับการเลี้ยงกว่างในประเทศไทยยังเน้นการขยายขนาดของฟาร์ม ทำให้ไม่มีการส่งกว่างเข้าเชือด ตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมา ดังนั้นผลผลิตกว่างที่เกิดขึ้น ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคเนื้อและเขากวางในประเทศไทย

3. โอกาสทางการตลาดของผลผลิตกว่าง

ผลผลิตหลักของการทำฟาร์มกว่างในประเทศไทย ได้แก่ เขากวางอ่อนจากการกวาดผู้ และการผลิตลูกกว่างจากการกวาดเพศเมีย ซึ่งโอกาสทางการตลาดในปัจจุบันก็ได้แก่ ตลาดผู้บริโภคภายในประเทศไทย ซึ่งผู้เลี้ยงกว่างที่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรก็ได้ส่งผลผลิตส่วนใหญ่ขายให้กับสหกรณ์กว่างแห่งประเทศไทย ซึ่งแต่เดิมมีการรับซื้อเขากวางอ่อนอยู่ที่ราคา 3,500 บาทต่อกิโลกรัม ต่อมาใน

ปี 2546 ได้มีการดึงเอาบริษัทเอกชนเข้ามาคุ้มครองส่วนของการรับซื้อขายของอ่อนเพื่อการแปรรูปเป็นอาหารเสริม ทำให้ราคารับซื้อขายของอ่อนเพิ่มจากเดิมเป็น 7,500 บาทต่อกิโลกรัม

สำหรับ สหกรณ์กว้างแห่งประเทศไทย จำกัด ได้จัดตั้งขึ้นมาเมื่อปีพ.ศ. 2536 โดยคณะกรรมการและนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (สถาบันสุวรรณวากลศึกษา) ทั้งนี้โดยก่อนหน้านั้นเมื่อปี พ.ศ. 2534 รองผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งสถาบันสุวรรณวากลศึกษาเพื่อการค้นคว้าและพัฒนาการผลิตปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ (รศ.ดร.ชัยณรงค์ คันธพนิต) ได้ติดต่อ กับองค์กรราชวิถี/อีอีเอ็มวีที ซึ่งเป็นองค์กรช่วยเหลือผู้รับประทานเพื่อขอความรู้และความร่วมมือในการเริ่มต้นในการทำฟาร์มกว้างในประเทศไทย หลังจากนั้นองค์กรชิราดจึงได้จัดส่ง ดร.พิลิปส์ ชาร์คอนเน็ต และผู้แทนจากสหกรณ์กว้างแห่งประเทศไทยจำนวน 16 คน เดินทางไปคุยงานฟาร์มกว้างที่ประเทศนิวคาลิโดเนีย กลุ่มนบุคคลเหล่านี้ได้เจรจาตกลง หลักการในการจัดซื้อขายของรูปซึ่งมาจากประเทศไทยในปี พ.ศ. 2536

ปัจจุบันสหกรณ์กว้างมีสมาชิกประมาณ 250 รายและมีกิจกรรมการจัดฝึกอบรมหลักสูตร “การทำฟาร์มกว้าง” โดยร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีละ 2 รุ่นๆ ละประมาณ 40 คน เพื่อให้ความรู้และข้อมูลแก่สมาชิกและผู้ที่สนใจ สหกรณ์ฯ ให้บริการโดยทำหน้าที่เป็นผู้ประสานความช่วยเหลือทางวิชาการจากสถาบันสุวรรณวากลศึกษาและผู้เชี่ยวชาญกว้างจากสถาบันชิราด/อีอีเอ็มวีทีแก่สมาชิก สำหรับการนำเข้ากว้างรูปซึ่งมาจากประเทศไทยนั้น สหกรณ์เป็นผู้รวบรวมและสั่งนำเข้าแต่เพียงผู้เดียว นอกจากนี้ยังมีบริการนำเข้ารั่วภาวะจากประเทศไทยนิวซีแลนด์หรือออสเตรเลียให้แก่สมาชิกด้วย

สำหรับบทบาทของสหกรณ์กว้างในประเทศไทย ก็ได้มีการเริ่มต้นส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลิตจากกว้าง เช่น การทำขายของอ่อนแปรรูปเป็นแคปซูล ทั้งนี้สหกรณ์ก็น่าจะได้มีบทบาทในการเป็นตัวแทนในการสร้างตลาด และผลักดันให้ผู้เลี้ยง ได้รับประโยชน์สูงสุดในด้านการจำหน่ายผลผลิต

ดังนั้น โอกาสทางการตลาดของฟาร์มกว้างในประเทศไทยมีอีกมาก เพราะนอกจากการเลี้ยงเพื่อขายขายของอ่อนแล้ว ในอนาคตการส่งเสริมให้มีการบริโภคเนื้อกว้างในประเทศไทยก็น่าจะเพิ่มสูงขึ้น เพราะ ปัจจุบันผู้บริโภคใส่ใจในเรื่องสุขภาพมากขึ้น ถ้าหากคนเนื้อกว้างถูกกลบ隔จะมีการผลิตได้ภายในประเทศไทยมากขึ้น ก็จะเป็นทางเลือกหนึ่งของการจัดจำหน่ายในประเทศไทย แต่หากการผลิตมีมากเกินความต้องการภายในประเทศไทย การส่งออกขายของอ่อนก็เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่น่าสนใจ แต่การส่งออกเนื้อกว้างจากประเทศไทยไปยังประเทศคู่ค้า อาจจะติดปัญหาเนื่องจากประเทศไทยไม่ใช่เขตปลอดโรคป่ากและเท้าเปื้อยในสัตว์กีบคู่ แต่ปัจจุบันรัฐบาลกำลังพยายามที่จะ

ตั้งเขต 2 เป็นเขตปลดโรคปักและเท้าเปื้อย ซึ่งถ้าประสบความสำเร็จก็จะส่งผลให้โอกาสในการส่งออกเนื้อกวางมีมากขึ้นด้วย หรือ เรายาจัดการแปรรูปเนื้อกวางเป็นทางออกหนึ่งเนื่องจากเชื้อปักและเท้าเปื้อยถูกทำลายได้ง่ายด้วยความร้อน โดยการแปรรูปผลิตด้วยอุณหภูมิที่สูงกว่า 50 องศาเซลเซียสก็สามารถที่จะทำลายเชื้อโรคได้

นอกจากเนื้อ เขากวางอ่อนแล้ว การผลิตลูกกวางเพื่อขายให้ผู้ที่สนใจเริ่มเลี้ยงกวาง ก็น่าจะเป็นโอกาสทางการตลาดที่ดี ซึ่งก็จะส่งผลให้ผู้ที่ขายก็จะเริ่มทำฟาร์มกวางก็จะสามารถที่จะลดต้นทุนในการนำเข้ากวางจากต่างประเทศ และลดการสูญเสียเงินตราไปยังต่างประเทศอีกด้วย นอกจากนี้เมื่อมีการผลิตเนื้อกวางเพิ่มมากขึ้น ผลผลอยได้ก็คือ การแปรรูปหนังกวาง เพื่อทำเป็นกระเป้าและเครื่องหนังอื่นๆ ก็จะทำให้ตลาดการเลี้ยงกวางมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

4. ทัศนคติของผู้เลี้ยงกวางต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการเลี้ยงกวางม้า

สำหรับทัศนคติของผู้เลี้ยงกวางระบุว่าต่อนโยบายส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าในเชิงพาณิชย์ ได้ทำการวิจัยโดย สมเกียรติ ยอดมาลี,2545 จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมแล้วความสนใจในการเลี้ยงกวางม้าหรือกวางป่าไทย มีอยู่มากน่าจะได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากรัฐบาลเพื่อช่วยในการลดเงื่อนไขและขั้นตอนต่างๆ ในการขออนุญาตเพื่อเลี้ยงกวางป่าลง น่าจะส่งผลให้เกิดการขยายตัวของกลุ่มการเพาะเลี้ยงกวางม้าเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาถึงลักษณะของการบริโภคผลผลิตจากการกวาง ไม่ว่าจะเป็นเนื้อกวาง เขากวางอ่อน หรือ ผลผลิตอื่นๆภายในประเทศว่า ตลาดความต้องการภายในประเทศเป็นอย่างไร และนอกจากนี้เห็นควรว่ารัฐบาลควรจะได้มีการให้ความสนับสนุนในการเลี้ยงกวางม้า ซึ่งเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองทั้งนี้นอกจากจะได้เป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมืออาชีพเสริมที่ดีแล้ว ในอนาคตกวางอาจจะสามารถส่งเสริมให้เป็นสัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่ได้ อีกทั้งเป็นการอนุรักษ์กวางม้าไม่ให้สูญพันธุ์ในทางหนึ่งอีกด้วย

2. การส่งเสริมให้การการจัดทำเขตปลดโรคปักและเท้าเปื้อย จะเป็นการสนับสนุนให้เกิดตลาดส่งออกที่เป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ แม้ว่าจะอยู่ในช่วงจัดทำนโยบายแต่ หากการเติบโตของการทำฟาร์มกวางมีสูงมาก อาจส่งผลให้เกิดผลผลิตเกินความต้องการของตลาดภายในประเทศ และการพิจารณาสนับสนุนให้สหกรณ์กวางแห่งประเทศไทยมีการส่งเสริมให้แปรรูปผลผลิตกวาง โดยการผ่านความร้อนที่อุณหภูมิอย่างน้อย 50 องศาเซลเซียสเพื่อเป็นการทำลายเชื้อโรคปักและเท้าเปื้อยน่าจะส่งผลให้ตลาดของผลผลิตกว้างมากขึ้น

3. น่าจะได้มีการศึกษาถึงลักษณะฟาร์มที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เหมาะกับประเทศไทย เนื่องจากลักษณะฟาร์มต้นแบบส่วนใหญ่ที่มีอยู่เป็นการใช้ลักษณะฟาร์มจากต่างประเทศ ซึ่งน่าจะไม่เหมาะสมกับสกเลการเลี้ยงในประเทศไทย เนื่องจากในต่างประเทศมีพื้นที่มาก อีกทั้งมีฟาร์มส่วนใหญ่เป็นฟาร์มขนาดใหญ่ ส่วนการเริ่มนั้นเลี้ยงกวากในบ้านเราจะเป็นฟาร์มขนาดเล็ก ถึงขนาดกลางเป็นส่วนใหญ่

4. ปัญหาที่พบในการเก็บข้อมูลครั้งนี้คือ ฟาร์มกว้างรูช้ายังไม่มีข้อมูลของพ่อแม่พันธุ์ที่มีอายุเกิน 10 ปี และ กวัgn ม้าที่มีการเลี้ยงในฟาร์มนั้นฟาร์มนี้สามารถที่จะทราบอายุที่แท้จริงได้เนื่องจากแต่เดิมอาจจะเป็นการลักษณะเลี้ยงกวากส่วนใหญ่เป็นกวากป่า ทำให้อายุที่เก็บข้อมูลเป็นการประมาณค่า ในอนาคตการเลี้ยงกวากจะเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย น่าจะส่งผลให้การเก็บข้อมูลต่างๆทำได้ง่ายขึ้น

5. ควรได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของขนาดของฟาร์มซึ่งน่าจะมีผลต่อการประยัดคต่อขนาด ในการเลี้ยงกวาก และส่งผลให้ถึงจุดที่คุ้มทุน ได้มากขึ้น

6. การส่งเสริมการเลี้ยงกวากในประเทศไทย จากผลการศึกษาในครั้งนี้เห็นควรว่าจะได้มีการส่งเสริมให้มีการเลี้ยงกวากเป็นสัดวิเคราะห์กิจ โดยเฉพาะกวากม้า โดยการเริ่มนั้นน่าจะเป็นในลักษณะของการทำอาชีพเสริม เนื่องจากจะเห็นว่าการเริ่มนั้นเลี้ยงกวาก จำนวน 10 ตัว ใช้เงินทุนสูง ดังนั้นจึงไม่เหมาะสมที่จะทำเป็นอาชีพหลักในเบื้องต้น

%
บริษัท
ก่อตั้ง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กัญญา วนิชบัญชา . การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2544

คมจักร พิชัยรณรงค์สังคม . การผลิตกว้าง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด ,2546

ชัยณรงค์ คันธพนิต. รู้รอบเรื่องเลี้ยงกว้าง : สัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่น่าแแรง. พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มติชน , 2541

ธนากร ฤทธิ์ไธสง . ครบเครื่องเรื่องกว้าง. กรุงเทพฯ : นาคาอินเตอร์เน็ต ,2545

เมืองเกษตรแมกกาซีน. กลยุทธ์การเพาะเลี้ยงกว้างเพื่อตัดขาดอ่อน.กรุงเทพฯ: บริษัท เมืองเกษตร
แมกกาซีน จำกัด , 2546

นราทิพย์ ชุดวงศ์. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค.พิมพ์ครั้งที่3 .กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,
2542

ประดิษฐ์ ชาสมบัติ . วิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ. คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,2540

ประสิทธิ์ คงยิ่งศรี. การวางแผนและการวิเคราะห์โครงการ. กรุงเทพฯ :ชีเอ็คยูเคชั่น,2545

สรยุทธ มีนะพันธ์. เศรษฐศาสตร์การจัดการ องค์กรธุรกิจ.พิมพ์ครั้งที่ 1 .กรุงเทพฯ:
สารทิ Roth โนมิกส์,2546

สารสาร

- “ความม้าเห็นอนาคต รู้สูปีดช่องเพาะสัตว์ป่า” นิตยสารโลกปศุสัตว์.1 , 3. มกราคม 2545
- “การเดี่ยงกว่างครบวงจรที่นกรปฐม” นิตยสารโลกปศุสัตว์. 3 , 27 มกราคม 2547
- “เจาะลึก...ความม้า ตลาดเนื้อปีกกว้าง” นิตยสารโลกปศุสัตว์. 1 ,6. เมษายน 2545
- “TRD Farm ฟาร์มกว่างแดงที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย” นิตยสารสัตว์บก. 10 , 111. กรกฎาคม 2545
- “แม่โขงเดียร์ฟาร์มยืนยัน “ซิก้า” อ่ายงเดียว ” นิตยสารสัตว์บก. 9, 108. เมษายน 2545
- “ราคากว่างและผลิตภัณฑ์ ” นิตยสารโลกปศุสัตว์. 3, 27. มกราคม 2547
- “อาชีพเดี่ยงกว่างน่าสนใจ” สาส์นไกและการเกษตร. 51 ,12 .ธันวาคม 2546
- “อาชีพเดี่ยงกว่างน่าสนใจ(ภาคสอง) ” สาส์นไกและการเกษตร. 52, 1. มกราคม 2547

เอกสารอื่นๆ

- “กว่างป่า” เอกสารประกอบการสัมมนาจากสัตว์ป่าสู่สัตว์เศรษฐกิจ , 2545
- สุวิทย์ อโนทัยสินทวี และคณะจักษร พิษัยรัตน์คงคราม. “ลักษณะเศรษฐกิจของกว่างพันธุ์ป่า”
งานวิจัย (อุดมเนา)

เว็บไซด์

WWW.DLD.GO.TH

WWW.GOOGLE.COM

WWW.SAMBADEERFARM.COM

ภาควิชาคณิตศาสตร์
%

ตารางที่ 41 แสดงต้นทุนและรายรับของกวางแมว

ลำดับ	ต้นทุนค่าใช้จ่าย				รายรับ				รายรับสุทธิ
	ค่าอาหาร	ค่าจ้าง	ค่าเช่า	น้ำ-ไฟ	บ้า-วัสดุชน	ค่าเดินทางและเชื้อเพลิง	เงินเดือน	เบิกจ่าย	
1	33,376	75,600	18,000	12,000	3,500	6,000	200,000	49,500	249,500
2	48,464	75,600	18,000	12,000	3,500	6,000	200,000	112,500	148,936
3	60,972	75,600	18,000	12,000	12,000	8,000	300,000	211,500	511,500
4	78,395	75,600	18,000	12,000	12,000	8,000	300,000	360,000	660,000
5	101,657	75,600	18,000	12,000	12,000	8,000	400,000	400,000	577,500
6	131,013	84,000	19,800	24,000	36,000	14,000	500,000	885,000	1,385,000
7	165,859	84,000	19,800	24,000	36,000	14,000	600,000	600,000	1,261,500
8	182,968	84,000	19,800	24,000	36,000	14,000	700,000	700,000	1,659,000
9	255,794	84,000	19,800	24,000	36,000	14,000	850,000	850,000	2,212,500
10	299,166	84,000	19,800	36,000	36,000	14,000	1,000,000	1,000,000	3,610,000

ตารางที่ 42 การศึกษาทางการเงินของโครงการ A ที่IRR ของความเสี่ยง r = 6%

序号	DF 6%	Present value $i = 6\%$			NPV $i = 6\%$	IRR
		PV รำไรป	ยอดสะสม	PV รำจาย		
1	0.943	95,265.63	95,265.63	140,012.87	7,741,162.56	101,024
2	0.890	132,553.04	227,818.67	145,571.96		148,936
3	0.840	272,939.52	500,758.19	156,720.48	NPV =	5,598,162.56
4	0.792	361,155.96	861,914.15	161,564.04	Pay back period	456,005
5	0.747	560,431.52	1,422,345.67	169,760.98	year 5	1,422,345.67
6	0.705	758,711.84	2,181,057.51	217,713.17	year 6	2,181,057.51
7	0.665	1,009,364.27	3,190,421.77	228,533.24	years	5.95
8	0.627	1,252,891.46	4,443,313.24	226,201.54		1,998,232
9	0.592	1,556,312.35	5,999,625.59	256,687.65	B/C ratio = PV รำรั้ว / PV รำจาย =	3.92
10	0.558	1,741,536.97	7,741,162.56	272,843.03		3,121,034
		7,741,162.56		1,975,608.94		

ตารางที่ 43 การคำนวณ BCR, Payback period , NPV และค่า IRR ของความเสี่ยง A
ร = 8%

序號	DF 8%	Present value <i>i = 8%</i>			NPV <i>i = 8%</i>	IRR
		PV รายปี	ยอดคงเหลือ	PV รวมทั้งหมด		
1	0.926	93,548.22	93,548.22	137,488.78	฿2,143,000	27%
2	0.857	127,638.15	221,186.38	140,174.35		148,936
3	0.794	257,992.83	479,179.21	148,138.17		324,928
4	0.735	335,163.68	814,342.88	149,936.33		456,005
5	0.681	510,915.48	1,325,258.37	154,762.02		750,243
6	0.630	677,997.81	2,003,256.18	194,552.19	year 6	2,003,256.18
7	0.583	884,901.30	2,888,157.48	200,353.20	year 7	2,888,157.48
8	0.540	1,079,045.28	3,967,202.76	194,814.72	years	6.16
						1,517,841
						1,998,232
9	0.500	1,314,453.00	5,281,655.76	216,797.00	B/C ratio = PV รายปี / PV เงินลงทุน เริ่มต้น	3.81
10	0.463	1,445,038.74	6,726,694.50	226,391.26		2,628,906
		6,726,694.50		1,763,408.00		3,121,034

ទារាងទี่ 44 លេខគម្លោងនិងរាយរបាយការងារក្នុង

ល.	គារងារ	តារីវ	ការងារ	ផ្ទៀងផ្ទាត់	បានចាន់	បានប្រាក់ចូលរៀបចំ	រាយរបាយ			រាយរបាយក្នុង
							ចុករាយ	លោកស្រី	ក្រសួង	
1	3,290	75,600	18,000	12,000	3,500	6,000	100,000	7,000	107,000	-11,390
2	11,158	75,600	18,000	12,000	3,500	6,000	100,000	15,400	115,400	-10,858
3	17,082	75,600	18,000	12,000	12,000	8,000	150,000	29,400	179,400	36,718
4	25,968	75,600	18,000	12,000	12,000	8,000	150,000	50,400	200,400	48,832
5	37,885	75,600	18,000	12,000	12,000	8,000	200,000	85,120	285,120	121,635
6	55,238	84,000	19,800	24,000	36,000	14,000	250,000	136,360	386,360	153,322
7	75,622	84,000	19,800	24,000	36,000	14,000	300,000	201,320	501,320	247,898
8	75,307	84,000	19,800	24,000	36,000	14,000	350,000	269,080	619,080	365,973
9	127,747	84,000	19,800	24,000	36,000	14,000	425,000	359,240	784,240	478,693
10	147,616	84,000	19,800	36,000	36,000	14,000	500,000	437,640	937,640	600,224

ตารางที่ 45 แสดงการหาค่า BCR , Payback period , NPV และค่า IRR ของความรู้สูงที่ $r = 6\%$

	DF 6%	Present value		$i = 6\%$ เงินลงทุน รีบมั่น	NPV ฿1,218,000	IRR
		รายรับพุทธิ	ยอดคงเหลือ			
1	0.943	-10,740.66	-10,740.66	111,641.66		
2	0.890	-9,663.84	-20,404.50	112,369.84		-10.858
3	0.840	30,843.12	10,438.62	119,852.88	NPV =	36,718
4	0.792	38,674.94	49,113.56	120,041.86	Pay back period	48,832
5	0.747	90,861.35	139,974.91	122,123.30	year 9	925,770.42
6	0.705	108,092.01	248,066.92	164,291.79	year 10	1,260,695.41
7	0.665	164,852.17	412,919.09	168,525.63		9.87
8	0.627	229,465.07	642,384.16	158,698.09		247,898
					B/C = PV รายรับ / PV	365,973
9	0.592	283,386.26	925,770.42	180,883.82	กับจ่าย =	0.87
10	0.558	334,924.99	1,260,695.41	188,278.13		478,693
		1,260,695.41		1,446,706.99		600,224

ตารางที่ 46 เมื่อต้องการหาค่า BCR, Payback period , NPV และค่า IRR ของโครงการนี้เมื่อ $r = 8\%$

	Present value $i = 8\%$		NPV $i = 8\%$	IRR
	DF 8%	คงเหลือ เงินลงทุน 剩餘資金 remaining balance ฿1,218,000		
1	0.926	-10,547.03	-10,547.03	1,084,019.52
2	0.857	-9,305.52	-19,852.55	108,203.32
3	0.794	29,154.09	9,301.54	113,289.51
4	0.735	35,891.52	45,193.06	111,402.48
5	0.681	82,833.44	128,026.50	111,333.29
6	0.630	96,592.86	224,619.36	146,813.94
7	0.583	144,524.53	369,143.89	147,745.03
8	0.540	197,625.42	566,769.31	136,677.78
9	0.500	239,346.50	806,115.81	152,773.50
10	0.463	277,903.71	1,084,019.52	156,223.61
		1,084,019.52	1,294,091.48	

ตารางที่ 47 แสดงการคิดยอดอาหารของวันเพื่อปั้นพาร์ม

ลำดับ ที่	จำนวน (ตัว)	บุรีราษฎร์				ถูกวาง				กวางสูง				ค่าอาหาร			
		บุรีราษฎร์		ถูกวาง		ค่าอาหาร		บุรีราษฎร์		ถูกวาง		กวางสูง		ค่าอาหาร		อาหารชั้น	
		อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น	อาหารชั้น
1	3	0.15	1.38	405	62.1	467.1	0	0.95	10.35	0	0	0	0	0	0	0.1 บาท/ กก.	เมล็ด
2	2	0.15	1.38	270	41.4	311.4	3	0.95	10.35	6241.5	1133.325	7374.825					
3	3	0.15	1.38	405	62.1	467.1	2	0.95	10.35	4161	755.55	4916.55					
4	4	0.15	1.38	540	82.8	622.8	3	0.95	10.35	6241.5	1133.325	7374.825					
5	4	0.15	1.38	540	82.8	622.8	4	0.95	10.35	8322	1511.1	9833.1					
6	5	0.15	1.38	675	103.5	778.5	4	0.95	10.35	8322	1511.1	9833.1					
7	6	0.15	1.38	810	124.2	934.2	5	0.95	10.35	10402.5	1888.875	12291.375					
8	7	0.15	1.38	945	144.9	1089.9	6	0.95	10.35	12483	2266.65	14749.65					
9	8	0.15	1.38	1080	165.6	1245.6	7	0.95	10.35	14563.5	2644.425	17207.925					
10	10	0.15	1.38	1350	207	1557	8	0.95	10.35	16644	3022.2	19666.2					

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ลำดับ ที่	จำนวน (ตัว)	ปริมาณอาหาร			ค่าอาหาร			รวมค่าอาหาร
		อาหารชั้น	อาหาร	หมาย	อาหารชั้น	หมาย	รวม	
	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.	(บาท)	ตัวผู้	ตัวผู้ + ตัวเมีย
1	10	1	21.15	21900	7719.75	29619.75	30086.85	33376.73
2	10	1	21.15	21900	7719.75	29619.75	37305.98	48464.22
3	13	1	21.15	28470	10035.675	38505.675	43889.33	60971.52
4	15	1	21.15	32850	11579.625	44429.625	52427.25	78395.37
5	18	1	21.15	39420	13895.55	53315.55	63771.45	101656.89
6	22	1	21.15	48180	16983.45	65163.45	75775.05	131013.38
7	26	1	21.15	56940	20071.35	77011.35	90236.93	165859.54
8	31	1	21.15	67890	23931.225	91821.225	107660.78	182968.40
9	37	1	21.15	81030	28563.075	109593.075	128046.60	255793.84
10	44	1	21.15	96360	33966.9	130326.9	151550.10	299166.18

ตารางที่ 48 เสต็ดองการกินอาหารของว่างสำหรับผู้ที่อยู่ในพาร์ม

ลำดับ เบอร์	จำนวน (ตัว)	ถุงกรวย			ค่าอาหาร			กรวยปั้น			ค่าอาหาร		
		ปริมาณอาหาร			ปริมาณอาหาร			ปริมาณอาหาร			ปริมาณอาหาร		
		อาหารรักษา	อาหาร	อาหารรักษา	อาหาร	อาหาร	อาหาร	อาหารรักษา	อาหาร	อาหาร	อาหาร	อาหาร	อาหาร
1	2	0.16	1.33	288	39.9	327.9	0	0.97	12.16	0	0	0	0
2	3	0.16	1.33	432	59.85	491.85	3	0.97	12.16	6372.9	1331.52	7704.42	
3	3	0.16	1.33	432	59.85	491.85	3	0.97	12.16	6372.9	1331.52	7704.42	
4	3	0.16	1.33	432	59.85	491.85	3	0.97	12.16	6372.9	1331.52	7704.42	
5	4	0.16	1.33	576	79.8	655.8	3	0.97	12.16	6372.9	1331.52	7704.42	
6	5	0.16	1.33	720	99.75	819.75	4	0.97	12.16	8497.2	1775.36	10272.56	
7	7	0.16	1.33	1008	139.65	1147.65	5	0.97	12.16	10621.5	2219.2	12840.7	
8	7	0.16	1.33	1008	139.65	1147.65	7	0.97	12.16	14870.1	3106.88	17976.98	
9	8	0.16	1.33	1152	159.6	1311.6	7	0.97	12.16	14870.1	3106.88	17976.98	
10	9	0.16	1.33	1296	179.55	1475.55	8	0.97	12.16	16994.4	3550.72	20545.12	

ตารางที่ 48 (ต่อ)

ลำดับ เบอร์	พคพนร 2-6 ก]				พคพนร 6-10 ก]				ค่าอาหาร		
	ปริมาณอาหาร		ค่าอาหาร		ปริมาณอาหาร		ค่าอาหาร		อาหาร เนยบาน 0.1 นาท/ กก.	อาหาร เนยบาน 0.1 นาท/ กก.	เมะ
	อาหารราก ลูกน้ำเงี้ยน (ตัว)	กก.	อาหารราก เนยบาน 6 นาท/กก.	กก.	อาหารราก เนยบาน 0.1 นาท/ กก.	กก.	อาหารราก เนยบาน (ตัว)	กก.	อาหารราก เนยบาน กก.	กก.	กก.
1	1	1	21.15	2190	771.975	2961.975	0	1	18.56	0	0
2	1	1	21.15	2190	771.975	2961.975	0	1	18.56	0	0
3	3	1	21.15	6570	2315.925	8885.925	0	1	18.56	0	0
4	6	1	21.15	13140	4631.85	17771.85	0	1	18.56	0	0
5	9	1	21.15	19710	6947.775	26657.775	1	1	18.56	2190	677.44
6	12	1	21.15	26280	9263.7	35543.7	3	1	18.56	6570	2032.32
7	15	1	21.15	32850	11579.625	44429.625	6	1	18.56	13140	4064.64
8	18	1	21.15	39420	13895.55	53315.55	1	1	18.56	2190	677.44
9	25	1	21.15	54750	19299.375	74049.375	12	1	18.56	26280	8129.28
10	26	1	21.15	56940	20071.35	77011.35	16	1	18.56	35040	10839.04

ตารางที่ 48 (ต่อ)

		พื้นที่ +10 ปี			
ลำดับ ที่	จำนวน (ตัว)	ปริมาณอาหาร		ค่าอาหาร	
		อาหารราก กก.	อาหาร หญ้า กก.	อาหาร หญ้า กก./ 0.1 บก. กก.	ค่าอาหาร (บาท)
1	0	1	14.11	0	0
2	0	1	14.11	0	0
3	0	1	14.11	0	0
4	0	1	14.11	0	0
5	0	1	14.11	0	0
6	0	1	14.11	0	0
7	0	1	14.11	0	0
8	0	1	14.11	0	0
9	0	1	14.11	0	0
10	1	1	14.11	2190	515.015
					2705.015
					147616.08

ตารางที่ 49 เมตรองการกินอาหารของคนตัวเมียต่อไปนี้ในพาร์ท

ลำดับ ที่	ลักษณะ			ค่าอาหาร			ปริมาณอาหาร			ค่าวัสดุ			ค่าอาหาร		
	อาหารขี้นม (ตัว)	กก.	หมาย หน่วย 6 นาฬิกา/ก.	อาหารขี้นม		อาหาร 0.1 นาฬิกา/ (ป้า)	กก.	อาหารขี้นม		อาหาร หมาย หน่วย 6 นาฬิกา/ก.	กก.	อาหาร หมาย หน่วย 0.1 นาฬิกา/ (ป้า)			
				อาหารขี้นม	หมายหน่วย			อาหาร	หมายหน่วย			อาหาร	หมายหน่วย		
1	3	0	0.1	0	4.5	4.5	0	1	5.41	0	0	0	0	0	0
2	2	0	0.1	0	3	3	3	1	5.41	6570	592.395	7162.395	7162.395	7162.395	7162.395
3	3	0	0.1	0	4.5	4.5	2	1	5.41	4380	394.93	4774.93	4774.93	4774.93	4774.93
4	4	0	0.1	0	6	6	3	1	5.41	6570	592.395	7162.395	7162.395	7162.395	7162.395
5	4	0	0.1	0	6	6	4	1	5.41	8760	789.86	9549.86	9549.86	9549.86	9549.86
6	5	0	0.1	0	7.5	7.5	4	1	5.41	8760	789.86	9549.86	9549.86	9549.86	9549.86
7	6	0	0.1	0	9	9	5	1	5.41	10950	987.325	11937.325	11937.325	11937.325	11937.325
8	7	0	0.1	0	10.5	10.5	6	1	5.41	13140	1184.79	14324.79	14324.79	14324.79	14324.79
9	8	0	0.1	0	12	12	7	1	5.41	15330	1382.255	16712.255	16712.255	16712.255	16712.255
10	10	0	0.1	0	15	15	8	1	5.41	17520	1579.72	19099.72	19099.72	19099.72	19099.72

ตารางที่ 49 (ต่อ)

แบบฟอร์ม 2 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔							
ลำดับ (ตัว)	ปริมาณอาหาร			ค่าอาหาร			รวมค่าอาหาร ตัวผู้
	อาหารรึน กก.	อาหาร หมาย ^{กก.}	อาหารรึน หมาย ^{กก./กก.}	อาหาร หมาย ^{กก.}	หมาย ^{กก.}	รวม ^(บาท)	
10	1	7.77	21900	2836.05	24736.05	24,740.55	
10	1	7.77	21900	2836.05	24736.05	31,901.45	
13	1	7.77	28470	3686.865	32156.865	36,936.30	
15	1	7.77	32850	4254.075	37104.075	44,272.47	
18	1	7.77	39420	5104.89	44524.89	54,080.75	
22	1	7.77	48180	6239.31	54419.31	63,976.67	
26	1	7.77	56940	7373.73	64313.73	76,260.06	
31	1	7.77	67890	8791.755	76681.755	91,017.05	
37	1	7.77	81030	10493.385	91523.385	108,247.64	
44	1	7.77	96360	12478.62	108838.62	127,953.34	

ตารางที่ 50 เสต็คองการกินอาหารของครัวเรือนพ่อแม่ผู้ดูแลบุตรที่ไม่พำนัช

ลำดับ เบอร์	ลูกสาว					ลูกชาย					ภรรยา					ค่าอาหาร				
	ปริมาณอาหาร					ค่าอาหาร					ปริมาณอาหาร					ค่าอาหาร				
	อาหารรักษา กก.	อาหาร หมาย	อาหารรักษา กก.	อาหาร หมาย	อาหารรักษา กก.	อาหาร หมาย	อาหารรักษา กก.	อาหาร หมาย	อาหารรักษา กก.	อาหาร หมาย	อาหารรักษา กก.	อาหาร หมาย	อาหารรักษา กก.	อาหาร หมาย	อาหารรักษา กก.	อาหาร หมาย	อาหารรักษา กก.	อาหาร หมาย	รวม บาท	
1	2	0	0.09	0	2.7	0.1 บาท/ กก.	2.7	0	1	6.26	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
2	3	0	0.09	0	4.05	0.05	4.05	3	1	6.26	6570	685.47	6570	685.47	7255.47	7255.47	7255.47	7255.47	7255.47	
3	3	0	0.09	0	4.05	0.05	4.05	3	1	6.26	6570	685.47	6570	685.47	7255.47	7255.47	7255.47	7255.47	7255.47	
4	3	0	0.09	0	4.05	0.05	4.05	3	1	6.26	6570	685.47	6570	685.47	7255.47	7255.47	7255.47	7255.47	7255.47	
5	4	0	0.09	0	5.4	5.4	5.4	3	1	6.26	6570	685.47	6570	685.47	7255.47	7255.47	7255.47	7255.47	7255.47	
6	5	0	0.09	0	6.75	6.75	6.75	4	1	6.26	8760	913.96	8760	913.96	9673.96	9673.96	9673.96	9673.96	9673.96	
7	7	0	0.09	0	9.45	9.45	9.45	5	1	6.26	10950	1142.45	10950	1142.45	12092.45	12092.45	12092.45	12092.45	12092.45	
8	7	0	0.09	0	9.45	9.45	9.45	7	1	6.26	15330	1599.43	15330	1599.43	16929.43	16929.43	16929.43	16929.43	16929.43	
9	8	0	0.09	0	10.8	10.8	10.8	7	1	6.26	15330	1599.43	15330	1599.43	16929.43	16929.43	16929.43	16929.43	16929.43	
10	9	0	0.09	0	12.15	12.15	12.15	8	1	6.26	17520	1827.92	17520	1827.92	19347.92	19347.92	19347.92	19347.92	19347.92	

ตารางที่ 50 (๗๗)

ลำดับ ที่	พื้นที่ 2-6 ไร่				พื้นที่ 6-10 ไร่				
	จำนวน (ตัว)	ปริมาณอาหาร		ค่าอาหาร		ปริมาณอาหาร		ค่าอาหาร	
		อาหาร หมาย	อาหารรักษา	อาหาร หมาย	อาหาร หมาย/ น้ำหนัก/ กก.	อาหารรักษา	อาหารรักษา	อาหาร หมาย	อาหาร หมาย/ น้ำหนัก/ กก.
1	1	0.91	6.64	1992.9	242.36	2235.26	0	0.5	8.18
2	1	0.91	6.64	1992.9	242.36	2235.26	0	0.5	8.18
3	3	0.91	6.64	5978.7	727.08	6705.78	0	0.5	8.18
4	6	0.91	6.64	11957.4	1454.16	13411.56	0	0.5	8.18
5	9	0.91	6.64	17936.1	2181.24	20117.34	1	0.5	8.18
6	12	0.91	6.64	23914.8	2908.32	26823.12	3	0.5	8.18
7	15	0.91	6.64	29893.5	3635.4	33528.9	6	0.5	8.18
8	18	0.91	6.64	35872.2	4362.48	40234.68	1	0.5	8.18
9	25	0.91	6.64	49822.5	6059	55881.5	12	0.5	8.18
10	26	0.91	6.64	51815.4	6301.36	58116.76	16	0.5	8.18

ตารางที่ 50 (ต่อ)

ลำดับ ที่	จำนวน (ตัว)	ปริมาณอาหาร			ค่าอาหาร			รวมค่าอาหาร (บาท)
		อาหารทั้งหมด กก.	อาหาร พืช กก.	อาหาร สัตว์ กก.	อาหาร น้ำ 0.1 น้ำหนัก/ กก.	รวม (บาท)		
1	0	0.5	8.18	0	0	0	0	2237.96
2	0	0.5	8.18	0	0	0	0	9494.78
3	0	0.5	8.18	0	0	0	0	13965.30
4	0	0.5	8.18	0	0	0	0	20671.08
5	0	0.5	8.18	0	0	0	0	28771.78
6	0	0.5	8.18	0	0	0	0	40684.54
7	0	0.5	8.18	0	0	0	0	53992.22
8	0	0.5	8.18	0	0	0	0	58567.13
9	0	0.5	8.18	0	0	0	0	89544.57
10	1	0.5	8.18	1095	298.57	1393.57	101167.52	

ตารางที่ 5.1 ผลกระทบต่อความมั่นคงทาง

ปีที่	จำนวนการรุนแรง	ผลผลิต	จำนวนการ芳-6ปี	ผลผลิต	จำนวนกว้าง6-10ปี	ผลผลิต	จำนวนปี	ผลผลิต	รวม	ผลผลิต	มูลค่า
											(บาท)
1			1	3.3					3.3		49,500
2	3	4.2	1	3.3					7.5		112,500
3	3	4.2	3	9.9					14.1		211,500
4	3	4.2	6	19.8					24		360,000
5	3	4.2	9	29.7	1	4.6			38.5		577,500
6	4	5.6	12	39.6	3	13.8			59		885,000
7	5	7	15	49.5	6	27.6			84.1		1,261,500
8	7	9.8	18	59.4	9	41.4			110.6		1,659,000
9	7	9.8	25	82.5	12	55.2			147.5		2,212,500
10	8	11.2	26	85.8	16	73.6	1	3.4	174		2,610,000

ตารางที่ 52 แสดงการให้ผลผลิตของงานรุ่นท่าแพ

ลำดับ	จำนวนงานรุ่น	ผลผลิต	จำนวนงาน2-6%	ผลผลิต	จำนวนงาน6-10%	ผลผลิต	จำนวนงาน10%ขึ้นไป	ผลผลิต	ผลผลิตรวม (กิโลกรัม)	น้ำหนัก(กิโลกรัม)
1			1	1.07					1.07	7,490
2	3	1.26	1	1.07					2.33	16,310
3	3	1.26	3	3.21					4.47	31,290
4	3	1.26	6	6.42					7.68	53,760
5	3	1.26	9	9.63	1	1.97			12.86	90,020
6	4	1.68	12	12.84	3	5.91			20.43	143,010
7	5	2.1	15	16.05	6	11.82			29.97	209,790
8	7	2.94	18	19.26	9	17.73			39.93	279,510
9	7	2.94	25	26.75	12	23.64			53.33	373,310
10	8	3.36	26	27.82	16	31.52	1	1.97	64.67	452,690

ตารางที่ 53 แสดงรูปแบบการขยายผลการน้ำดิบก่อสร้าง

ลำดับ	รายรับจากการขายน้ำ				รายรับจากการขายน้ำรัฐบาล
	ต้นทุน	กำไร	จำนวน	คงเหลือ	
1	10	9	4	5	รายรับ x 50000
2	10	9	4	5	100,000
3	13	12	6	6	100,000
4	15	13	6	7	150,000
5	18	16	8	8	200,000
6	22	20	10	10	250,000
7	26	25	12	13	300,000
8	31	28	14	14	350,000
9	37	33	17	16	425,000
10	44	39	20	19	500,000

ตารางที่ 54 ผลลัพธ์ของค่าตัวงบ การศึกษาความจำ และการเงินของวิสาหะ และกิจกรรมที่

ชนิด รายการ	ความแม่น้ำ 6%	ความแม่น้ำ 8%	ความแม่น้ำ 8%
NPV (B)	6,076,162	4,583,694	42,695 -133,980
B/C ratio	3.92	3.81	0.87 0.83
Pay back period (years)	5.95	6.61	5.46 -
IRR (%)	27		6

แบบฟอร์มการเก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเลี้ยงกว้างพันธุ์ช่า กับความมื้า

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชาราศาสตร์

ชื่อฟาร์ม.....

ที่ตั้ง.....

ปริมาณการเลี้ยงตัว ระยะเวลาที่เลี้ยง.....ปี

ลักษณะการทำธุรกิจ

ก. เป็นอาชีพหลัก

ข. เป็นอาชีพรอง อาชีพหลักคือ.....

ขนาดพื้นที่ใช้เลี้ยง.....งาน.....ไร่

ลักษณะการเลี้ยง

ก. ปล่อยแปลง

ข. กึ่งบังคอก

สายพันธุ์ที่เลี้ยง 1.....จำนวนตัว

- สูกภาวะตัว ราคาขายบาท

ราคากล่องบาท

- แม่พันธุ์ตัว ราคาขายบาท

ราคากล่องบาท

- พ่อพันธุ์ตัว ราคาขายบาท

ราคากล่องบาท

- กว้างขูนตัว ราคาขายบาท

ราคากล่องบาท

2.....จำนวนตัว

- สูกภาวะตัว ราคาขายบาท

ราคากล่องบาท

- แม่พันธุ์ตัว ราคาขายบาท

ราคากล่องบาท

- พ่อพันธุ์ตัว ราคาขายบาท

ราคากล่องบาท

- กว้างขูนตัว ราคาขายบาท

ราคากล่องบาท

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการลงทุน

- แหล่งเงินทุนเริ่มต้น.....
 - ที่ดิน ไร่ ตารางวา ราคา บาทต่อไร่
ระบบน้ำ ราคา บาท การระบายน้ำ
 - อุปกรณ์ที่ใช้ลือมคอก ราคา บาท ลือมแปลงหญ้า
ราคา บาท
 - ค่าคูแลแปลงหญ้า บาท/ปี
 - ค่าสาธารณูปโภค(น้ำ,ไฟ,น้ำมัน) บาท/เดือน
 - ค่าอาคารสำนักงาน บาท ค่าคูแลซ่อมแซมคอก บาท
 - ค่าdeer yard บาท ค่าคูแลรักษา บาท
 - เครื่องมือ บาท
 - คนงาน คน ค่าจ้าง บาท/คน
 - ต้นทุนในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์
เหล้า
ค่าฟอกหนัง
Capsule
อื่นๆ
- อาหารที่ใช้**
- ก. อาหารขยาย ปริมาณการให้ กก./วัน ราคาอาหารขยาย บาท/กก.
 - ข. อาหารขี้น ปริมาณการให้ กก./วัน ราคาอาหารขยาย บาท/กก.
 - ค. อาหารเสริม
- โปรแกรมวัสดุและยาต้านโรค**
ลูกกว้างตั้งแต่แรกเกิด-1 ปี
-
- แม่พันธุ์
-
- พ่อพันธุ์
-
- ยาที่ใช้ในฟาร์ม
-

ค่ารักษาพยาบาล

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการผลิต

- ลูกกว้างที่ผลิตได้ต่อปี.....ตัว
- ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเมื่อมีลูกกว้าง.....บาท/ตัว
- อัตราการผสม.....%
- เปอร์เซ็นต์การให้ลูก.....
- อัตราการสูญเสีย.....%
- เขากว้างอ่อนที่ผลิตได้ต่อปี..... กิโลกรัม
- กวางขุนที่ส่งโรงเชือด.....ตัว/ปี

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการตลาด

- สถานที่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์.....
- ขายให้กับ.....
- ราคาที่ขายผลผลิต
 เนื้อกวาง.....บาท/กก.
 เขากว้างอ่อน.....บาท/กก.
 เหล้าองเขาอ่อน.....
 Capsule เขาอ่อน.....
 เขากะ/หัวกะโหลก.....
 เลือด.....
 เอ็น gwang.....บาท/กก.
 ผลผลิตอื่นๆ เช่น หนัง.....บาท/ผืน
- มูลกว้าง.....
- ราคากลูกกว้างตัวผู้.....ตัวเมีย.....
- อายุที่ขาย.....
- กวางขุน.....

ประวัติผู้เขียน

นางกนกวน ศาสตรานราภุล เกิดเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2514 อุบลราชธานีสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเบญจจะมะมหาราชนคราช ศึกษาต่อปริญญาสัตรแพทยศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยสำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2538 ต่อมาเข้ารับการศึกษาในระดับปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เมื่อปี พ.ศ. 2544

ประวัติการทำงาน เข้าร่วมทำงานกับบริษัทเวทเครคคอมเมนท์ในตำแหน่งพนักงานขาย ก่อนที่จะมาร่วมงานกับบริษัทเบ๊ทเทอร์ฟาร์ม่าในตำแหน่ง นักวิชาการ และปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง นักวิชาการอาวุโส แผนกวิชาภัณฑ์สัตว์เลี้ยง บริษัทอินเตอร์เวิท(ประเทศไทย)จำกัด